

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 2 stemte for, 105 imod.

Ændringsforslag nr. 2, 3 og 5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4, 6 og 7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvad regeringen vil gøre for at stoppe væksten i arbejdsløsheden, som blandt andet i Nordjylland er eksplosiv, og skabe flere arbejdspladser?«

Af Line Barfod (EL), Keld Albrechtsen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 27/1 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/1 2004).

Begrundelse

Line Barfod (EL):

Når vi i dag skal have en debat om initiativer mod arbejdsløsheden, så er det ikke, fordi vi ønsker en formålsløs debat om, hvorvidt det internationale økonomiske opsving nu er på vej, om det er kommet, eller hvornår det eventuelt kommer. Derimod handler det om, hvordan vi politisk kan sætte gang i en aktiv beskæftigelsespolitik ud fra det sunde udgangspunkt, at én arbejdsløs er en arbejdsløs for meget. Det handler ikke om spådomme, men om, at regeringen må forholde sig til, at arbejdsløshed ofte har alvorlige konsekvenser for dem, der får fyresedlen og kan have svært ved at få et nyt job.

Jeg vil her især hæfte mig ved situationen i Nordjylland, hvor fyringer har ramt hårdt i en region med traditionelt mange industriarbejdspladser. Store fyringer på Danish Crown, på Eternitten, på Danyard, på Estrella A/S og på Flextronic har ramt især ufaglærte og især kvinder, mennesker, som kun gennem en massiv satsning på uddannelse og på nye job kan få arbejde igen.

I december var arbejdsløsheden i Nordjylland på 8,6 pct., det er 30 pct. over landsgennemsnittet, og især blandt Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer er situationen nærmest katastrofal med en arbejdsløshed på næsten 15 pct. Efteruddannelse og omskoling er en nødvendighed for, at disse mennesker kan komme i arbejde igen, men det er også nødvendigt at gå nye veje og satse på de lokale ressourcer, som de arbejdsløse har, til særlige regionale produktioner.

Det handler om at udnytte den store lokale landbrugsproduktion til sammen med de arbejdsløse slagteriarbejdere at danne basis for en ny fødevarerproduktion, om at arbejdsløse elektronikmedarbejdere med den nødvendige videreuddannelse kan udnytte deres evner til renovering af it-udstyr, om at bygge videre på landsdelens placering inden for udvikling af vedvarende energi, om at udbygge og sætte gang i en ny beskæftigelse. Kun en sådan nytænkning kan imødegå den udvikling, hvor industriproduktionen lukkes ned og flytter ud af landet, mens de, der får fyresedlen, står tilbage uden mulighed for job. Det er nødvendigt, at vi aktivt går ud og skaber nye job og ikke bare læner os tilbage og ser på, om ikke udlandet kommer os til hjælp. Vi skal selv gøre en aktiv indsats.

Besvarelse**Beskæftigelsesministeren** (Claus Hjort Frederiksen):

Den internationale økonomiske afmatning efter terrorangrebet 11. september 2001, Irakkrigen, SARS-epidemien og faldet i dollarkursen har kastet sine skygger over dansk økonomi. Ledigheden er steget, og mange danskere har mærket konsekvensen. Arbejdsløshed er en ulykke for dem, der rammes, og vi skal derfor gøre, hvad vi kan, for at hjælpe den ledige tilbage til et job.

Kl. 14.20

Med globaliseringen sker en større åbenhed og større gennemsigtighed mellem markeder, og det stiller krav til mange danske virksomheder. Verdensøkonomien er rykket nærmere og har meget direkte betydning for vores arbejdsmarked i hverdagen. Det er den nye virkelighed, vi må lære at beherske.

Jeg vil stilfærdigt indlede med at konstatere, at selv om vi har oplevet en stigning i arbejdsløsheden, har Danmark klaret sig gennem denne situation som et af de lande i EU, som fortsat har den laveste ledighed.

Flere forhold tyder på, at vi står i et skift i konjunkturterne, og at udviklingen er ved at vende. Økonomer og analyseinstitutter ser tegn på, at konjunkturterne bliver bedre i 2004, og det kan betyde et fald i ledigheden i Danmark.

Regeringen følger den økonomiske udvikling meget nøje, og vi tager løbende initiativer, som kan afbøde konsekvenserne af den internationale lavkonjunktur for dansk erhvervsliv og for danske lønmodtagere.

Vi har gennemført initiativer, som giver danskerne flere penge mellem hænderne. Øget forbrug betyder flere arbejdspladser. Der er næsten 6 mia. kr. til ekstra forbrug i år som følge af skattelettelserne. En almindelig LO-familie i ejerbolig får over 5.000 kr. mere i 2004 efter skat. Det beløb øges til 10.000 kr., når skattereformen er fuldt indfaset i 2007. Det er penge, der kan mærkes i et almindeligt familiebudget.

Vi har gennemført et skattestop og en afgiftspakke, som også giver danskerne flere penge til sig selv. I runde tal betyder skatte- og afgiftstoppet, at en almindelig LO-familie har 1.000 kr. mere til rådighed i år, stigende til 2.000 kr. i 2007.

Samtidig har lånemulighederne for nye, billige boliglån og de nye låneformer givet fleksibilitet og luft i økonomien for mange familier.

Vi har fremrykket offentlige investeringer for 1,5 mia. kr. inden for byggeri og trafik. Vi har afsat en ramme på 100 mio. kr. til en tidlig uddannelsesindsats fra 1. juli 2003 til sommeren 2004. Et lovforslag er på vej, der forlænger ordningen indtil udgangen af året.

Det betyder, at så snart en person bliver ledig, kan vedkommende komme i gang med en uddannelse af op til 1 års varighed inden for områder, hvor der er eller kan forventes at opstå mangel på arbejdskraft. Det kommer ikke mindst de ufaglærte og kortuddannede til gode. På den konto er der bl.a. uddannet social- og sundhedshjælpere.

Vi har i 2003 brugt 1,7 mia. kr. i den aktive beskæftigelsespolitik til uddannelse for at give ledige en hjælpende hånd frem mod et job. Der er gennemført en omfattende reform af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse. Det kollektive arbejdsmarkedsbidrag er fjernet og erstattet af deltagerbetaling, og dermed har vi fået et system, hvor det er virksomhedernes efterspørgsel efter uddannelse, der styrer, hvilke kurser der udbydes.

For særligt at tilgodese de kortest uddannede har regeringen i 2003 iværksat en handlingsplan for kompetenceudvikling af ufaglærte job.

Vi har sammen med AC igangsat en handlingsplan mod akademikerledighed. Planen indeholder bl.a. en række kampagner for at få flere løntilskudsjob til akademikere i private og offentlige virksomheder.

Det er i andet halvår af 2003 lykkedes at oprette godt 700 løntilskudsjob, og senest har vi her i februar afsat 65 mio. kr. til at følge op på handlingsplanen.

Endelig vil jeg pege på, at arbejdsformidlingen i Århus Amt har haft stor succes med en kampagne sidste efterår for at få flere ledige i løntilskudsjob og virksomhedspraktik. Denne kampagne gav et stort antal ekstra løntilskudspladser, bl.a. i private virksomheder.

De erfaringer vil vi se på, hvordan vi kan udnytte, så AF's indsats på landsplan kan blive så jobrettet som muligt til gavn for de ledige og i tråd med intentionerne i »Flere i arbejde«.

Kl. 14.25

Vi skal sikre morgendagens arbejdspladser og udnytte de potentialer og markeder, som globaliseringen åbner. Etableringen af nye arbejdspladser skal understøttes af øget forskning og innovation og bedre vækstvilkår for både etablerede virksomheder og iværksættere.

Regeringen har derfor besluttet at etablere en forskningsfond, Nordsøfonden, med virkning fra 2005. Nordsøfonden skal medvirke til at fremme forskning og innovation og skal investere inden for bioteknologi, nanoteknologi, informations- og kommunikationsteknologi. Det skal skabe grobund for nye videnstunge arbejdspladser overalt i landet, f.eks. forventes det, at det med nanoteknologi vil blive muligt at udvikle helt nye materialer, som er stærkere og mere holdbare end dem, vi kender i dag.

Regeringen har nedsat en tænketank, der skal give bud på fremtidsbillederne for erhvervsudviklingen i Danmark og belyse de krav, der stilles til de danske vækstvilkår for at skabe nye arbejdspladser i fremtiden.

Nordjylland er hårdt ramt. Det skyldes ikke mindst, at der inden for det seneste år har været en række lukninger af arbejdspladser inden for industrien, bl.a. har virksomheden Flextronic varslet afskedigelse af ca. 500 medarbejdere, hvoraf ca. 130 er fratrukket med udgangen af februar. Nylig har vi fået at vide, at virksomheden Arovit Petfood A/S forventer at afskedige ca. 125 medarbejdere, og at lagervirksomheden Chr. Kjærgaard A/S forventer at afskedige ca. 115 medarbejdere.

Arbejdsformidlingen i Nordjylland har de penge til rådighed, der er nødvendige til indsatsen. Der er 20 mio. kr. ekstra i ubrugte midler i den nordjyske AF-region, som kan anvendes i år, og opstår der behov for flere penge, skaffer vi dem. Der er ingen barrierer for de uddannelsesaktiviteter, som kan sættes i gang straks i ledighedsforløbet. De mennesker, som er afskediget, og som ikke har mulighed for at få et job i den samme branche, kan blive omskølet og/eller opkvalificeret. Da der i Nordjylland på sigt ventes mangel på arbejdskraft inden for f.eks. sundhedsområdet, nærings- og nydelsesmiddelindustrien, hotel- og restaurationsbranchen og inden for visse dele af jern- og metalindustrien, er der omskolings- og uddannelsesmuligheder inden for et bredt felt.

Regeringen har givet tilsagn om at sætte boligbyggeri i gang i Nordjylland, som frem til 2006 giver beskæftigelse til over 600 helårspersoner.

Nordjylland har også mulighed for at anvende EU-midler. I EU's regionalfond var der ved årsskiftet ca. 200 mio. kr. tilbage for perioden til og med 2006. I EU's socialfond var der 12 mio. kr. tilbage til tilskud under Mål 2-programmet, som amtet kan disponere over i Nordjylland. So-

cialfondens Mål 3-program til ledighedsbekæmpelse, integration af udsatte grupper, efteruddannelse og udvikling af kompetencer hos beskæftigede omfatter ca. 30 mio. kr. til Nordjylland, som amtet allerede har disponeret over til projekter.

Det er vigtigt, at alle i Nordjylland og på landsplan lægger sig i selen og trækker på samme hammel. Situationen levner ikke plads til politisk mudderkastning, for der er kun én taber i det spil, og det er de arbejdsløse.

Jeg kan ikke undgå at bemærke, at rammerne for overbudspolitik er ganske store, når vi snakker om at gøre noget ved ledigheden. F.eks. foreslog Socialdemokraterne i sommer fremrykning af offentlige investeringer for byggesektoren på 7 mia. kr. Tidsmæssigt ville det efter eksperters vurdering slet ikke være muligt at planlægge at gennemføre så stor en satsning i byggesektoren i 2004. Men hvad værre er, der er formentlig heller ikke hænder til at gennemføre arbejdet. Investeringer for 7 mia. kr. på dette område giver i runde tal 7.000 flere i beskæftigelse. I 2003 var der gennemsnitlig 6.600 ledige i håndværkerfagene a-kasser, Blik og Rør, El-Faget, Malerforbundet og Træ-Industri-Byg, og i højsæsonen lå ledigheden på godt 5.000 personer i alt. Selvfølgelig kan der også være ledige håndværkere i andre a-kasser, men tallene viser, hvor vigtigt det er at tilpasse økonomien til virkeligheden.

Kl. 14.30

Der har været forslag fremme om fri uddannelse til alle og afskaffelse af brugerbetalingen på voksen- og efteruddannelse. Uddannelse og opkvalificering af arbejdskraften er meget vigtig, og det ses også af de muligheder, vi giver for uddannelse til ledige, reformen af voksen- og efteruddannelserne og handlingsplanen for kortuddannede. Deltagerbetalingen skal være med til at sikre, at pengene bruges dér, hvor virksomhederne og medarbejderne har et behov, men staten finansierer langt hovedparten af uddannelsesindsatsen, også selv om der kan være tale om en deltagerbetaling på op til 750 kr. om ugen.

Aktiviteten inden for AMU-uddannelserne har været stigende fra 2002 til 2003, og lad mig også nævne, at nye tal fra SiD viser en fremgang på 8,7 pct. i antallet af SiD-kurser på AMU i 2003. Påstanden om, at deltagerbetalingen går ud over de ufaglærte eller kortest uddannede, skal man derfor nok også være varsom med.

Socialdemokraterne vil lægge afgift på afskedigelser af personer over 50 år og bruge pengene

til uddannelse og genplacering. Det forslag er helt forkert, for det diskriminerer mellem aldersgrupperne. Seniorerne gøres til de svage, der skal have særlig hjælp, virksomhederne skal straffes, hvis de afskediger dem og jeg spørger bare: Hvem tror man bliver ansat sidst, hvis arbejdsgiveren risikerer en afgift ved afskedigelse?

Der har også været forslag fremme om flere offentligt ansatte. Jeg vil godt erindre om, at siden regeringen tiltrådte i slutningen af 2001, har beskæftigelsen i den offentlige sektor været stort set uændret. Vi må holde fast i, at den fremtidige velfærd sikres gennem stærke og konkurrencedygtige virksomheder, så vi kan ikke bare lade den offentlige sektor vokse og dermed blokere for, at der er den fornødne kvalificerede arbejdskraft til rådighed for virksomhederne, når opsvinget kommer.

Arbejdsløsheden er et stort problem i øjeblikket – både menneskeligt, men så sandelig også samfundsmæssigt, og derfor skal vi hele tiden sikre, at vi gør, hvad vi kan for at afbøde virkningerne af den internationale lavkonjunktur. Danmark skal leve af, at vi har dygtige og veludannede borgere, som kan sikre, at danske virksomheder er konkurrencedygtige og kan levere varer og tjenesteydelser, som efterspørges overalt i verden. Vi skal derfor arbejde for, at betingelserne for at drive erhvervsvirksomhed i Danmark er så gode, at virksomheder kan udvikles her, for det er den bedste garanti for, at alle, der kan og vil arbejde, også kan få et arbejde.

Den danske økonomi er kernesund. Vi har overskud på de offentlige finanser, vi har overskud på betalingsbalancen, renten er lav, inflationen er lav, vi har sikret gode arbejdsmarkeds-pensioner, og det danske samfund kan finansiere sine velfærdsydelser. Vor velfærd bygger derfor på et solidt fundament. Vi følger den økonomiske udvikling herhjemme og internationalt meget nøje, og vi tager løbende initiativer, som skal afbøde konsekvenserne af den internationale lavkonjunktur. Det skylder vi de mennesker og de familier, som rammes af arbejdsløshed.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Det kan være, det var mit indledende ønske om, at vi ikke skulle have en debat om, at vi skal afvente opsvinget fra udlandet, der gjorde, at beskæftigelsesministeren ikke brugte megen tid på det, men dog kom ind på i sin indledning, så

vidt jeg forstod ministeren, at det er udlandets skyld, at arbejdsløsheden stiger i Danmark – det er SARS, det er terror, og det er meget andet. I sin afslutning sagde ministeren så, at de arbejdsløse skal være klar til den dag, opsvinget kommer. Så skal de have arbejde, og derfor skal vi have nogle virksomheder, der kan tjene mange penge.

Kl. 14.35
Men det, som ministeren ikke sagde noget om, var, at nogle af dem, der tjener allermest i Danmark, nogle af dem, der virkelig nyder godt af den regering, vi har i øjeblikket, og som har rekordstore milliardoverskud, også er dem, der skærer ned. Pengeinstitutterne, der har haft rekordoverskud i 2003, planlægger nu at ville skære 1.200 stillinger væk, så umiddelbart er det lidt svært at se, at vi skal sørge for, at virksomhederne kan få større overskud, for så vil de jo fyre endnu flere. Det kunne være, vi i stedet skulle prøve at se på, hvad der virker, når det gælder om at få folk i arbejde, for det, regeringen gør, er jo det modsatte.

Regeringen har siden sin tiltræden gjort, hvad den kunne for at forværre beskæftigelses-situationen og øge arbejdsløsheden. Regeringen har skåret ned på de offentlige budgetter. Den har halveret byfornyelsen, den har fjernet de målrettede tilskud til vedvarende energi, den har reduceret hjemmeservicen kraftigt, den har fjernet servicejobordningen, den har forringet uddannelserne, og den har skåret skolepraktikken ned til ingenting. Dermed er der flere, der aldrig får en uddannelse og derfor kommer i større fare for at ende i arbejdsløshed i flere år. Men jeg kan forstå på ministeren og også tidligere af finansministerens udtalelser, at de arbejdsløse bare skal sætte sig ned og glæde sig over, at opsvinget kommer en dag.

Det, vi vil fra Enhedslistens side, er det stik modsatte. Vi vil skabe nogle job, og vi vil have folk i arbejde her og nu.

Arbejdsløsheden er på den ene side et stort problem, både for samfundet og for dem, der går ud over, men samtidig åbner den kolossale muligheder for os, hvis vi bruger de ressourcer, der er til stede, altså de mange mennesker, der i dag er sat uden for arbejdsmarkedet, til at løse nogle af de store samfundsmæssige opgaver, der er behov for at løse. Der er store opgaver inden for velfærden; mange ældre har brug for mere hjælp, end de får i dag, og mange børn har behov for mere voksenkontakt, end de kan få i børnehaver og vuggestuer i dag. De mange børn i

skolerne har brug for nogle flere lærertimer, på sygehusene er der behov for, at der kommer flere i arbejde med omsorg og rengøring, så der kommer ordentlige forhold i sundhedsvæsenet, så hvorfor får vi ikke nogle af de mange arbejdsløse sat i arbejde her?

Hvis vi får de arbejdsløse i arbejde, får vi en langt bedre velfærd. Det vil virkelig give os nogle muligheder, og så vil det oven i købet give overskud i de offentlige kasser, fordi vi sparer dagpenge og får flere penge ind i skat og moms. Når vi får flere i arbejde, bliver der også langt flere, der bruger penge og dermed er med til at sætte yderligere gang i hjulene.

På miljøområdet kunne vi få langt flere inden for landbruget til at arbejde med økologi. Vi kunne bruge de ressourcer, der er til rådighed, til at sikre, at vi fik en langt bedre fødevarerproduktion, end vi har i dag, og samtidig kunne vi spare på alle de pesticider osv., som i dag gør, at vi skal bruge mange penge på at redde grundvandet.

Vi har oplevet den store succes, da Danmark gik forrest med at udvikle den alternative energi. Da vindmøllerne pludselig blev et stort eksporteventyr, var det jo ikke bare noget, der kom ned fra himlen – nej, det var på grund af en målrettet indsats, og det kunne vi gøre igen. Da regeringen kom til, startede den med at spare ved at fjerne tilskud til vedvarende energi, men det kunne vi genetablere og virkelig få skabt nogle arbejdspladser. Hvis vi stopper det privatiseringsvanvid, der foregår i øjeblikket, hvor energiselskaberne ophober milliarder af kroner for at kunne opkøbe hinanden og bruger uanede millionbeløb på unyttige reklamekampagner, kunne vi i stedet bruge nogle flere penge på vedvarende energi.

I øjeblikket er det sådan på trafikområdet, at der mangler nogle ordentlige skinner, så togene er nødt til at køre meget langsommere for ikke at risikere ulykker. Hvorfor ikke få nogle af alle de arbejdsløse i gang med at lægge de skinner, der mangler?

Der er masser af mennesker, der står uden tag over hovedet, samtidig med at der er mange arbejdsløse bygningsarbejdere. Lad os få nogle af dem i gang med at bygge boliger. Der er masser af skoler, der er i dårlig stand, så lad os få nogle i gang med at renovere skolerne.

Der er masser af steder, hvor vi kunne gøre aktiv brug af alle de mange mennesker, der i dag ikke må lave noget, og vi kunne skabe store gevinster for samfundet, hvis vi ville. Det er alene

et politisk spørgsmål, om man vil. Vi mener, at der skal gang i beskæftigelsen, og at der skal skabes nogle job, og jeg skal derfor på vegne af Enhedslisten, Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at der er 45.000 færre job i dag end for 2 år siden, og at regeringen har forholdt sig passiv over for udviklingen, pålægger Folketinget regeringen at fremlægge en beskæftigelsesplan med følgende indhold:

- En forstærket regionalpolitisk beskæftigelsespolitik, herunder et pilotprojekt i Nordjylland, hvor en lokal indsatsgruppe med udgangspunkt i de lokale ressourcer undersøger mulighederne for at sætte gang i projekter inden for bl.a. fødevarerproduktion, vedvarende energi og elektronik,
- en skattereform, der bidrager til en markant forøgelse af beskæftigelsen,
- en strategi, der sikrer, at de offentlige forskningsudgifter kan løftes til 1 pct. af BNP i 2010,
- en målrettet fremrykning af offentlige investeringer i byggeri af boliger, vedligeholdelsesopgaver m.m., og
- et afgørende løft af investeringerne i uddannelser, herunder fjernelse af 6-ugers-loftet på uddannelse af arbejdsløse og bedre muligheder i de enkelte regioner for at tilbyde arbejdsløse uddannelse.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 65).

Kl. 14.40

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Ordføreren skal svare på spørgsmål, og det er først hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det får mig nærmest til at trække på smilebåndet at høre fru Line Barfod blive ved med at fastholde, at regeringen ikke gør noget, efter at beskæftigelsesministeren kom med en lang remse af initiativer, som denne regering har taget for netop at imødegå den forkerte udvikling i beskæftigelsen.

Jeg vil gerne tage fat i en af de ting, som fru Line Barfod nærmest afviste havde nogen betydning, nemlig de internationale forhold. Jeg vil gerne spørge fru Line Barfod, om fru Line Barfod er enig med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som har sagt i en analyse her i foråret, at den faldende dollarkurs er skyld i, at Danmark har tabt op til 28.000 job. I en situation, hvor det private arbejdsmarked er vigende, er dollarens fald alene skyld i op til 28.000 arbejdsløse, og er fru Line Barfod enig med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i den analyse?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Internationale forhold kan selvfølgelig spille en rolle på mange forskellige måder, men det afgørende er, om vi sikrer beskæftigelsen i Danmark og gør noget for at sikre, at der hele tiden udvikles nye arbejdspladser. Der skal gøres noget for at sikre, at folk kommer i arbejde, uanset hvad der sker internationalt, og det er det, regeringen ikke har gjort. Regeringen læner sig tilbage og kommer med lidt luftige handlingsplaner osv., men den gør ikke noget konkret for at skabe job, og den gør ikke noget konkret for, at de mange mennesker, der er arbejdsløse i dag, kan få lov til at bidrage til samfundet alle de mange steder, hvor vi virkelig mangler deres hænder.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når fru Line Barfod kan overse skattelettelser, overse arbejdsløshedsplaner for akademikere og overse fremrykkede investeringer i den offentlige sektor, burde det ikke overraske, at fru Line Barfod også kan overhøre mit spørgsmål. Men nu prøver jeg alligevel igen.

Er fru Line Barfod enig i analysen fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som siger, at den faldende dollar er skyld i, at vi har tabt op til 28.000 arbejdspladser i Danmark? Jeg vil gerne bede fru Line Barfod om at lade være med at snakke udenom eller snakke om, hvorvidt regeringen skulle have gjort mere eller mindre eller gjort dette eller hint. Er fru Line Barfod enig med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i, at den faldende dollarkurs har kostet Danmark op til 28.000 arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne svare på hr. Kristian Jensens spørgsmål en gang til. Den faldende dollarkurs

kan ligesom mange andre internationale ændringer have betydning for, hvor mange arbejdspladser der rent konkret er til stede, men det afgørende er, om man hele tiden fører en politik, som kan skabe nye arbejdspladser, også når der sker noget internationalt.

Der er en løbende udvikling, som flytter arbejdspladser fra Danmark til andre lande. Men det afgørende er, om vi samtidig gør noget for hele tiden at udvikle nye arbejdspladser, og om vi sikrer, at vi bruger de ressourcer, vi har, både menneskelige og materielle, til at sætte noget i gang. Der kunne f.eks. skabes nye job inden for fødevarerindustrien til de arbejdsløse slagteriarbejdere i Nordjylland. Mange økologer i Nordjylland vil gerne afsætte deres svin og køer til et lokalt slagteri, og børn og ældre og syge i Nordjylland kunne have gavn af nogle sunde fødevarer. Her kunne vi sætte noget i gang og samtidig få nogle kvalitetsprodukter, som kunne eksporteres til andre lande, og det ville være et konkret eksempel, hvis man virkelig ønsker at sætte nogle i arbejde.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil notere, at det tilsyneladende var et ja til hr. Kristian Jensens spørgsmål.

Jeg vil så over i en lidt anden boldgade, en meget, meget lokal boldgade. Jeg noterede mig, at fru Line Barfod er stik imod det, som regeringen med støtte fra bl.a. Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har gjort på skolepraktikområdet. Nu er det jo sådan – det viser alle analyser – at hvis man går i skolepraktik, er det vanskeligt at få et job bagefter, så derfor vil jeg gerne vide, hvorfor fru Line Barfod ønsker, at man skal sende mange flere elever i skolepraktik, når det er entydigt bevist, at de ikke kan få job bagefter.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes helt klart, at det bedste ville være, hvis vi gjorde noget for at sikre, at folk kunne komme ud i praktik, og lavede nogle redskaber til virksomhederne, så folk kunne komme i praktik. Men så længe praktikpladserne ikke er der, er det bedre at komme i skolepraktik end ikke at få en uddannelse. Folk, der har været i skolepraktik, har trods alt bedre mulighed for at komme i arbejde, end hvis de slet ikke har haft mulighed for at få en uddannelse.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Det er jo ikke sandt, for det er jo sådan, at skolepraktik i mange, mange tilfælde er ren opbevaring. Men jeg må bare konstatere, at Enhedslisten går ind for, at det er bedre at opbevare de unge på ungdomsuddannelserne og i skolepraktikken, for så er de placeret så længe, i stedet for at sørge for at give dem en uddannelse, de rent faktisk kan bruge til noget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Gitte Lillelund Bech vender tingene på hovedet. Det er Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, som ønsker, at folk skal sættes uden for arbejdsmarkedet og heller ikke skal have nogen uddannelse overhovedet frem for at få den uddannelse, der trods alt ligger i skolepraktikken, og som er bedre end slet ingen uddannelse. Alternativet til skolepraktikken er jo ikke, at de er i arbejde et andet sted. Nej, de er arbejdsløse på grund af den store arbejdsløshed, vi har i dag.

Hvis regeringen og Dansk Folkeparti kom med noget, der sikrede praktikpladser, ville vi meget gerne være med. Men det, man har gjort i stedet, er at straffe de unge, fordi man ikke ønsker at sikre praktikpladser til dem.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå på det forslag til vedtagelse, som nu er fremsat, at man ønsker en skattereform, og jeg er interesseret i at vide, hvilke elementer der er i den skattereform, som de pågældende partier åbenbart er enige om skal gennemføres. Indeholder den som sædvanlig øgede skatter for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at vi ønsker en langt mere effektiv beskatning af f.eks. de multinationale selskaber. Det har vi sagt længe, og det synes vi ville være gavnligt. Vi synes, det ville være rigtig godt, hvis vi kunne få flere penge ind fra de multinationale selskaber, for de penge kunne bruges til at sætte mere gang i hjulene i Danmark, f.eks. ved at sikre, at vi fik nogle mere målrettede tilskud til de sektorer, hvor vi kunne skabe nye arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg blev ikke helt klar over, hvor meget disse partier nu er enige om, men jeg kan forstå, at reformen indeholder i hvert fald øget beskatning af erhvervslivet. Er det det eneste element i den såkaldte skattereform?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der ligger ikke noget færdigforhandlet forslag til skattereform hos disse partier. Der er blevet lavet skattereformer under den tidligere regering, og det er klart, at hvis man laver en ny skattereform, skal man forhandle om de enkelte elementer. Men det, der lægges op til her, er jo noget, vi kan gøre her og nu, så hvis hr. Lars Barfoed har nogle gode ideer til, hvad en skattereform kunne indeholde for reelt at sikre flere job, vil vi meget gerne lytte til dem. Vi kommer med vores bud, som bl.a. handler om en større beskatning af de multinationale selskaber.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo altid Enhedslistens svar, at man skal brandskatte erhvervslivet og hele tiden gå efter erhvervslivet, men hvordan forestiller fru Line Barfod sig at den medicin skal kunne give flere arbejdspladser, når vi kan se, at der er forsvundet 42.000 job i den private sektor? Hvordan forestiller fru Line Barfod og de øvrige røde partier her i Folketinget sig at en svækkelse af konkurrenceevnen, f.eks. ved at gennemføre det socialdemokratiske forslag om en lønsumsafgift på 2 promille, skal kunne skabe flere job i den private sektor? Det synes meget vanskeligt at forstå.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som jeg var inde på tidligere, sker der det, at når det store erhvervsliv får store overskud, fyrer de flere personer, og derfor har jeg lidt svært ved at se, at det, regeringen gennemfører, hvor erhvervslivet får lov til at betale mindre og mindre i skat, kan give nye job. Det virker sådan set stik modsat, for der bliver fyret flere og flere, og derfor vil vi hellere reelt beskatte de store multinationale firmaer. De bidrager overhovedet ikke til samfundet i dag, de nyder godt af en god, veluddannet arbejdskraft og af alle de mange ting i Danmark, som vi er med til at betale over skat-

ten, men de vil ikke selv lægge en krone i statskassen i form af skattebetaling.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Vil det sige, at fru Line Barfod overhovedet ikke anerkender, at omkostningsniveauet i virksomhederne har nogen som helst effekt på konkurrenceevnen og dermed også beskæftigelsen? Fru Line Barfod medgav, at vi har vanskeligere ved at afsætte vores varer, bl.a. på grund af dollarkursen på det internationale marked, men det har da også noget at gøre med det omkostningsniveau, vi har. Ser fru Line Barfod fuldstændig bort fra, at danske virksomheders konkurrenceevne også har noget med økonomien at gøre?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Omkostningerne i virksomhederne har selvfølgelig noget med konkurrenceevnen at gøre, men så er det, man må vurdere: Er det, vi skal konkurrere med i Danmark, de lave lønninger i Kina og Indien og andre steder? Hvis nogen tror, at vi vil gå med til at sætte niveauet så langt ned i Danmark, kan de godt tro om igen.

Vi vil satse på at udvikle nye produkter her i Danmark og skabe nye arbejdspladser på de områder, hvor vi ligger i front, og hvor det ikke er afgørende at sætte lønnen ned til det niveau, som de har i Kina. Det var det, vi f.eks. gjorde med vindmølleindustrien, det er det, vi har mulighed for at gøre med andre former for vedvarende energi, og det er det, vi har mulighed for at gøre på fødevarerområdet. Hvis vi vil, kan vi lave højkalitetsfødevarer, som kan sælges over hele verden, og tilsvarende er der en lang række andre områder, hvor vi kunne frembringe nogle nye produkter, som kunne sælges, også selv om lønningerne og omkostningerne er højere i Danmark end i Kina.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan forstå, at fru Line Barfod mener, at bare vi tager alle pengene ud af virksomhederne, er den hellige grav vel forvaret, og så er beskæftigelsen sikret fremadrettet. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvordan er det lykkedes fru Line Barfod at overbevise f.eks. Det Radikale Venstre om, at bare man suger alle pengene ud af virksomhederne med en skattereform, er ar-

bejdspladserne sikret langt ud i fremtiden? De evner kunne jeg godt tænke mig at få indblik i.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har jeg svært ved at forestille mig, at nogen ønsker at suge alt ud af virksomhederne. Det ville da være det fåbeligste, man kunne forestille sig, for det er da ret vigtigt, at der er nogle arbejdspladser i virksomhederne. Det, jeg har snakket om, er de multinationale firmaer, som ikke betaler en krone i skat i dag, men som vi mener skal bidrage til samfundet. Der er mange andre elementer i en skattereform, og det er det, vi skal kigge på. Men skatten er altså kun én blandt mange andre omkostninger for virksomhederne, og det handler stadig om, at vi skal have skabt nye job på nye områder.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det står i hvert fald klart, at erhvervslivet skal tømmes for penge, men det står hen i det uvisse, hvor skattereformen skal slå igennem.

Jeg har et andet spørgsmål. I forslaget til vedtagelse står der, at 6-ugers-loftet på uddannelse skal fjernes. Nu plejer fru Line Barfod jo at være velforberedt, så derfor vil jeg spørge: Er det forbigået fru Line Barfods opmærksomhed, at man både kan have 6 uger og 6 uger selvvalgt, altså 3 måneder i det første år, plus at der sådan set er ubegrænsede muligheder for uddannelse, hvis der er job eller mulighed for job i den anden ende? Er det helt forbigået fru Line Barfods opmærksomhed?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har svært ved at forestille mig, at man tømmer de multinationale virksomheder for penge, hvis man beder dem om at betale bare en lillebitte smule i skat i Danmark i henhold til de internationale regler for skattebetaling. Det er sådan set bare det, vi kræver, så jeg ved ikke helt, hvordan man kan komme frem til, at det vil tømme McDonald's og Coca-Cola og de andre, hvis de skal bidrage til statskassen.

Med hensyn til uddannelse er det sådan, at når uddannelsen går i gang, er det ikke alle, der ved, at der venter et job i den anden ende, og derfor er det vi siger: Lad os få fjernet de barrierer, der findes i øjeblikket, og som forhindrer, at man kan få lov til at uddanne sig, også når man lige er blevet arbejdsløs. Lad os hurtigst muligt

få folk omskølet og opkvalificeret til de nye job, vi ønsker at skabe de steder, hvor der faktisk er gode muligheder for at skabe nye arbejdspladser på nye områder, bl.a. i Nordjylland.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Forstod jeg det rigtigt, at fru Line Barfod vil have bygget ekstra boliger i Nordjylland af hensyn til beskæftigelsen, selv om det fortrinsvis er i Københavnsområdet, der er alvorlig boligmangel?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nej, her har fru Gudrun Laub ikke hørt ordentligt efter. Det var ministeren, der i sin opremssning snakkede om, hvad regeringen har gjort, og at man ville bygge ekstra boliger i Nordjylland. Derimod har vi det med som noget generelt, at i andre dele af landet kan det være en god idé at sætte nogle af de arbejdsløse bygningsarbejdere i gang med at bygge boliger.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Jens Vibjerg.

Kl. 14.55

Jens Vibjerg (V):

Enhedslisten har rejst en forespørgsel om den stigende ledighed, og det er jeg sådan set glad for, for det giver mig anledning til at sige, at i Venstre er vi meget optaget af den stigende ledighed.

Enhver familie, ethvert menneske, der rammes af ledighed, er belastet af situationen. Enhver, der har truslen om ledighed hængende over hovedet, føler det som et pres. Hertil kommer, at hvert eneste par ledige hænder jo ikke bidrager til samfundshusholdningen, og derfor er der vigtige grunde til at gøre, hvad vi kan for at sikre en så høj beskæftigelse som overhovedet muligt.

Vi er i Danmark blevet hårdt ramt af de internationale konjunkturer. Den 11. september, SARS-epidemien, Irakkriegen og faldet i dollarkursen er nogle af de vigtigste elementer, der virkelig har gjort det svært at finde rentabel afsætning for mange af de varer, vi producerer. Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har dollarens fald alene i 2003 kostet 28.000 arbejdspladser, og man forventer, at det i indeværende år betyder

36.000 arbejdspladser. Alene dollarens fald kan altså forklare hele stigningen i ledighedstallet i Danmark.

Når vi tager i betragtning, at ca. en tredjedel af stigningen alene skyldes mindre aktivering, må vi trods alt sige, at regeringens mange initiativer virkelig har båret frugt. Skatte- og afgiftsstoppet samt skattelettelsen, der trådte i kraft den 1. januar, har givet os alle sammen flere penge i hænderne, og det har stimuleret forbruget og derved skabt flere arbejdspladser.

Regeringen besluttede at fremrykke investeringer på op til 1,5 mia. kr., og det har bremset stigningen i ledigheden inden for byggebranchen, som normalt påvirkes ekstra kraftigt af en økonomisk lavkonjunktur. Regeringen har gennemført en række erhvervsfremmende foranstaltninger, og regeringen har ikke mindst gennemført en række initiativer over for de mennesker, der enten er blevet ledige eller står over for at miste jobbet.

Reformen »Flere i arbejde«, som en række partier her i Folketinget heldigvis står bag, har gjort beskæftigelsesindsatsen mere effektiv ved at afskaffe den meningsløse aktivering, intensivere kontakten til den ledige og indføre mere effektive og fleksible muligheder for erhvervsrettet aktivering. Der blev ved satspuljeforhandlingerne afsat 40 mio. kr. til fremme af beskæftigelse af de svageste grupper på arbejdsmarkedet, dvs. personer med misbrugsproblemer, fysiske eller psykiske lidelser og handicap samt ledige seniorer, og regeringen har igangsat en handlingsplan mod akademikerledigheden, der skal anviser nye veje for ansættelse af ledige akademikere i mindre og mellemstore virksomheder.

Regeringen har tillige ændret reglerne i forbindelse med større afskedigelser, hvor det altid er muligt for AF at tilbyde et uddannelsesstilbud, hvis der er tale om et område med aktuel eller potentiel mangel på arbejdskraft. Der er givet mulighed for øget efteruddannelse af ledige, der er afsat 100 mio. kr. frem til sommeren, og vi har hørt beskæftigelsesministeren bebude, at ordningen forlænges, foreløbig året ud.

Det kan helt klart siges, at ikke bare Venstre, men den samlede regering tager ledigheden meget alvorligt, og at den hele tiden har udvist rettidig omhu. Vi følger fortsat udviklingen meget nøje, og vi har bevist, at vi er parat til at tage de til enhver tid nødvendige initiativer.

Jeg skal slutte med på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der har været en stigning i arbejdsløsheden. Dette er dybt beklageligt. Hver enkelt ledig oplever med rette en ufrivillig ledighedssituation som dybt negativ.

Årsagen til stigningen i arbejdsløsheden er primært den internationale økonomiske afmatning efter 11. september 2001, Irakkrigen, SARS-epidemien og faldet i dollarkursen, som har kastet skygger over dansk økonomi.

Folketinget finder, at det er afgørende, at der udvises rettidig omhu både af hensyn til den enkelte ledige og den samlede beskæftigelse.

Folketinget noterer sig, at der er iværksat initiativer, som afhjælper den stigende ledighed, skattelettelser i 2004 på ca. 6 mia. kr., fremrykning af offentlige investeringer på ca. 1,5 mia. kr., afgiftslettelser og skattestop.

For at hjælpe nyledige er der fra sommeren 2003 indtil 1. juli 2004 afsat yderligere 100 mio. kr. til uddannelse, omskoling og opkvalificering. Ordningen vil blive forlænget foreløbig til udgangen af året.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 66).

Kl. 15.00

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er der foreløbig fem, der har meldt sig med indlæg og kommentarer til ordføreren. Den første er hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har to enkle spørgsmål til Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg. Det er helt præcis: Hvilke forslag vil partiet Venstre stille for at skabe nogle nye arbejdspladser i Nordjylland for de mange, som er forsvundet, som selv ministeren var inde på, og som han ikke kunne nå at remse op alle sammen? Det skal jeg gerne hjælpe med ved en senere lejlighed.

Det andet er, at for 3 år siden var hr. Jens Vibjerg en meget fremsynet mand. Da var han i opposition og foreslog, at vi kunne lave en række forsøgsregioner og putte alle pengene ud i dem. Dengang havde partiet Venstre tillid til, at de enkelte regionale arbejdsmarkedsråd havde fri råderet over, hvilke uddannelser man kunne give tilskud til, uden at man skulle sidde i København og være smagsdommere.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jens Vibjerg, om han vil være med til at fjerne loftet over de 6 ugers selvvalgt uddannelse og fjerne det uddannelsesloft, som Arbejdsmarkedsstyrelsen har trukket ned over regionerne, sidste år på 55 pct., i år på 50 pct., og dermed gøre Nordjylland og andre områder af vores land, der har en højere ledighed end landsgennemsnittet, til forsøgsregioner for at give midlerne fri, for at gøre noget aktivt for at modvirke den stigende ledighed.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu har ministeren, og jeg har i min ordførertale, nævnt alle eller i hvert fald en række af de initiativer, der skal til for at sikre en fortsat høj beskæftigelse i alle egne af landet, herunder altså også i Nordjylland.

Med hensyn til de 6 ugers uddannelse så er hr. Bjarne Laustsen jo ved at gøre sig skyldig i den samme misforståelse, som fru Line Barfod var under sit indlæg, nemlig at vi jo ikke har det loft på 6 uger, fordi der jo er 6 uger plus 6 uger, og hr. Bjarne Laustsen ved jo godt, at det altså er 12 uger. Det er altså 3 måneder, plus at der i alle de tilfælde, hvor der enten er et job eller et potentielt job i den anden ende, ingen begrænsninger er, og det vil sige, at vi kan uddanne alt det, der er brug for i forhold til det arbejdsmarked, vi har derude. Så der er fuldstændig frit slag i forhold til det behov, der er.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu er der jo bare det med Venstres politik, at den ikke virker. Alt imens man har talt om, at der skulle komme flere i arbejde, går det den stik modsatte vej. Der bliver flere arbejdsløse, og der er mange flere virksomheder ud over dem, ministeren nævnte, der har været nødt til at varsle, at de enten lukker eller også afskediger i større omfang.

Jeg vil godt sige, at det er korrekt, at vi har aftalt 6 plus 6, altså 6 uger på rammen og 6 uger på en handleplan, men ministeriet har jo dikteret til de regionale arbejdsmarkedsråd, at det første middel, man skal bruge, er privat jobtræning. Når man så siger, der ingen begrænsninger er, så hænger det jo dårligt sammen med, at man trækker den her ramme ned over regionerne, hvor man kun må bruge en vis del af aktiveringsmidlerne.

Det var derfor, jeg spurgte hr. Jens Vibjerg, hvordan det kunne være, at man nu i Venstre

har en anden holdning end dengang, man var i opposition. Der syntes man, det var fint, at de enkelte regioner selv frit kunne disponere over deres midler.

Jeg forstår jo, at Venstre ingen forslag har til, hvordan man kan skabe nye job. Er Venstre så ikke enig i, at det er bedre i den periode, til der måske kommer nogle job, at give folk uddannelse og frit valg på alle hylder i forbindelse med de fire områder, ministeren har nævnt?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu giver hr. Bjarne Laustsen jo udtryk for at være lidt tungnem. Sådant har jeg ikke opfattelsen af, at hr. Bjarne Laustsen er; så derfor behøver jeg jo ikke at gentage alle de her forslag, som regeringen rent faktisk har gennemført for at sikre en højere beskæftigelse, end vi ellers ville have haft.

Kl. 15.05

Nu fokuseres der jo på afskedigelser, og det skal vi selvfølgelig også, for det er en ulykkelig situation, hver gang et menneske bliver afskediget fra sit job. Men vi må heller ikke glemme, at der etableres 300.000 nye job hvert år, så der sker altså også en masse på området. Det glemmer hr. Bjarne Laustsen så at få med.

Med hensyn til forsøg så var begge partier jo involveret i to forsøgsprojekter i henholdsvis Ringkøbing og Århus Amter, og vi må jo sige, at vi måtte lære af de erfaringer. Det er jo det, man har forsøg til. Og erfaringen fra de forsøg var jo, at der specielt i Århus blev brændt en utrolig masse penge af til ingen verdens nytte. Nu har vi jo lavet en aftale om »Flere i arbejde« og om, hvordan vi skal disponere, og det vedstår vi os fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan forstå, at regeringen mener, at dollarfaldet er hovedårsagen til den stigende arbejdsløshed kombineret med 11. september og SARS, og hvad der nu måtte have været af ulykker. Det har jeg meget forståelse for, det har selvfølgelig haft en stor indvirkning.

Når jeg så prøver at tjekke, hvordan arbejdsløsheden er steget i de øvrige EU-lande, som er underlagt nøjagtig de samme betingelser med den faldende dollarkurs, så kan jeg konstatere, at arbejdsløsheden i de øvrige EU-lande i 2003 er steget med 0,6 procentpoint, mens den i Danmark er steget med 1,8 procentpoint. Hvordan vil hr.

Jens Vibjerg forklare, at stigningen i arbejdsløsheden er tre gange så høj i Danmark som i de øvrige EU-lande, som er underlagt nøjagtig de samme globaliserings-tendenser?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det ikke Venstre, der siger, at dollarfaldet er hovedårsagen. Jeg beskriver bare, hvad Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har sagt, det betyder for beskæftigelsen i Danmark. Det er jo bare et af mange bidrag, som trækker i den gale retning. Så har regeringen taget en lang række initiativer, der virker i den positive retning, og derfor har vi holdt beskæftigelsen så godt, som vi har.

Når vi så i Danmark har haft et større fald end i mange andre europæiske lande, så har det jo flere årsager. Den ene er, at vi i Danmark havde absolut den laveste ledighed i forhold til de andre lande, altså at der var meget at tage af. Så har vi et meget fleksibelt arbejdsmarked i Danmark, det er altså let at komme af med medarbejdere. Det har man f.eks. ikke i Tyskland.

Det betyder, at det sker hurtigere i Danmark, fordi man i Tyskland er bundet af medarbejderne længere. Men vi har jo været enige om her, at det meget fleksible arbejdsmarked, vi har i Danmark, er langt at foretrække. For i det øjeblik konjunkturerne vender igen, og det gør de forhåbentlig – og noget tyder på, at de er ved det allerede – så vil vi også få en meget hurtigere stigning i beskæftigelsen i Danmark.

Jeg tror, hr. Ole Sohn vil være enig med mig i, at vi skal holde fast i det meget fleksible arbejdsmarked, fordi det på det lange stræk er langt at foretrække. Det siger i hvert fald både arbejdsgivere og arbejdstagere.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er helt opmærksom på, at arbejdsløsheden var i bund, da VK-regeringen tog over. Men det skyldes jo ikke VK-regeringen, det skyldes jo den økonomiske politik, der blev ført under SR-regeringen med SF's støtte. Men jeg fik ikke svar på, hvad årsagen er til, at stigningen i arbejdsløsheden er tre gange så høj i Danmark.

Det er jo ikke fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, der er årsagen til stigningen i arbejdsløsheden. Det er jo regeringens økonomiske politik. Det er jo, fordi man netop har skåret i den offentlige service, man har skåret i det offentlige forbrug og dermed også i beskæftigelsen, og

med de rammer, som derudover er blevet givet, bliver det jo ikke attraktivt for virksomheder at flytte hertil.

Så det er jo regeringens samlede økonomiske politik, der bidrager til den markante stigning i arbejdsløsheden. Så nytter det jo ikke noget at sige, man har brugt et par tusinde kroner hist og pist til at sætte en jernbane i gang, for det forslår slet, slet ikke til at trække beskæftigelsen i gang igen, hvad man nødvendigvis må gøre, når det er lavkonjunktur.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er da lidt beklageligt, at hr. Ole Sohn er kommet ud i den vildfarelse. Jeg synes egentlig, jeg svarede meget præcist på, hvorfor udviklingen har været i Danmark, som den har været f.eks. i forhold til Tyskland, netop fordi vi havde en væsentlig højere beskæftigelse i Danmark, end man havde i Tyskland, ergo havde vi lettere ved at få et fald. Udgangspunktet er altså anderledes.

Kl. 15.10

Når vi dernæst har det der meget fleksible arbejdsmarked, hvor det er let at komme af med folk, så vil konjunkturerne slå igennem hurtigere i Danmark, når det går nedad, men de vil også slå hurtigere igennem, når det går den anden vej, for her tør man, lige så snart man har en ordre i hus, ansætte arbejdskraft. Det tør man ikke, når man går til Tyskland. Der er det først, når alle andre muligheder er udtømt, at man så tør ansætte arbejdskraft.

Det er da noget, vi skal holde fast i. Jeg er også sikker på, at hr. Ole Sohn er enig i, at det fleksible arbejdsmarked, vi har i Danmark, skal vi holde fast i. Det er altafgørende.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg synes egentlig, det er en utrolig form for argumentation, man hører fra Venstres ordfører. Grunden til, at man klarer sig så skidt i forhold til resten af EU-landene, er, fordi den tidligere regering var så fantastisk, at den havde fået arbejdsløsheden så fantastisk langt ned, og så er det jo en helt urimelig opgave at stille den nye regering at fastholde så flot en kurs. Jamen hvis den ikke kan det, så må den vel gå af og lade en anden træner komme til, for den nye træner har ikke klaret det så godt som den gamle træner. Det må vel være konsekvensen.

Hvordan har Venstres ordfører det egentlig som sådan en god liberal med sidde i et regeringsparti, hvor den eneste kommentar, man har til, at det går ad hekkenfeldt til, er: 'Det kan vi ikke gøre ved, vi venter bare på, at dollarkursen vender?'

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V): Hvis vi havde haft en SR-regering, så havde billedet jo set anderledes sort ud, for så havde man jo brandskattet virksomhederne, og så havde de i den grad mistet troen på fremtiden, og så havde vi set massefyringer efter massefyringer.

Nu har vi trods alt en regering, der har vist, at den er parat til at gøre det lettere at være producerende erhverv og derfor bevare troen.

Så derfor er der ingen tvivl om, at situationen i Danmark kunne have været meget værre. Regeringen har vist handlekraft. Vi har set en række initiativer, og lige så snart der nu kommer lidt mere luft under vingerne ude i den store verden, så vil vi se, at konjunkturerne udvikler sig meget positivt igen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu bliver jeg altså bare totalt forvirret. Først siger man, at den gamle træner er skyld i, at man har det svært nu, fordi den gamle træner var ekstremt succesfuld. Og så kommer hr. Jens Vibjerg nu og siger, at det jo bare havde været endnu værre at sætte den gamle træner tilbage på trænerbænken, for så ville det gå helt ad hekkenfeldt til. Jamen hvem tror på det? Man skal da være Venstremand for at tro på, at det er sådan, det forholder sig.

Det forholdt sig vel omvendt, nemlig at man har problemer i regeringen. Man kan ikke leve op til det, den tidligere regering kunne, og så kigger man sig rundt efter dårlige undskyldninger, og så kommer man i tanker om dollarkursen og SARS-epidemi, og hvad har vi.

Fakta er, som hr. Ole Sohn var inde på, at man klarer sig to tredjedel ringere, end man gør i det øvrige Europa. Er det ikke skuffende? Det må jeg spørge om en gang til: Er det ikke skuffende at være liberal arbejdsmarkedsordfører, og så konstatere, at man sidder sammen med nogle, som ingenting vil gøre, ingenting kan gøre andet end at sidde og vente på, at kursen vender? Hvad skal man så med sådan en regering?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan slet, slet ikke forstå eller følge den radikale tankegang. Havde det været Enhedslisten, så kunne jeg forstå, at Danmark havde en lukket økonomi, og at vi havde nogle barrierer, som vi ikke kunne komme ud over, og at det hele bare skulle køre. Men at De Radikale fornægter, at vi lever i en global økonomi, hvor vi i Danmark er utrolig afhængige af de internationale konjunkturer, havde jeg ikke fantasi til at forestille mig. Det er jo først og fremmest det, der afgør beskæftigelsen i Danmark, og så kan vi som regering og Folketing tage nogle initiativer, der kan afbøde nogle hjørner i det her.

Men i den store sammenhæng – i den store sammenhæng – er det jo afhængigt af, hvordan vi sikrer vores konkurrenceevne i Danmark i forhold til de internationale markeder, og her er konjunkturerne altså en væsentlig faktor.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at hr. Jens Vibjerg har misforstået noget omkring Enhedslisten. Faktisk er Enhedslisten så optaget af globalisering, og hvad det betyder med en globaliseret verden, at vi er klar over, at det er nødvendigt at styre økonomien i Danmark og gå ind og gøre noget aktivt for hele tiden at skabe nye arbejdspladser, fordi globaliseringen gør, at en række arbejdspladser lukker og flytter til andre lande, hvor arbejdskraften er billigere.

Kl. 15.15

Det er derfor, at vi kræver, at man aktivt går ud og skaffer nogle nye job. Men her er det, at jeg har meget svært ved at få øje på, hvad regeringen gør andet end at vente på, at konjunkturerne ude i verden engang skifter. Vil Venstre være med til, at vi aktivt skaber nogle job? Vi kan starte i Nordjylland og bruge de ressourcer, de har. Der er f.eks. arbejdsløse slagteriarbejdere, der er økologer, der gerne vil have slagtet deres grise og køer, og der er en masse mennesker, der gerne vil have nogle bedre fødevarer.

Lad os starte der med at skabe nogle gode, lokale arbejdspladser. Vil Venstre være med til det?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg erkender, at der er to veje, nemlig den, som Enhedslisten står for, hvor man tror, at den helli-

ge grav er velforvaret, hvis man bare ansætter alle i den offentlige sektor, og den, som vi tror på, hvor vi mener, at vi sikrer vores velfærd fremadrettet, hvis vi sikrer nogle bedre forhold for det erhvervsliv, der skal producere det, som vi alle sammen skal leve af, uanset hvor vi får vores hyre fra.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu kunne man selvfølgelig forestille sig et offentligt slagteri, men det var sådan set ikke det, jeg snakkede om. Jeg snakkede om, at vi aktivt går ind og bringer dem sammen, som kunne være med til at udvikle nye job, nøjagtig som vi gjorde med vindmølleindustrien. At vi går ind aktivt og ser på, hvor der er nogle lokale ressourcer, både i forhold til noget arbejdskraft, som vi kan videreudanne, så de kan blive gode til det, de skal, og i forhold til, at der er nogle produkter, som vi tror på at vi kan sælge.

Hvis vi snakker om økologi, er der en masse daginstitutioner, plejehjem, sygehuse osv. i Nordjylland, som har brug for nogle gode fødevarer. Der er nogle arbejdsløse slagteriarbejdere, og der er nogle økologiske svine- og oksekødsproducenter. Lad os da bringe dem sammen og få skabt et godt slagteri, nu hvor man har nedlagt Danish Crown-slagteriet.

Tilsvarende har vi på elektronikområdet alt, alt for mange, der er blevet fyret. Lad os se på: Hvad kan vi gøre for at udnytte de ressourcer, de har, og skabe nogle arbejdspladser? Vil Venstre ikke være med til, at vi går ind aktivt og skaber nogle job i stedet for at lade folk gå arbejdsløse?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu har vi mig bekendt tilstrækkelig slagterikapacitet til alle de dyr, vi producerer i Danmark, også de økologiske. Vi har sådan set overkapacitet. Det er jo derfor, at man lukker nogle arbejdspladser.

Hvis medicinen er, at bare man skaffer nogle flere slagterier, selv om der ikke er flere svin, for jeg har forstået, at Enhedslisten ikke mener, at vi skal producere flere svin i Danmark, end vi gør for nærværende, har vi igen en forskellig indgang til, hvordan problemerne skal løses. Jeg er simpelt hen ikke enig med fru Line Barfod og Enhedslisten i den linje, de anlægger job til.

(Kort bemærkning).
Mogens Nørgård Pedersen (KD):
 Nu virker det næsten som om, at hvis arbejdsløsheden stiger, skyldes det påvirkninger udefra, og hvis den falder, er det regeringens skyld. Det er sådan et underligt fænomen, men det har vi selvfølgelig også mødt under andre regeringer, så det skal den nuværende regering naturligvis ikke kun klandres for.

Tilbage til forespørgslen og den regionalpolitiske vinkel, som ligger i forespørgslen, i og med at Nordjylland er nævnt. Det kunne i og for sig også godt være Bornholm. Hvad skal der efter hr. Jens Vibjergs opfattelse gøres for, at man ikke fortsat skaber den her usikkerhed om statslige arbejdspladser i yderområderne, som netop er noget af det, som påvirker Nordjylland enormt i den måde, man tænker på og har mod på fremtiden på? Usikkerheden om de statslige arbejdspladser er jo med til at forstærke arbejdsløsheden eller i hvert fald usikkerheden med hensyn til, om man overhovedet tager arbejde der. Er der noget dér, som regeringen skal gøre efter hr. Jens Vibjergs opfattelse?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo sådan – det har regeringen jo fremlagt ved adskillige lejligheder her i Folketingssalen – at der altid er en regional vinkel med i de politikker, som regeringen lægger frem, for vi er i Venstre meget opmærksom på at sikre lige forhold og ordentlige forhold også uden for vækstcentrene.

Det har ligget regeringen og det har ligget Venstre meget på sinde, at vi styrker den regionale udvikling, og derfor har den indgået i mange af de initiativer, som regeringen har taget i den periode, den har siddet.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):
 Skal jeg forstå hr. Jens Vibjerg sådan, at når man nu skal til at forhandle forsvarsforlig eksempelvis, vil man tage særlige regionalpolitiske hensyn med hensyn til, hvor forsvarer skal placeres for fremtiden? Er det ikke noget, som det er naturligt for regeringen at tage hensyn til?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):
 Nu vil det nok føre lidt for vidt at begynde at diskutere forsvarsforlig under den forespørgsel her. Jeg mener nok, det ligger i kanten af den.

Det synes jeg at vi skal lade de partier, der sidder ved de forhandlinger, om. Jeg tror, at Kristendemokraterne er med omkring forhandlingsbordet, når vi snakker om et nyt forsvarsforlig. Så jeg tror, at når regeringspartierne er med, og når Kristendemokraterne er med, er det nok i gode hænder.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der yderligere tre spørgere. Den første er hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg forstod på ikke bare hr. Vibjerg, men også på Venstres finanspolitiske ordfører, hr. Kristian Jensen, at der i Venstre er en uhørt begejstring eller i hvert fald en stor begejstring for den dokumentation, der kommer fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Det får mig selvfølgelig til at spørge, om Venstre og dermed også hr. Vibjerg så er enig i, at det er en god idé at lave en massiv fremrykkelse af offentlige investeringer, for det er sådan set et synspunkt, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd også har, når man skal imødegå det, som jo er korrekt, nemlig at dollarkursen har betydet et tilbageslag for dansk økonomi.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Ja, et stykke hen ad vejen. Derfor har regeringen jo også på anlægssiden fremrykket investeringer for 1,5 mia. kr. Regeringen har valgt at tage et beløb, der svarer til det, der er fornuftigt i forhold til den samlede økonomi. Vi har jo set, at det har kunnet holde, så vi ikke har fået en stigningstakt i ledigheden inden for bygge og anlægslæg.

Vi har tidligere hørt, at hvis man havde brugt den socialdemokratiske model, som jo er ren overbud, for man slynger et tal ud, som betyder, hvis den var blevet vedtaget, at den rent faktisk ikke kunne gennemføres, for det var der ikke nok hænder til inden for bygge og anlæg.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu var det sådan, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i erkendelse af, at dollarkursen betød et tilbageslag for dansk økonomi, foreslog, at man i stedet for at gennemføre ufinansierede skattelettelser, der ruller over år, her og nu foretog en fremrykning af offentlige investeringer.

for at sparke gang i dansk økonomi på et niveau, der nogenlunde svarer til det, som vi fra Socialdemokratiet side valgte at foreslå. Jeg synes sådan set, at hr. Vibjerg og Venstre skulle være lidt påpasselige med på den ene side kun at bruge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, når man kan bruge det, når man på den anden side ikke kan bruge det, de så i øvrigt konkluderer.

Det får mig så til at fortsætte med at spørge hr. Vibjerg om den udmærkede dokumentation, som det samme erhvervsråd har begået om den offentlige beskæftigelse: Fortryder hr. Vibjerg ikke, at regeringen har bidraget selvstændigt til, at arbejdsløsheden er steget, for der er 5.000 færre offentligt ansatte?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det sådan, at regeringen – klart støttet af Venstre – har lyttet til Arbejderbevægelsens Erhvervsråd netop ved at fremrykke nogle investeringer. Så kan man diskutere, hvem der kommer med ideerne først. Det tror jeg rent faktisk at regeringen gjorde.

Man har satset på to strenge: både at sikre en fremrykning af investeringer og give skatte- og afgiftslettelser, som er med til at øge forbruget og dermed sikre beskæftigelsen og en mere holdbar beskæftigelse, både på kort og på længere sigt. Derfor har man valgt to strenge frem for ensidigt at vælge én streng.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu kan man jo godt blive så forblændet af sin ideologi, af det private initiativ og den usynlige hånd, og hvad vi ellers kalder det, at man kommer til at holde en gruppe mennesker som gidsler. Jeg mener sådan set, at det, der er tilfældet med denne regering, er, at man holder de arbejdsløse som gidsler, fordi man er så forblændet af det private, at man nægter at se mulighederne for, at man faktisk kan skabe nogle arbejdspladser.

Det er jo sådan, og det vil jeg gerne bede hr. Jens Vibjerg bekræfte, at det, som det offentlige taber på, at en person går fra at være i arbejde til at være på dagpenge, rundt regnet er 245.000 kr. Er det ikke korrekt?

Er det ikke også korrekt, at det beløb svarer til mere end gennemsnitslønnen for en ufaglært arbejder? Det svarer godt og vel til, hvad en skolelærer får udbetalt på startløn; det svarer godt og vel til, hvad en sygeplejerske får osv. Vil hr. Jens

Vibjerg bekræfte det, og at det dermed er ren ideologi, der gør, at man ikke bruger de penge i det offentlige til at ansætte folk i ordinære stillinger i stedet for at holde dem på passiv overførsel?

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo ikke af bar ideologi, at vi ikke tror på, at bare vi ansætter alle i den offentlige sektor, er alle problemer løst. Vi har set i andre lande, hvad det fører med sig, og det har vi i hvert fald ingen intentioner om skal ske i Danmark.

Derimod har den politik, som regeringen står for, betydet, at der hver eneste dag skabes nye arbejdspladser til gavn for de ledige. Vi har samtidig gennemført en arbejdsmarkedsreform, som Enhedslisten godt nok ikke er med i, men det er et bredt udsnit af partierne i Folketinget.

Denne reform sikrer de ledige den kortest mulige vej tilbage til arbejdsmarkedet, og at færrest mulige kommer til at hænge fast i en ond spiral, hvor man stort set altid er uden for arbejdsmarkedet. Den får dem over i den gruppe, som de fleste af os tilhører, hvor vi i den største del af tiden er aktive på arbejdsmarkedet, så er vi i kortere eller lidt længere tid udenfor, og så er vi igen inde og har fodfæste på det ordinære arbejdsmarked. Det tror vi er en langt bedre vej.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu har jeg sådan set ikke argumenteret for, at vi skal rykke alle over i den offentlige sektor. Jeg argumenterer blot for, at de mennesker, der i dag er på dagpenge, bliver ansat i den offentlige sektor. Det ville vist stadig væk, selv hvis vi tog hele flokken, betyde, at der var flere ansatte i det private, så jeg synes, at vi skal holde os til sagen, ellers lyder det jo, som om der tales udenom.

Det kan godt være, at denne regering har været i stand til at skabe nogle flere arbejdspladser hist og pist, men summa summarum er jo, at 45.000 flere står uden arbejde i dag. 45.000 mennesker flere står uden arbejde i dag. Det kan godt være, at regeringen har forsøgt at gøre noget, men det er ganske simpelt ikke godt nok.

Derfor vil jeg sådan set vende tilbage til udgangspunktet: Når det nu har vist sig, at det private initiativ og den usynlige hånd, og hvad det ellers er, at denne her regering går og tilbyder af liberalistiske tanker, ikke fungerer, skal vi så alligevel holde fast i det og holde de arbejdsløse i

som gidsler, eller kunne det være, at man skulle overveje en ny strategi? Kunne det være, at man skulle overveje, at den bedste måde at sikre, at folk ikke skal være for længe uden for arbejdsmarkedet på, er at give dem et arbejde?

Det er jo logik for burhøns. Så på med arbejdshandskerne, og skab nogle flere stillinger.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er det, vi gør hver eneste dag. Vi sikrer, at flest mulige ledige kommer ud på det ordinære arbejdsmarked, først og fremmest i den private sektor, som er det, der skal sikre, at vi har velfærd til os alle i samfundet, uanset hvor vi er placeret.

Jeg tror på, i Venstre tror vi på, og i regeringen tror vi på, at den linje, vi har lagt, er den rigtige, og den vil vi holde fast i.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Jens Vibjerg siger, at vi vil gøre alt for at få flest mulige i job – det gør man sikkert også, men flest mulige er jo et vidt begreb – og ud på det private arbejdsmarked. Men sagen er jo, at i den tid, vi har haft VK-regeringen, har vi tabt 45.000 arbejdspladser – 45.000 private arbejdspladser.

Så sagde hr. Jens Vibjerg, at hvis vi havde haft en SR-regering, havde vi set massefyringer. Jeg ved ikke, hvor kort hr. Vibjergs hukommelse er; men i den periode, hvor vi havde SR-regeringen, lykkedes det rent faktisk at få 200.000 ekstra i beskæftigelse, heraf to tredjedele på det private arbejdsmarked, og det skete i modløb, for det skete, mens der var dårlig konjunktur i Tyskland.

Hvis vi så lige går en lille smule tilbage til tiden fra 1986 til 1993, da vi havde Schlüterregeringen. Hvad skete der da? I den periode steg arbejdsløsheden fra 220.000 til 360.000.

Jeg synes simpelt hen, at det er uærligt at stå her på Folketingets talerstol og påstå, at hvis man har en SR-regering, går det den vej, når man har set, hvordan det rent faktisk er gået, og når man har set, hvordan det går, når vi har en Schlüterregering, en borgerlig regering.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V): Nu er det sådan, at i regeringen og i Venstre er vi meget optagede af den ledighed, vi har nu, og af at få flere i beskæftigelse. Derfor har regeringen

igangsat en række initiativer, som har virket, og som vil virke fremadrettet.

Da vi havde den samme beskæftigelsesgrad under SR-regeringen i 1998, hvad gjorde man da? Da gjorde man, hvad man kunne for at smide folk ud i ledighed i stedet for, for da fik vi pinsepakken for at bremse beskæftigelsen, da var man bange for en overophedet økonomi.

Vi er optagede af at få flest mulige hænder i arbejde. Det tror vi på er lykken for Danmark.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må sige til hr. Vibjerg, at det, man gør i VK-regeringen, bare ikke virker. Det virker stik modsat. For det, man gør, er præcis det samme, som man gjorde, da man havde Schlüterregeringen, og der sker præcis det samme: arbejdsløsheden stiger.

Så til det med, at pinsepakken skulle føre til mere ledighed: Jeg vil sådan set anbefale hr. Vibjerg at gå tilbage og kigge på, hvad der rent faktisk skete. Man fik en stigende beskæftigelse efter pinsepakken fra juni 1998 og frem til 2001. Hvert eneste år fik man en stigende beskæftigelse.

Jeg synes simpelt hen, at det er uforskkammet at stå på Folketingets talerstol og komme med disse påstande, som man i øvrigt har promoveret i dagspressen i små læserbreve her de sidste 14 dage. Der er ikke noget som helst hold i det. Det er noget sludder, hr. Vibjerg siger, han skulle hellere holde sig til fakta.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil sige, at ordføreren siger sin mening, og ordet uforskkammet er måske lige på grænsen af, hvad jeg synes er helt rimeligt i forhold til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V): Tak. Nu er jeg ikke så sart, hr. formand, så det gør ikke noget. Jeg kan godt forstå, at hr. Jens Peter Vernersen koger lidt over, for når argumenterne er svage, er man nødt til at bruge en stærk sprogbrug.

Er det ikke korrekt, at pinsepakken blev indført på grund af nervøsitet for overophedning af økonomien? Det er i hvert fald det, der står tydeligt klart i min erindring. Ergo må det jo være det, der er rigtigt, og derfor kan jeg da godt forstå, at hr. Jens Peter Vernersen bliver lidt højro-

stet og bruger lidt stærke udtryk, fordi det skal skjule de reelle problemer, som hr. Jens Peter Vernersen står i.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg tror, at hr. Vibjerg blander nogle ting sammen. Vil hr. Vibjerg påstå, at arbejdsløsheden steg efter pinsepakken? Eller fortsatte den ikke med at falde? Vil hr. Vibjerg ikke indrømme, at når man gennemførte pinsepakken, var det præcis for at kunne fortsætte med at nedbringe arbejdsløsheden?

Derfor er det historieforfalskning, når hr. Vibjerg og andre Venstrefolk kører rundt i landet og siger, at man gennemførte pinsepakken, fordi arbejdsløsheden var blevet for lav. Kan hr. Vibjerg ikke selv høre, hvor åndssvagt det lyder?

Første næstformand (Svend Auken):

Heller ikke udtrykket åndssvagt er jeg vildt begejstret for.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg har en vis forståelse for, hvorfor de socialdemokratiske ordførere er nødt til at bruge de lidt stærke udtryk, for her har vi jo igen et eksempel på, at man om ikke benægter fakta, så i hvert fald prøver at holde dem væk.

Det var jo rent faktisk det, der var tilfældet, at man var bange for, at der var for mange, der skulle komme i beskæftigelse, og derfor indførte man pinsepakken.

Så hr. Jacob Buksti må da give mig ret i, at årsagen til, at man gennemførte pinsepakken, var, at man ville bremse økonomien og bremse beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Så vil jeg gerne bede hr. Vibjerg her i Folketinget svare på følgende: Førte pinsepakken til stigende arbejdsløshed eller til faldende arbejdsløshed? Vil hr. Vibjerg ikke godt svare på det?

Jeg skal gerne hjælpe hr. Vibjerg ved at sige, at det betød, at arbejdsløsheden faldt. Hvordan kan hr. Vibjerg så stå her og sige, at det, det drejede sig om, var, at arbejdsløsheden var blevet for lav?

Hr. Vibjerg må da indrømme, at økonomisk politik går ud på, hvordan og hvorledes forbruget er fordelt, og det, det drejede sig om, var, at det hjemlige forbrug var overophedet, og hvis

man ikke bremsede det, så kunne man ikke nedbringe arbejdsløsheden. Derfor står hr. Vibjerg jo nærmest her og laver en tilståelsessag, nemlig at hr. Vibjerg ikke ved noget som helst om, hvordan økonomisk politik virker, og derfor er det også, at den nuværende regerings politik fører til, at arbejdsløsheden stiger, hvilket den har gjort præcis fra den første dag, denne regering har siddet.

Men vil hr. Vibjerg ikke godt svare på bare én ting: Faldt ledigheden efter pinsepakken, eller steg den?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg tror, hr. Jacob Buksti vil give mig ret i, at pinsepakken havde en negativ indflydelse på beskæftigelsen, altså uden pinsepakken ville vi have haft en anden, mere positiv udvikling helt frem til i dag. Når man på den måde trækker penge ud, så påvirker det beskæftigelsen. Det tror jeg er uomtvisteligt.

Så må vi sige, at vi har haft en regering, der har taget en lang række initiativer for at afbøde virkningerne af den internationale konjunktur, som jo alle er enige om har været hård og barsk, og som har påvirket økonomien meget. Men på grund af regeringens initiativer har vi sikret, at det fald i ledigheden ikke er slået igennem, sådan som det ellers ville have gjort.

Kl. 15.35

Så må vi jo ikke glemme, at en tredjedel af stigningen i ledighedstallet udelukkende skyldes det, vi har været enige om, nemlig at geare ned på aktivering, altså den meningsløse aktivering. Socialdemokratiet og Venstre har været enige med hinanden om, at der skulle vi sadle om, og det har betydet, at ledighedstallet har været stigende. Det dækker alene en tredjedel.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Jan Petersen.

Jan Petersen (S):

Danmark gør det bedre end USA. Danmark er et enestående eksempel for hele Europa. Sådan sagde Europa-Kommissionens formand Romano Prodi i det Herrens år 2000.

Nytårsaftnen 2001 var Danmark på toppen. Betalingsbalancen, de offentlige finanser, inflationen og ikke mindst det, der er altafgørende for borgerne, beskæftigelsen, var i top. 1990'ernes politiske og økonomiske indsats bragte Dan-

mark i arbejde. Danmark havde nemlig en regering, der satsede på et arbejdende folk.

Der var kun ét men den nytårsaften: Danmark havde skiftet regering. Og nu kender vi resultatet af regeringsskiftet: Internationale konjunkturer imødegås ikke, fyringer af offentligt ansatte bidrager selvstændigt til det, og en passivitet uden lige med alt for sene og alt for små indrømmelser af symbolpolitisk karakter gør, at Danmark nu er på vej ind i en arbejdsløshedsperiode, som vi ikke har set mage til længe.

Men så kommer statsministeren i sin seneste nytårstale og beroliger os, for heldigvis har vi klaret os bedre end så mange andre, fordi danske virksomheder har en god konkurrenceevne. Men det passer jo heller ikke. Danmark er ikke længere på toppen. Danmark venter, og Danmark er så indtil da endt i bunden i Europa, når det gælder stigningen i arbejdsløsheden. Det fremgår af Eurostats opgørelse, hvor Danmark har fået en fornem 25. plads af 25 mulige, og det er vel at mærke den nederste.

I 2002 og 2003 er der i 700 danske virksomheder varslet afskedigelser i større omfang, og Arbejdsmarkedsstyrelsen opgør, at godt 32.000 danske lønmodtagere er fyret i de her virksomheder.

Men statsministeren trøster os igen i sin nytårstale, for han tør godt love, at opsvinget kommer i 2004, og imens venter vi på, at det her løfte indfries, hvis ikke opsvinget nok en gang udskydes, indtil det udskydes på ny.

Regeringen leder krampagtigt efter lyspunkter, og finansministeren blev helt panisk op til jul, hvor vi så alle sammen blev opfordret til at købe flere og dyrere julegaver. Ja, man var jo nærmest landsforræder, hvis ikke man overtrak kontoen i december.

Men indsatsen har indtil nu kun vist 45.000 færre danske arbejdspladser. Og det er en begrundet frygt for arbejdsløshed og indkomstnedgang, der nu hærger i danske hjem, en utryghed over for fremtiden og ikke mindst den ufrihed, det er at være uden arbejde, ikke at være herre over egen indkomst, der jo følger direkte af arbejdsløsheden.

Så er der følgervirkninger for dem, der ikke er knyttet til en arbejdsplads, fordi de er langtids-syge, mangler fleksjob, allerede er langtidsledige eller er nyuddannede. De får endnu sværere ved at få fat i et arbejdsmarked, hvor de fleste frygter at blive fyret. Arbejdsløsheden har det med at bide sig fast, og arbejdsløshed vender altid den tungeste ende nedad. Den rammer

breddt, men den rammer især unge, ufaglærte, og den rammer kvinder. Og sådan er det også denne gang.

Så blev vi i 2003 også et land i nulvækst. Ja, det er selvfølgelig i sammenhæng med, at vi er et land, hvor der foreløbig er tabt 45.000 arbejdspladser.

Derfor er det godt, at Enhedslisten har rejst forespørgslen, og vi skal selvfølgelig støtte det forslag til vedtagelse, som fru Line Barfod fremsatte.

Vi kan gøre så meget. Vi kan fremrykke offentlige investeringer meget mere ambitiøst end det, regeringen har foretaget. Der er ledige bygningshåndværkere nok i dette land.

Vi kan investere i uddannelse og meget mere ambitiøst end det, regeringen hidtil har ladet sig trække frem til. Hvorfor holde fat i restriktioner i uddannelse? Hvorfor styre arbejdsmarkedsrådenes uddannelsesindsats på gammelkommunistisk vis? Hvorfor ikke bare gøre os dygtigere og lade den næste generation blive klogere end os? Derfor skal der også investeres mere i de unges uddannelser.

Ungdomsarbejdsløsheden er på vej tilbage. Unge kan ikke afslutte deres uddannelse, for der mangler praktikpladser, og den skolepraktik, der skulle kompensere for det, er nu blevet ødelagt. Dertil kommer, at der er så mange, der ikke har mulighed for at gøre deres uddannelse færdig. De mangler en arbejdsplads at starte på, fordi arbejdsmarkedet ikke åbner sig for de nyuddannede.

Vi kan forske mere, så vi som nation kan lægge grunden til nye teknologiske spring og dermed skabe nye arbejdspladser, der kan afløse de job, der flyttes ud af landet eller nedlægges.

Vi kan give Danmark en skattereform, der er finansieret, og som i sin indretning bidrager til en væsentlig og permanent forbedring af beskæftigelsen.

Kl. 15.40

Vi kan sådan set også godt gøre det billigere for folk at få passet deres børn, så de tjener lidt ekstra ved at gå på arbejde, når de har små børn. Det er også et socialdemokratisk forslag, nemlig om kun at betale 1.000 kr. for en daginstitutionsplads. Det er sådan set også en del af det at rejse beskæftigelsen.

Så kan vi føre en mere ambitiøs seniorpolitik, så vi ikke har så mange lønmodtagere, der er arbejdsløse, når de fylder 60 år, og dermed tvinges på efterløn. Vi kan genoplive servicejobbene, så flere kan komme i arbejde, hvor der er brug for

det i den offentlige og den almennyttige sektor. Vi kan gøre en mere markant regionalpolitisk indsats, hvilket allerede har været berørt i debatten.

Ja, jeg skal sådan set bare slutte med at sige: Det, regeringen gør, er for slapt. Der udvises ikke rettidig omhu. Det, man har gjort, er for lidt og for sent. Det er simpelt hen for dårligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg beder ordføreren om at blive, da der foreløbig er fem, der har meldt sig. Den første er hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning):

Jens Rohde (V):

Vi kan jo se i det forslag til vedtagelse, der er kommet fra oppositionspartierne, at der skal laves en skattereform. Der synes jeg jo, at det kunne være interessant, nu hvor vi har hørt, at SF skal med i en regering, hvis S og R får magt til det, at spørge hr. Jan Petersen i forhold til den vedtagelse, der er lavet her, om S og R agter at lave en skattereform sammen med Enhedslisten.

Hvis, såfremt, ifald det måtte være tilfældet, hvad kan den komme til at byde på ud over beskatning af de multinationale selskaber, for det var det eneste ord, der kunne komme op af hatten fra fru Line Barfods side? Måske hr. Jan Petersen kunne gøre vælgerne og os andre lidt kloge.

(Kort bemærkning):

Jan Petersen (S):

Hvad Socialdemokratiet vil lægge af andel i sådan en skattereform, kan hr. Jens Rohde sådan set selv læse i vores skattereformudspil. Jeg er fuld af fortrøstning med hensyn til, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan udforme en skattereform, der opfylder det formål, der er angivet i vedtagelsesforslaget, nemlig at det fremmer beskæftigelsen og gør det markant.

Jeg synes ikke, at der er nogen grund til nu at begive sig ind i nogen særlige afsløringer over for hr. Jens Rohde om, hvorledes sådan nogle forhandlinger skal foregå, og hvor mange der skal være med. Men jeg kan bare konstatere, at det før er lykkedes os at blive enige med de partier, som hr. Jens Rohde peger på. Men det udelukker selvfølgelig ikke, at det kan foregå endnu bredere.

Jeg synes sådan set, at hr. Jens Rohde burde stoppe her, for erfaringer med i udgangspunktet

at have uenighed om skattereformer er han jo en erfaren herre ud i.

(Kort bemærkning):

Jens Rohde (V):

Vi kan da i hvert fald konstatere, at vælgerne overhovedet ikke kan få nogen klare svar på, om man, når man kommer med en fælles vedtagelse, agter at lave en fælles skattereform med Enhedslisten.

Vi kan jo se, at S og R ikke engang har mulighed for at blive enige. Der er det socialdemokratiske skatteoplæg, og der er også det radikale skatteoplæg, men fælles for dem er, at det øger beskatningen både af den danske befolkning – af boligejerne, bilejerne, pensionsopsparerne – og også af dansk erhvervsliv.

Hvis vi f.eks. tager forslaget fra Socialdemokraterne om at indføre en lønsumsafgift, som beregninger fra Finansministeriet viser vil have en negativ effekt på beskæftigelsen på 2.000 arbejdspladser, hvordan forestiller hr. Jan Petersen sig så, når vi nu taler om, at det tab, der har været, i høj grad er i den private sektor, nemlig de 42.000 arbejdspladser, at den socialdemokratiske medicin med højere beskatning af boligejere, bilejere, pensionsopsparere og af dansk erhvervsliv skulle kunne føre til nogen øget beskæftigelse?

(Kort bemærkning):

Jan Petersen (S):

Jeg vil sådan set bare henvise til, at vi historisk har dokumenteret, at den socialdemokratiske-radikale strategi over for beskæftigelsen virker, herunder også den måde, vi fører skattepolitik på, og at Danmark har haft den bedste beskæftigelse i nyere tid, da vi havde den tidligere regering.

Hvad angår hr. Jens Rohdes ønske om at få klare svar på, hvordan en skattereform ser ud i fremtiden, vil jeg sige: Det er i gode hænder, måske endda i bedre hænder end det ville være i forhold til den uenighed, der løbende er blandt de partier, som støtter regeringen, når det drejer sig om skattepolitik.

(Kort bemærkning):

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil godt hænge lidt fast i det her med skattereformen, for jeg synes, der begynder at tegne sig konturerne af et firehovedet uhyre med de fire partier, der skal lave en skattereform.

Vi har hørt fra Enhedslisten, at det handler om at sikre, at man suger al kapital ud af virk-

somhederne, så der intet overskud er. Vi ved, at Socialdemokraterne vil indføre en lønsumsskat, der sikrer, at jo flere man ansætter, jo mere kommer man af med i skat ud over den, man betaler via løn og den skat, der betales der. Man vil altså også straffe virksomheder, der vil ansætte ældre arbejdskraft, for hvis de så skal af med dem igen, skal der altså ligge en straf på det.

KL 15.45

Jeg synes, at vi har brug for her at få et klarere billede af, hvad det der firehovedede skatteuhyre mere konkret vil indebære.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hvis nu vi laver den aftale, at hr. Vibjerg fortæller de forventelige vælgere, han måtte have ved det næste valg, hvad Venstre og det parlamentariske grundlag, den nuværende regering har på skatteområdet, har, så tror jeg sådan set vores opgave er i trykke hænder hos os selv.

Hvad Socialdemokratiet angår, så er der ingen tvivl om, hvad vi vil skattepolitisk. Det fremgår af det skatteforslag, hr. Vibjerg selv har kunnet sætte sig ind i.

Det, der er væsentligt i forhold til den her debat, er jo at få sat gang i noget her og nu, og det er sådan set også det, der er perspektivet i en skattereform, nemlig at den så kan samle op på det. Men her og nu er det vigtigt at få fremrykket offentlige investeringer på et helt anderledes markant niveau end det, den her regering har leveret.

Det er for dårligt, og jeg forstår sådan set ikke, at hr. Jens Vibjerg ikke vil diskutere det fænomen, for jeg forstod, at der var visse kapacitetsproblemer med beskæftigelsen. Sagde beskæftigelsesministeren ikke, der kun var 8.000 ledige bygningshåndværkere, og at vores krav derfor var for voldsomt? Har jeg ret, hr. Jens Vibjerg?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Jan Petersen ikke vil svare på det her skattespørgsmål, for jeg tror, at de fleste af os kan forestille sig, hvad det ført ud livet vil indebære.

Så vil jeg godt springe over i en anden boldgade, for et af de instrumenter, som hr. Jan Petersen vil trække i anvendelse igen, er genindførelse af servicejob. Er det ikke korrekt, at da man sidst prøvede med det, var det en eklatant fiasko – en eklatant fiasko? Og selv efter flere års tilløb

og med yderligere penge i halen var det stadig væk en eklatant fiasko.

Er det ikke et ualmindelig dårligt signal at sende til folk, at hvis man har nået f.eks. 50 år, så er man altså i en situation, hvor man ikke kan bestride et normalt job på arbejdsmarkedet og tjene sine penge, at så er man nødt til at have offentlige kroner med i baglommen til sin arbejdsgiver? Er det ikke mestillid til de ledige, til de hænder, der gerne vil i arbejde?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg kan sådan set ikke se, det er en fiasko, at 1.000 mennesker får et job ved at lave mad til børn i daginstitutioner eller give en ekstra hånd med på plejehjem. Hvis hr. Jens Vibjerg har det som problem, så må han være ene om det. Jeg synes ikke, det er et problem.

Jeg synes, det var en god ting. Jeg synes, at den mulighed skal eksistere igen. Men det kan vi jo se forskelligt på: 1.000 job er da ikke så tosset for dem, der står og mangler et. Og det er da bedre end de 5.000 job i den offentlige sektor, hr. Vibjergs regering har fjernet.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, at det ikke er nemt at skulle stå heroppe og tage ansvaret for en fælles skattepolitik med SF og Enhedslisten som den, Socialdemokratiet nu har lovet er det, man gerne vil gennemføre. Det kan ikke være nemt, og jeg kan godt forstå, at man taler uden om, hvad fremtiden vil bringe.

Derfor vil jeg så vende tilbage til fortiden. Hr. Jan Petersens partifæller var ret ophidsede i debatten omkring pinsepakken. Derfor har jeg fundet frem, hvad Socialdemokratiet selv skrev om pinsepakken: »Bedre balance«, og jeg citerer nu afsnit nr. 2:

»Den økonomiske fremgang er imidlertid for stærk. Det har forringet betalingsbalancen og øget presset på arbejdsmarkedet. Det betyder tab af markedsandele og risiko for højere inflation. Det private forbrug er mere end 20 pct. højere end i 1993. Ledigheden er nu så lav, at et fortsat, hurtigt fald vil føre til overophedning.«

Det skal undgås, at opsvinget på den måde får lov til at ødelægge sig, og derfor vil man afdæmpe.

Sidste del var min konklusion, ikke et citat. Det var derfor, man ville afdæmpe.

Men det er netop det, som vi har sagt. Da ledigheden var på ca. 180.000 under den tidligere socialdemokratisk ledede regering, var den for lav. Da gik det for stærkt. Da var der ingen grænse for, hvor galt det ville gå, hvis ikke man nu greb ind med et økonomisk indgreb. Er det så ikke hykleri, at ved præcis det samme antal ledige, så er Socialdemokratiet ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det ordføreren!

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nej, der er intet hykleri i det, og netop en finansordfører burde da lade være med at kaste med sten, når vedkommende selv bor i et glashus.

Hele filosofien, hvad jeg vil gætte på, hr. Kristian Jensen kan få bekræftet i Finansministeriet, handlede om at dæmpe presset på det indenlandske forbrug og dermed beskæftigelsen byggede på indenlandsk forbrug og til gengæld få beskæftigelsen til at vokse i eksporterhvervene, hvilket skete. Og det er det, hr. Kristian Jensen har det så svært med. Og det var derfor, hr. Vibejerg ikke ville svare på det ordentlig heroppe.

Hvad skete der med arbejdsløsheden *efter* pinsepakken? Den faldt! Og det blev den ved med lige præcis til det kvartal, hvor hr. Kristian Jensens regering trådte til. Så endte det. Så vendte det. Det er jo det, der er problemet. Det er jo regeringen, der er problemet.

Kl. 15.50

Pinsepakken gav det svar, Danmark økonomisk-politisk havde brug for på det tidspunkt. Hvis man havde forfulgt den tanke, som hr. Vibejerg gjorde sig til talsmand for, at man ikke skulle have grebet ind, og at verden så havde set bedre ud i dag, må man sige, at mægtigt uansvarlig økonomisk-politisk udtalelse har jeg ikke hørt for nylig her i Folketingssalen. Og jeg vil godt høre, om hr. Kristian Jensen er enig i den.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

For det første begår hr. Jan Petersen nu endnu en historieforfalskning, idet ledigheden fortsatte med at falde efter regeringsskiftet og først vendte omkring sommeren 2002.

Jeg er lidt ked af og noget skuffet over, at hr. Jan Petersen ikke har bedre styr på sine detaljer og sine fakta. Dengang hr. Jan Petersen var finansordfører, var der trods alt lidt mere solide oplysninger i det, hr. Jan Petersen kom med.

Og så må jeg sige, at det jo må skyldes, at Socialdemokratiet har været uheldige og har lavet fejl i deres indgreb. For formålet med indgrebet, dengang ledigheden var på 180.000, var jo at bremse op. Arbejdsmarkedet var presset, ledigheden var nu for lav. Nu er ledigheden igen 180.000, og nu er den alt for høj.

Jeg er ret sikker på, at man skal have en socialdemokratisk hjerne for ikke at erkende, at det er dybt hyklerisk, hvad Socialdemokratiet gør nu. Det ene år, hvor ledigheden er 180.000, er den for lav. Det andet år, når den er 180.000, er den for høj. Og den eneste forskel er, at nu er Socialdemokratiet kommet i opposition og kan dermed fuldstændig ansvarsfrit hykle om udviklingen i ledigheden.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jamen jeg troede sådan set ikke ud fra det, vi havde at gøre med, at ledigheden nu var opstået, fordi regeringen havde besluttet at bremse op. Jeg har også forstået, at regeringen faktisk står og hælder vand ud af ørerne om, at det slet ikke er regeringens skyld.

Men nu siger hr. Kristian Jensen, at ledighedstallet i det år, pinsepakken blev indført, kan sammenlignes med det, der sker nu.

Det, pinsepakken handlede om, var at foretage et indgreb for at stoppe den høje hastighed, der var i dansk økonomi, så den ikke brændte sammen, hvilket lykkedes, hvorefter der blev skabt et grundlag for, at ledigheden kunne falde yderligere. Og det er sådan set dokumenteret af det ministerium, som jeg går ud fra, hr. Kristian Jensen har en rimelig tæt forbindelse til, i hvert fald indtil næste valg.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til hr. Kristian Jensen, og så går vi videre. Jeg vil gerne sige til dem, der er utålmodige, at der er et meget stort antal, der har meldt sig som spørgere. Den næste er fru Gitte Lillelund Bech.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Med hensyn til det her med at kaste med sten, når man selv bor i et glashus, synes jeg nu nok, at hr. Jan Petersen skulle overveje det der med, hvem der kommer med uansvarlige politiske udtalelser.

Jeg synes f.eks., det er ret uansvarligt, at man kan stå som socialdemokratisk ordfører og ikke

ville løfte sløret for, hvad den fælles skattereform indeholder.

Man må jo formode, at når Socialdemokratiet kan fremsætte et forslag til vedtagelse her nede i Folketingssalen sammen med De Radikale og venstrefløjspartierne, så må man også have en fælles finansiering af det, man faktisk foreslår.

Så jeg vil spørge til det firehovedede skatteuhyre, som hr. Jan Petersen i hvert fald stadig væk ikke har åbnet vores øjne for hvordan ser ud. Og da jeg jo har fundet ud af, at hr. Jan Petersen ikke vil svare sådan generelt på, hvad skatteuhyret sådan indeholder, så vil jeg spørge helt konkret: Indeholder skatteuhyret en lønsumsafgift, som kommer til at betyde et tab på 2.000 arbejdspladser? Har Socialdemokratiet opbakning fra De Radikale, fra SF og fra Enhedslisten til det?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Man kan altså blive ved med at spørge fra Venstres folketingsgruppes side. Vi har angivet i fællesskab, at vi ønsker en skattereform, der fremmer beskæftigelsen. Og den skal fremme beskæftigelsen markant. Det er sådan set et udmærket udgangspunkt.

Og så kan fru Lillelund Bech jo godt spørge til en række detaljer. Hvad med at rejse en forespørgselsdebat til Socialdemokratiet, hvis det var muligt? Så kan vi diskutere skattepolitisk specifikt.

Det her er en dagsorden, og det er en debat, der handler om bekæmpelse af arbejdsløshed. Og der spiller skattepolitikken en rolle, det er vi enige om. Der er masser af elementer, som der ikke er enighed om, javist. Og der er det sådan set, jeg bare spørger: Har man selv styr på, hvad man vil, eller skulle man ikke nøjes med at diskutere det med sine egne, før man begynder at angribe andre?

Vi skal sådan set nok få en god og ordentlig debat på vores side om sagen.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg bliver jo så nødt til bare at konstatere, at jeg så betragter det som værende forholdsvist uansvarligt rent politisk, at man ikke vil løfte sløret for, hvad det er, man vil.

Men nu kunne jeg så forstå på hr. Jan Petersen, at der i hvert fald er en hel del ting, man ikke er enige om i det her firepartisamarbejde.

Og så vil jeg da høre, om hr. Jan Petersen kan løfte sløret for, hvad det er, man ikke er enige om?

Er det så en lønsumsafgift, som man ikke er enige om?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Til det her med at man ikke vil løfte sløret for detaljerne: Der er da masser af svar, der ikke kan gives nu.

Jeg ved ikke, hvordan fru Gitte Lillelund Bech har det med velfærdsudviklingen som sådan. Altså den største syltekrukke, der er placeret i denne folketingssamling, og vist også i den foregående og i den næste, er da Velfærdskommissionen, som gør, at Venstre og fru Lillelund Bechs parti ikke vil give svar på noget som helst, så jeg synes sådan set, at man skulle sænke niveauet noget for den grove retorik.

Kl. 15.55

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til fru Gitte Lillelund Bech, og så er der yderligere tre tilbage. Det er hr. Lars Barfoed, hr. Flemming Oppfeldt og hr. Bent Bøgested.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Jan Petersen indledte jo sit indlæg her med at konstatere, at kommissionsformanden, hr. Prodi, omkring regeringens tiltrædelse havde sagt, at dansk økonomi var velfungerende, og nævnte en række økonomiske parametre, hvor vi var bedre fungerende end i resten af Europa, herunder tror jeg, at overskud på de offentlige udgifter blev nævnt, betalingsbalanceoverskud blev nævnt og beskæftigelsesgraden.

Kan hr. Jan Petersen ikke bekræfte, at på alle de områder ligger dansk økonomi stadig væk i toppen i forhold til resten af Europa?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, nu faldt udtalelsen i år 2000, så på det tidspunkt var der ikke nogen ære, der kunne tilfalde hr. Lars Barfoeds parti, men jeg kan da godt føje til, at den dramatiske ændring, der er sket, er, at mønsterlandet Danmark nu ligger i bunden, når det drejer sig om vækst i arbejdsløsheden. Den var størst her.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Vil hr. Jan Petersen ikke godt bekræfte, at gennemsnittet for ledigheden i Europa som sådan er 8 pct., og at den i Danmark er på godt 6 pct.?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jo, jo, det vil jeg gerne bekræfte, men jeg kan også konstatere, at det går hurtigt med at nå det, der er det europæiske gennemsnit. Det er det, der bekymrer mig, og jeg synes, det er i uansvarlige hænder.

Første næstformand (Svend Auken):

Inden hr. Flemming Oppfeldt får ordet, vil jeg lige sige til noget, flere har spurgt om, at det er vores opfattelse, at en så vigtig debat som debatten om arbejdsløshed bør afsluttes med en afstemning i dag, og derfor skal Folketinget regne med, at der bliver stemt om det her spørgsmål i dag.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører om en enkelt ting. Det er med hensyn til de grønne afgifter og lønsumsafgiften – den øgede bilbeskatning og lønsumsafgiften. Vil den socialdemokratiske ordfører forklare mig og Folketinget, hvordan det skaber flere job, at man har en afgift på lønsum? Altså hvordan bliver arbejdsgiveren tilskyndet til at skabe flere job ud af det? Hvordan vil hjulene rulle hurtigere, når man øger bilbeskatningen? Det er bare for at tage to konkrete punkter, som Socialdemokratiet har offentliggjort.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

En skattereform skal ses i en helhed, og det, der er fordelene ved den socialdemokratiske skattereform frem for den, hr. Flemming Oppfeldt har lagt stemme til, er, at den er finansieret.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes altså ikke rigtig, jeg fik et indblik i mekanismen i, hvordan det, når man øger en afgift på et bestemt område, skaber flere job. Altså hvad er det, der gør, at arbejdsgiverne og virksomhederne siger: Hurra, nu fik vi en afgift, nu

har vi lyst til at skabe nogle flere job? Det fik jeg altså ikke nogen indsigt i.

Man kan også sige, at hvis det skulle skabe mange job at lave en 2-promilles-lønsumsafgift, som Socialdemokratiet har foreslået, hvorfor øger man det så ikke til 4 promille eller 6 eller 8? Det kunne da være interessant at kende den mekanisme.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jamen altså hr. Flemming Oppfeldt forstår måske slet ikke tankegangen, men den er værd at studere, fordi tankegangen har givet en fremgang i beskæftigelsen på 200.000 i det sidste årti, og derfor er tankegangen sådan set ikke så tosset, heller ikke når man skal rydde op efter det, vi er udsat for nu.

Hr. Flemming Oppfeldt ignorerer én vinkel i det, der så bliver sagt, og det er, at der jo ikke kun bliver taget penge ind, der bliver også givet penge ud. Der er jo bl.a. tale om en skatteomlægning, hvor der skal foretages betydelige lettelser på beskættningen af folks arbejde. Det har en dynamisk effekt også i forhold til beskæftigelsesudviklingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Foreløbig sidste spørger er hr. Bent Bøgsted.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo efterhånden drejet ind på en skattedebat i stedet for en arbejdsløshedsdebat, men jeg holder mig så til arbejdsløsheden.

Jeg vil godt i den forbindelse her have at vide, om hr. Jan Petersen kan forklare lidt om nu den stigende arbejdsløshed. Hvorfor er der stadig væk snak om, at vi mangler arbejdskraft, at vi skal have arbejdskraft til landet, som det også sker her pr. 1. maj, hvis hr. Jan Petersen er med til at give arbejdstilladelse til én, så kommer hele familien med ind og kan tage arbejde i Danmark.

For mig at se vil det være med til at øge arbejdsløsheden, fordi der bliver større pres på de stillinger, der er.

I den forbindelse vil jeg også gerne have at vide, om hr. Jan Petersen er med på, at vi skal have mere gang i aktiveringen, så vi kan bringe arbejdsløsheden ned på den måde.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg må jo sige, at hr. Bent Bøgsted udmærket ved, at vores bedømmelse er, at der ikke kommer særlig mange i kraft af østudvidelsen, og derfor tror jeg ikke, det kan få nogen væsentlig virkning på arbejdsløshedens størrelse.

Det, der er brug for, kan jeg sige til hr. Bent Bøgsted, er, at Dansk Folkeparti lægger sig i se- len og selv tager et medansvar for, hvad man har bidraget til på det her område. Det er ikke østspørgsmål, der vil kunne vælte den danske beskæftigelse, det er hr. Bent Bøgsteds slaphed over for regeringen.

Østudvidelsen tror jeg i øvrigt på mellemlang og på lang sigt vil betyde, at der kommer mere gang i Europa, og dermed bliver den også et bidrag til, at beskæftigelsen i Europa bliver bedre. Jeg tror, den kan give et væsentligt løft i leve- standarden i Østeuropa, hvilket også giver gode muligheder for, at danske virksomheder kan eksportere mere. Så jeg mener sådan set, at kon- klusionen er den modsatte af den, hr. Bent Bøg- sted kommer til, nemlig at østudvidelsen er en fordel, og at Danmark på kort sigt ikke får no- gen ulemper af betydning, men på længere sigt får betydelige gevinster.

Skal jeg så også svare på, om vi ønsker øget aktivering? Ja, Socialdemokratiet ønsker, at akti- veringsomfanget øges, men ikke i den bevidstlø- se form, at man bare skal aktivere for aktiverin- gens skyld. Vi ønsker mere gang i uddannelse, det er rigtigt, og det kan man kalde aktivering eller lade være. Vi ønsker, at vi også benytter denne konjunktursituation til at give mulighed for et væsentligt kompetenceløft til dem, der er arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det hele lyder meget godt, men det har vi så selvfølgelig en forskellig opfattelse af, og det må vi tage diskussionen om til den tid.

I forbindelse med aktivering og kurser vil jeg gerne høre, om hr. Jan Petersen ikke er enig med mig i, at det er omsonst, at folk tager kurser, der ikke fører til noget som helst. Der afholdes en- hel del kurser rundt omkring, så skal de ledige have ét kursus, så skal de have et andet kursus, men det fører ikke til noget som helst, og i den sidste ende kan de ikke bruge det til noget, for det ender med, at det bliver forældet.

Kan hr. Jan Petersen ikke være enig med mig i, at det er ikke sagen med den slags kurser? Vi

skal målrette dem til noget, der også fører til ar- bejde.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg er helt enig med hr. Bent Bøgsted i, at uddan- nelse af arbejdsløse skal have retning mod job.

Det må også gerne have retning mod job, der ikke lige er der i morgen, men have retning mod job, som vi forudser kommer, for jeg mener, det er vigtigt, at vi også bekæmper muligheden for at mangle arbejdskraft på bestemte områder i vores samfund, hvor vi kan se, at der er en risiko for det.

Jeg må så også sige, at der vil være nogen ud- dannelsesaktivitet, jeg er tilhænger af, selv om den ikke i sig selv indebærer et job. Der er gan- ske mange i dette land, som har svært ved at læ- se, som har fået en dårlig skolegang, og som har brug for at få det grundlæggende etableret, og det vil jeg også gerne ofre ressourcer på. Det gi- ver ikke umiddelbart job, men det kan være ad- gangsbilletten til, at man kan lære noget, der gi- ver et job. Der tror jeg sådan set, at der er meget mere at gøre end det, der gøres. Også på dette punkt er ressourcerne for beskedne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Det er klart, at arbejdsløsheden altid bør bekym- re enhver regering, uanset om den er borgerlig eller socialistisk, og det gør den jo også. Der er mange forskellige faktorer, der kan være årsag til stigende arbejdsløshed, og en af de væsentlig- ste, der spiller ind i den stigende arbejdsløshed, som vi har set det seneste år, er faktisk internati- onal afmatning, uanset om man vil indrømme det eller ikke.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har så reg- net sig frem til, at den faldende dollar bærer størsteparten af skylden for den stigning i ar- bejdsløsheden, som vi har oplevet i Danmark. De har beregnet, at ud af en stigning på ca. 33.000 arbejdsløse er faldet i dollaren årsag til 28.000 ledige i Danmark. Samtidig ser vi en til- svarende stigning i arbejdsløsheden i hele EU. Man kan så spørge, hvad der er ved at have en stærk euro, som kronen jo er knyttet til, sådan som især tyskerne og Frankrig har ønsket det, for at EU kan fremstå som den stærke økonomi- ske supermagt, når det sker på bekostning af en stigende arbejdsløshed i hele Europa.

KI. 16.05

Finansloven, som regeringen har lavet med Dansk Folkeparti, er med de skattelettelser, der ligger deri på ca. 6 mia. kr., fremrykning af offentlige investeringer på ca. 1,5 mia. kr., afgiftslettelser og skattestop med til at øge forbruget og dermed beregnet til at skabe ca. 10.000 arbejdspladser. Alt i alt er der tale om klare forbedringer.

Der bliver hele tiden talt om, at der skal gøres noget, og der bliver sagt, at Socialdemokratiet er bedre til det end den borgerlige regering, men hvad sker der egentlig, hvis der bliver sat for meget i gang? Vi har set det før, og da fik vi en pinsepakke, der skulle lave en opbremsning af privatforbruget, og det gjorde den i hvert fald også. Jeg kan tydeligt huske ude på arbejdspladserne, at vi snakkede om, at vi ville blive ramt ret så hårdt af pinsepakken.

Er det nu også det, den danske befolkning ønsker? Jeg tror, at alle kan huske pinsepakken, det var i 1998 under den socialdemokratiske regering, at den kom, og det var endda på et tidspunkt, hvor jeg tror, at arbejdsløsheden var 30.000 højere, end den er i dag. Jeg kan ikke huske tallet helt nøjagtigt. Jeg tror ikke på, at det er det, som den danske befolkning ønsker, og det er i hvert fald ikke det, Dansk Folkeparti ønsker.

Forespørgslen omhandler også den stigende arbejdsløshed i Nordjylland. Det er klart, at den bekymrer os alle. Hvad kan vi gøre for virksomheder, der afskediger medarbejdere? I Nordjylland har vi netop et eksempel på afskedigelser i en eksportvirksomhed, nemlig Flextronic. Det er ikke godt, men problemet er, at næsten alt, hvad der bliver lavet på Flextronic, er til eksport, og det skyldes i store træk afmatning på verdensmarkedet, at Siemens har opsagt kontrakten. Vi skal så også huske på, at en sådan virksomhed har været igennem det før og er så kommet op igen, og der bliver også nu arbejdet på, at den kommer op igen.

Dansk Folkeparti er helt klart opmærksom på den stigende arbejdsløshed. Derfor vil vi da også lægge pres på regeringen i de kommende forhandlinger om forsvarsforliget. Vi skal også gøre, hvad vi kan, for at få ledige til at tage et nyt job, og det er rent ud sagt totalt utilfredsstillende, at der er undersøgelser, der viser, at der på landsplan er 10.000 stillinger, der ikke er besat.

Jeg så også gerne, at der blev set på G-dagene. Jeg mener, at hvis vi fjernede G-dagene for korttidsansatte, kunne det være med til at øge be-

skæftigelsen i hvert fald ved korttidsansættelser, og det ville være med til at hjælpe en del på den arbejdsløshed, vi har.

Hvad arbejdsmarkedsuddannelser angår, er det også klart nødvendigt at se på, hvad der kan gøres yderligere for at afhjælpe ledigheden. Det er helt klart utilfredsstillende, når vi får henvendelser fra DUC Nord, der kan dokumentere, at de får afslag på afslag fra AF og kommunerne, selv om de står med en kursist, der har 100 pct. jobgaranti. Det er klart utilfredsstillende.

Det er også nødvendigt at se på, hvad der sker på jobformidlingsområdet. Det er rent ud sagt ikke alle private aktører, der er egnet til at skaffe ledige i job, og derfor må ministeren nødvendigvis se nærmere på området og få de dårlige sorteret fra.

Men også kommunernes arbejde med at få ledige i job er stærkt kritisabelt. Det er simpelt hen ikke effektivt nok. Ligeledes er der problemer med arbejdsformidlinger, hvor der er rigtig mange ledige, der bliver ladt i stikken med besked om, at de vel kan se på nettet, om der er ledige stillinger.

For lige at vende tilbage til de her 10.000 ledige stillinger: Vi må jo få virksomhederne til at godtgøre, hvad det er, der er årsag til, at de ikke vil ansætte nogen af alle de ledige, og så må vi målrette kurser specielt til virksomhederne for at få de ledige i beskæftigelse.

Så lyser den røde lampe, og jeg når ikke anden halvdel af ordførertalen, men det er der ikke noget at gøre ved.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det var lidt skuffende at høre Dansk Folkeparti stort set bare komme med et ekko af, hvad den liberalistiske del af regeringen, altså Venstre, står for, slå lidt ud med armene og sige, at nu må markedet klare ærterne, og så må vi se, hvordan det går.

Når vi nu får at vide, at arbejdsløsheden blandt ufaglærte i SiD i 2003 steg med 20 pct. til i gennemsnit 12 pct., og at den 3 uger inde i det nye år er oppe på 15,5 pct., bekymrer det så ikke hr. Bent Bøgsted, at regeringen ingenting gør?

Og så at sige, at der er kommet skattelettelser. Ja, der er kommet skattelettelser, hvor de, der tjener mest, får de store lettelser, mens lavtlønsgruppernes smuler er ædt op af takstforhøjelser i den kollektive trafik og i daginstitutionerne. Har Dansk Folkeparti slet ikke nogen som helst konkrete forslag til fremrykning af investerin-

ger, som kan komme de ufaglærte grupper til gode?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen selvfølgelig bekymrer det mig, at der er sådan en stor stigning i ledigheden i SiD, som der er blevet nævnt. Det er klart, at det skal man altid bekymre sig om. Men når det kommer til stykket, er det nu engang sådan, at nogle af de virksomheder, der er blevet fremhævet i dag, f.eks. Flextronic, ikke har afskediget endnu. De er endnu ikke med i ledighedsstatistikken alle sammen, kan man så sige.

Slagteriet i Nordjylland, som også blev nævnt, var planlagt til at lukke, før den her regering trådte til. De blev bare færdige med byggeriet dernede et halvt år før. Men altså det er da klart, at vi skal se på, hvad vi kan gøre for at få flere af de ufaglærte i arbejde, og derfor skal vi da også se på, hvad vi kan gøre for at hjælpe dem med de uddannelser, der er nødvendige for at besætte de job, der nu er.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Bent Bøgsted ikke siger et eller andet til regeringen. Dansk Folkeparti er parlamentarisk grundlag for regeringen. Nu har vi jo ikke hørt, hvad Det Konservative Folkeparti siger, men den liberalistiske del af regeringen siger, at det må markedet klare. Vi vil ikke gøre noget. På et eller andet tidspunkt håber og tror vi, at der kommer et opsving, og det har man troet siden november 2001.

Hvad vil Dansk Folkeparti gøre? Hvornår slår de i bordet over for regeringen og siger, at det her finder de sig ikke i, at hvis de skal støtte regeringen, så skal der tages konkrete initiativer, konkrete jobtiltag, som kommer de ikkefaglærte grupper til gode? Man skal ikke bare finde jobbene, der er masser af uløste opgaver, som man kunne tage fat på, og som skal løses på et eller andet tidspunkt. Hvorfor siger Dansk Folkeparti ikke til regeringen, at det skal med, det skal løses, at de ikke vil finde sig i, at arbejdsløsheden stiger så voldsomt blandt ikkefaglærte?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må sige til hr. Ole Sohn, at nu er det sådan, at Dansk Folkeparti har bundet sig til finansloven, og det ved hr. Ole Sohn også udmærket.

Det, vi skal foretage os sammen med regeringen, er jo ikke noget, jeg står og forhandler med ministeren hernede i salen. Det snakker vi omovre på ministerens kontor, og det er vi da også i gang med. Men jeg kan da ikke stå hernede på nuværende tidspunkt og sige, hvad vi snakker om.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det kunne ellers være fristende at få lidt at vide om det, når nu man selv som ordfører lige er blevet bebrejdet af netop Venstre, at man ikke vil løfte sløret for, hvad der kunne foregå i forhandlingslokalerne under en ny regering. Men lad det nu være.

Hr. Bøgsted er medforslagsstiller til et forslag til vedtagelse, og der står, at årsagen til stigningen i arbejdsløsheden primært er den internationale, osv., og så fortsætter det.

Vil hr. Bent Bøgsted ikke godt indrømme, at der så er en sekundær virkning, som også påvirker ledighedsstørrelsen, nemlig at hr. Bent Bøgsted har bidraget med sin stemme til, at der er afskediget 5.000 offentligt ansatte? Der er 5.000 færre offentligt ansatte. Det er et direkte selvstændigt bidrag fra hr. Bent Bøgsted og hans parlamentariske hjælpere ovre i regeringspartierne, som selvstændigt har bidraget til øget arbejdsløshed. Det er sådan set det første spørgsmål.

Og så lige det andet: Hr. Bent Bøgsted fandt, at pinsepakken var upopulær på hans arbejdsplads. Det har jeg også hørt der, hvor jeg kom. Men når nu hr. Bent Bøgsted syntes, at den var så uretfærdig, at den var så dum, og at den havde den der virkning, hvorfor afskaffer han den så ikke?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er da også det, vi er i gang med. Jeg så da gerne, at vi f.eks. fik fjernet den 1-procent-indbetaling til SP-ordningen, som er en del af pinsepakken. Jeg så da helt sikkert gerne, at det blev afskaffet.

Det er da rigtigt, at der var afskedigelser, at der var nogle job, der forsvandt i forbindelse med finansloven, men den nye finanslov her for 2004 er beregnet til at give 10.000 arbejdspladser, så det er da også et skridt i den rigtige retning.

De penge, der er kommet ud til forbrug igennem finansloven, er jo også en del af at modvirke eftervirkninger af pinsepakken. Så det er vi

da i gang med, men Dansk Folkeparti kan ikke gøre det alene, vi har ikke alene flertal til det.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Dansk Folkeparti må jo så sætte regeringen stolen for døren og få afskaffet den pinsepakke, der indeholder betydelige skattelettelser. Det vil jo betyde, at der bliver skattestigninger, hvis den der pinsepakke skal fjernes. Den indeholder jo betydelige skattelettelser og specielt i de år, der falder senest i pinsepakken.

Kl. 16.15

Men jeg forventer sådan set ikke, at hr. Bent Bøgsted er i stand til at løfte det spørgsmål, så derfor vil jeg prøve igen: Vil hr. Bent Bøgsted tilstå, at qua det, Dansk Folkeparti har deltaget i, er der 5.000 færre offentligt ansatte, og at det er et direkte og selvstændigt bidrag til den nuværende arbejdsløshed? Det er det ene spørgsmål.

Så har jeg et nyt spørgsmål. Jeg forstod, at hr. Bent Bøgsted gerne vil af med G-dagene. Hvad er begrundelsen for, at det så ikke står i det her forslag til vedtagelse? Er det et forslag, hr. Bent Bøgsted er kommet med, som kan blive rettet ud ad vinduet, men aldrig blive til noget, for jeg går ud fra, at hr. Bent Bøgsted ikke har kigget i tegnebogen og set, hvad det koster?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo ikke til at komme uden om, at det har medført nogle afskedigelser i den offentlige sektor. Det er der jo tal, der viser. Det er ikke noget at stå her og benægte. Men fakta er da også, at finansloven, som vi har været med til, skulle skaffe 10.000 arbejdspladser. Hvis vi ikke havde skaffet de arbejdspladser, havde arbejdsløsheden måske været endnu større i dag.

Det er også fakta, at der er en faldende aktive-ring. Socialdemokratiet brugte aktiveringen til at mindske arbejdsløsheden med. Nu er der ikke så mange i aktivering, og derfor er der flere ude i arbejdsløshed. Det er da heller ikke til at komme uden om.

Det sidste smuttede lige, beklager.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti ikke har nogen som helst selvstændige krav, i hvert fald ikke nogen, som man vil oplyse om her i Folketinget, om, hvad man helt konkret kan gøre for at skabe nogle job. Man sætter sig ligesom rege-

ringen ned og venter på, at der sker noget i udlandet, der gør, at der pludselig kommer nogle job dumpende ned fra himlen.

Så hørte jeg også hr. Bent Bøgsted sige, at det var urimeligt, at der var begrænsninger på, at arbejdsløse kan få nogle kurser, kan få noget uddannelse. Betyder det, at Dansk Folkeparti vil være med til at fjerne de begrænsninger? Det er jo et af de punkter, der er med i vores forslag til vedtagelse, og så ville der pludselig være flertal, hvis Dansk Folkeparti vil stå ved det, som hr. Bent Bøgsted sagde i sin ordførertale om, at man er imod de begrænsninger, der er på uddannelse for de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at de begrænsninger, der er i uddannelsen af arbejdsløse, jo er noget, der skal løses i forligskredsen bag »Flere i arbejde«. Skal det tages op, bliver det i forligskredsen bag »Flere i arbejde«, altså med de partier, der er med dér.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Betyder det, at hvis der kommer et forslag, vil Dansk Folkeparti stemme for, at vi får fjernet de begrænsninger, som i dag forhindrer arbejdsløse i at komme i arbejde og få de muligheder, der kunne være for at blive omskolet og opkvalificeret til nogle andre job? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Har Dansk Folkeparti et eneste konkret forslag til, hvordan vi skaber nogle nye job i stedet for bare at sætte os ned og vente på, at der kommer nogle dumpende fra udlandet?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det første er der nok ingen der er i tvivl om. Hvis der skal løses op for noget, der ligger i et forlig som »Flere i arbejde«, kræver det, at alle forligspartierne er enige. Derfor kan vi da heller ikke stå hernede i Folketingssalen og stemme for et forslag, der kommer fra fru Line Barfod, hvis det er noget, der griber ind i forliget »Flere i arbejde«.

Jeg er ikke så gammel i politik. Det vil jeg ærligt indrømme. Men jeg tror, at jeg har lært, at hvis man skal lave et indgreb i et forlig, kræver det, at alle forligspartierne er enige, for at der kan ændres i det. Hvis det ikke er rigtigt, må jeg jo revidere min opfattelse; så tror jeg, det er en

helt anden form for politik, der kommer til at ske herinde, hvis det er sådan, at man bare kan melde ud og stemme for alle mulige forslag, der griber ind i forlig. Det tror jeg ikke at der er nogen af partierne der vil sætte pris på, måske Enhedslisten. Det skal jeg ikke kunne sige noget om. Det er ikke Dansk Folkepartis politik. Jeg beklager; jeg når ikke mere.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu sagde hr. Bøgsted, at skattelettelsen ville sætte flere aktiviteter i gang, der ville komme flere i arbejde. Skattelettelsen for en kassedame er 125 kr. om måneden. Hendes betaling for at komme på arbejde med bus eller tog, hendes betaling for at få passet børnene er steget langt over 125 kr. om måneden. Hvorfor skulle det give flere i arbejde, at man flytter udgiften fra, at der er noget, som vi finansierer i fællesskab, til at kassedamen nu selv skal betale? Kunne jeg ikke få en lille forklaring på det?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er sikker på, at hr. Jens Peter Verner, dengang Socialdemokratiet havde regeringsmagten og var meget aktive inden for skattepolitik og finanspolitik, ville have påstået, at når der kommer 6 mia. kr. mere ud i forbrug, vil det skabe arbejdspladser. Det er det, der er en realitet.

Kl. 16.20

Det er den måde, alle regeringer regner på. De siger, at når der kommer så og så mange penge ud, giver det så og så mange arbejdspladser. Det gør den nuværende regering, det gjorde den tidligere regering også, og det gjorde den tidligere regering igen også. Det gør man altid. Når man smider penge ud til forbrug, siger man, at konsekvensen er, at det giver så og så mange arbejdspladser.

Det har hr. Jens Peter Verner også sagt førhen, at et beløb giver så og så mange arbejdspladser. Det er også det, der ligger i det, som Socialdemokratiet kommer med i forslaget til vedtagelse om en skattereform, der skal give flere arbejdspladser. Det er der ikke noget nyt i.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg vil godt lige sige, at den argumentation tror jeg ikke hr. Bøgsted har hørt at jeg er fremkommet med her i salen, men det kan der jo lægges dokumentation frem for.

Lad os holde os til det helt konkrete: Disse 125 kr., som kassedamen får, skal hun altså nu bruge for at få passet sit barn og for at betale en ekstra pris på bus eller tog. Hvorfor skulle det skaffe flere i arbejde? Det er der i hvert fald ikke givet nogen som helst forklaring på.

Jeg vil så også spørge hr. Bøgsted, om han ikke føler, at han er med i et dårligt projekt, når man ser på, hvad der er sket under den her regering. Vi har fået 45.000 færre arbejdspladser og 35.000 flere arbejdsløse. Hvis vi kigger på den periode, hvor vi havde Nyropregeringen, blev der skabt 200.000 job, arbejdsløsheden faldt ekstremt. Hvis vi går tilbage og ser på den tid, hvor vi havde Schlüterregeringen, så steg arbejdsløsheden ekstremt, nemlig fra 220.000 til 360.000. Det er da et dårligt projekt at have skibet sig ind i.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Man kan sige, hvad man vil om det her projekt, men den stigning, der er i arbejdsløsheden, når man kigger på de tal og man kigger på, hvilke firmaer der afskediger, er hovedparten trods alt eksportvirksomheder, og man kan jo ikke forvente, at det er en eksportvirksomhed – jeg tror lige, vi skal prøve igen: Det vil altid være eksportvirksomheder, der skal bære trækket i en økonomi. Hvis et land kun har fabrikation til eget forbrug i landet, går det ikke ret godt. Man skal have eksportvirksomhederne med, for at man kan få et løft på hjemmemarkedet, og hovedparten af de job, der er forsvundet, er altså i eksportvirksomheder, og i det øjeblik der så kommer en opgang igen, som der er noget der tyder på er på vej, vil der også ske en tilgang af arbejdspladser i eksportvirksomhederne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Bent Bøgsted er jo ligesom undertegnede valgt i Nordjyllands Amtskreds, og derfor vil jeg gerne vide, hvad skattestoppet har betydet for nordjyderne. Kan hr. Bent Bøgsted bekræfte, at 70 pct. af den værdi, som skattestoppet har betydet, er gået til de 10 pct. rigeste husejere i det, vi kunne kalde whiskybæltet? Tror hr. Bent Bøgsted, at det har gavn timer nordjyderne noget som helst, at hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti har været med til at lægge stemmer til regeringen, for man har gjort det sådan, at de rige er blevet rigere, og de fattige er blevet fattigere?

Det er helt utroligt, at Dansk Folkeparti kan lægge ryg til det.

Nu sagde hr. Bent Bøgsted også, at man ville afskaffe pinsepakken – det vil man gerne stemme for – og især den ene procent, men den ene procent gik jo til at kunne understøtte og omlægge, således at kvinderne eksempelvis fik en meget bedre pensionsordning, når de nåede frem til pensionsalderen. Det, hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti står for, virker altså stik modsat.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hvis vi starter med den ene procent: De, jeg har snakket med rundt omkring, har kun været tilfredse med, at vi ændrede den omfordelingsnøgle. Folk er meget godt tilfredse med at få deres egne penge ind på deres egen konto, så der ikke er nogen omfordeling, det er helt sikkert.

Det kan godt være, at hr. Bjarne Laustsen kommer nogle steder, hvor der er nogle, der er utilfredse, men selv Metalfolk, som hr. Bjarne Laustsen hører til, har udtrykt tilfredshed med, at de får deres egne penge ind på deres egen konto. Måske den omgangskreds, hr. Bjarne Laustsen har, har en anden mening, det skal jeg selvfølgelig ikke kunne sige noget om, men der er generel tilfredshed med det.

Det, som man kan sige er sket i Nordjylland, er i hvert fald fra amtet blevet brugt til at skære ned. Det er en ren og skær dårlig undskyldning for at skære ned på flere områder. Det er det, det har været brugt til.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan bekræfte, at der i min omgangskreds er betydeligt flere smedesvende fra Nordjylland, end der er rige husejere fra Nordsjælland, som bor langs kysten. Det har hr. Bent Bøgsted fuldstændig ret i. Så den klub er vi ikke sammen om.

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted, om det ikke er et rimeligt krav at stille til regeringen, at for at få de arbejdsløse i gang med noget uddannelse, fjerner man alle de barrierer, som ministeren har trukket ned over regionen, ved at sige, at der er frit valg i forhold til de 6 uger, at det uddannelsesloft, som der heller ikke står noget om i aftalen »Flere i arbejde«, bliver fjernet, således at nordjyderne har frie muligheder for at lave en indsats og give et løft i en situation, hvor vi har så mange arbejdsløse.

Er det ikke Dansk Folkepartis og hr. Bent Bøgsteds holdning, at det er langt bedre, at folk får en ganske almindelig opkvalificering, frem for at de er passivt arbejdsløse?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er klart, at der skal gøres noget for at uddanne de ledige til de job, der nu er. Det er også derfor, at jeg nævnte de her 10.000 ledige stillinger, som beviseligt findes, som ikke er besat. Der må arbejdsgiverne jo komme med en forklaring på, hvorfor de ikke vil ansætte nogen af de ledige. Hvis de så siger, at det er på grund af manglende uddannelse, må vi jo målrette specielle kurser til folk, der kan besætte de job.

Det er den vej, vi skal, og det er også det, der ligger i »Flere i arbejde«. Hvis der er et job forude, kan vi målrette kurser til det job. Hvorfor virksomhederne ikke vil ansætte folk i de her ledige stillinger, har jeg ingen forklaring på.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu var det sådan, at hr. Bjarne Laustsens spørgsmål var, hvad man skulle gøre ved Nordjylland. Vil hr. Bent Bøgsted påstå, at de 10.000 ledige stillinger findes i Nordjylland?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nej, de findes ikke i Nordjylland. Men hvis vi specielt tager Nordjylland, er der de kommende forsvarsforhandlinger, som hr. Jacob Buksti selvfølgelig også skal være med til, det er klart. Forsvaret har jo mange stillinger i Nordjylland, som vi i fællesskab kan arbejde på at bevare, så vi i hvert fald ikke får nedgang i beskæftigelsen ad den vej, for der er jo også mange følgevirkninger.

Men altså de 10.000 ledige stillinger ligger ikke i Nordjylland. Der ligger nogle af dem. Det er også nogle af de stillinger, man skal kigge på på universitetscenteret, hvor de skal have folk gjort klar til at besætte de stillinger. Men de ligger ikke i Nordjylland alle sammen, det gør de ikke, langtfra.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Så holder hr. Bent Bøgsteds svar til hr. Bjarne Laustsen jo heller ikke. Hr. Bent Bøgsteds svar gik på, at det drejer sig om, hvordan man får matchet de der 10.000 job med de mange ledige.

Hr. Bjarne Laustsens spørgsmål gik på, hvad man skulle gøre i Nordjylland for at give nogle friere rammer til, at man faktisk kunne udnytte de muligheder, der nu er. Derfor gælder det svar, hr. Bent Bøgsted kommer med, jo slet ikke.

Hr. Bent Bøgsted kan vel heller ikke stå her og påstå, at det nye forsvarsforlig fører til, at der bliver flere ansatte i forsvaret! Vil hr. Bent Bøgsted påstå det? Det må jo være konsekvensen af, at man skal bruge forsvarsforliget til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Ellers må det betyde, at der er nogle andre steder, hvor de her job skal flyttes fra. Eller er der noget, jeg helt har misforstået?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg ved ikke, hvad hr. Jacob Buksti har forstået vedrørende forsvarsforliget, men det, der ligger i det, er, at de skal i gang med forhandlinger, og det er ikke Dansk Folkepartis politik at gå ud og skære ned på det område i hvert fald.

Det, vi var inde på med uddannelserne af ledige, er, at i »Flere i arbejde« ligger jo, at de kan få al den uddannelse, der skal til, hvis der er et ledigt job i enden af den. Det har hr. Bjarne Laustsen selv været med til at vedtage igennem »Flere i arbejde«.

At hr. Bjarne Laustsen så bagefter er kommet til den slutning, at det måske var forkert at være med til at lave den ordening, der ligger i »Flere i arbejde«, er så beklageligt, men så må hr. Bjarne Laustsen jo indkalde forligskredsen til en diskussion af det problem. Det er jo også en mulighed at gøre det og så få det diskuteret godt igen på den måde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Kl. 16.30

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti ser vi beskæftigelsen som nok den største politiske udfordring i Danmark både på kort og på længere sigt. Det er dybt ulukkeligt for den enkelte at blive ramt af ledighed, og samtidig er ledigheden et stort samfundsøkonomisk problem.

Derfor har regeringen da også taget en lang række initiativer netop for at imødegå den vækst i ledigheden, som den internationale økonomiske afmatning har forårsaget. Og det er da også lykkedes langt bedre i Danmark end i det

øvrige Europa at fastholde en beskæftigelse på trods af de dårlige internationale konjunkturer. Men udfordringen er enorm. Det er nemlig ikke kun et spørgsmål om her og nu og på kort sigt at øge beskæftigelsen; det skal ses i en større sammenhæng.

Vi bliver nødt til at se i øjnene, at der sker enorme forandringer både i Danmark og i verden omkring os i de kommende år. Vi må aldrig glemme, at det er indtjeningen i danske virksomheder, der sikrer os beskæftigelsen og i øvrigt også skaffer os finansieringen af vores velfærdssamfund. Derfor drejer beskæftigelsespolitikken sig først og fremmest om at sikre konkurrencedygtige rammer for vækst i danske virksomheder. Og det vel at mærke i en verden, hvor grænserne brydes ned, og hvor stort set alle virksomheder befinder sig i en global konkurrence med virksomheder i Kina, Indien og om få år Rusland, Brasilien og andre fjerntliggende lande.

Hvad har Socialdemokratiets og andre socialistiske partiers svar på den udfordring så været? Ja, jeg er ked af at skulle sige det, men det har været den sædvanlige socialdemokratiske medicin: flere offentlige udgifter og flere skatter på erhvervslivet, bl.a. en særlig ny skat på lønsummen, det vil sige på beskæftigelsen: Jo flere man ansætter, des mere skal virksomheden betale i skat. Det er virkelig rendyrket socialdemokratisk beskæftigelsespolitik.

Danske lønmodtagere skal prise sig lykkelige for, at landet ud over de vanskelige internationale konjunkturer ikke også skal slæbe af sted med en socialdemokratisk regering, der ikke vil forstå, at verden har forandret sig totalt, siden Palle From fra »Krøniken« blev cand.polit.

Den konservativ-liberale regering er i fuld gang med at gennemføre de nødvendige forandringer. Der skal skabes vækst, udvikling og beskæftigelse også på længere sigt.

Med vores forslag om en forskningsfond vil vi i de næste 8 år opbygge en kapital på 16 mia. kr., som skal finansiere højteknologisk forskning og udvikling. Det giver grobund for vækst, beskæftigelse og velfærd, og det er fuldstændig uforståeligt, at oppositionen ikke vil være med til at fremtidssikre job i Danmark. Det er absolut en af de væsentligste opgaver i de kommende år.

Derudover har vi jo taget en lang række erhvervspolitiske initiativer gennem de seneste år, ikke mindst for at sikre de små og mellemstore virksomheder gode vækstvilkår.

Også på uddannelsesområdet er der gennemført reformer, der skal styrke kompetence og viden. Det gælder både i folkeskolen, gymnasiet og de videregående uddannelser.

Dertil kommer så alle de økonomisk-politiske tiltag, der er taget på det seneste netop for at imødegå den stigende arbejdsløshed. Vi har stimuleret den økonomiske vækst gennem en lempelig finanslov for 2004 med en finanseffekt på 0,4 pct. af bruttonationalproduktet.

Finansloven indeholder skattelettelser, der sætter gang i forbruget; det giver flere arbejdspladser. Og økonomien er stimuleret gennem fremrykning af offentlige investeringer for 1,5 mia. kr., som sætter gang i bygge- og anlægsbranchen.

Derudover har vi igangsat en handlingsplan for ledige akademikere, der skal sikre, at nyuddannede ikke tabes på gulvet, mens opsvinget er på vej.

Ud over den økonomiske politik er det også af stor vigtighed for bekæmpelse af ledigheden, at vi har et arbejdsmarkedssystem, der fungerer optimalt. Arbejdsmarkedssystemet skal til enhver tid kunne hjælpe de ledige med at finde den hurtigste og mest direkte vej til et nyt job. Også dér er vi godt i gang med at udvikle Danmark.

Kl. 16.35

Det er dejligt som konservativ at kunne konstatere, at vi har en konservativ-liberal regering, der er fuld af initiativer for at sikre beskæftigelsen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Efter den her jubeltale vil jeg gerne spørge hr. Lars Barfoed, om vi ikke kan få bekræftet, at arbejdsløsheden er steget tre gange så meget i Danmark i 2003 som i det øvrige EU, at arbejdsløsheden er steget med 45.000, siden VK-regeringen kom til. Jeg vil også gerne spørge til ud-sigterne til opsvinget; det har regeringen siden november 2001 sagt er lige om hjørnet.

Kan hr. Lars Barfoed ikke selv høre, hvor hult det lyder, når han taler om, hvor godt det går, når alle tallene viser, at det går den stik modsatte vej med stigende arbejdsløshed og manglende initiativer til at tage fat om problemerne?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, jeg må sige, at det eneste, jeg synes lyder hult, er min stemme, fordi jeg er ret forkølet. Ellers synes jeg ikke, at det lød spor hult.

Med hensyn til de der statistikker vil jeg sige til hr. Ole Sohn, at dem kan man jo vende og dreje på mange måder. Det er rigtigt, at når man ser på væksten i arbejdsløshedsprocenterne i 2003, er der sket en hastigere udvikling i Danmark end i resten af Europa. Men hvis man ser det over en længere periode, så har der jo ikke været den vækstprocent i Danmark. Og hvis man ser på, hvad den faktiske arbejdsløshedsprocent er i Danmark sammenholdt med gennemsnittet i Europa, så er den over 2 pct. lavere i Danmark end i resten af Europa.

Men der er sket det, at i starten af den periode, hvor der var afdæmpning i de internationale konjunkturer, steg arbejdsløshedsprocenten ikke så meget i Danmark, men i den sidste del af perioden her er den steget mere i Danmark end i resten af Europa. Det vil sige, at der er en ujævnhed i udviklingen af arbejdsløshedsprocenten, som så gør, at hr. Ole Sohn meget naturligt hæfter sig ved den sidste del af perioden, fordi det statistisk set giver hr. Ole Sohn de bedste kort på hånden. Men sådan kan man jo vende og dreje tingene på mange måder.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes sådan set, det er en fantastisk flot argumentation, som hr. Lars Barfoed kommer med for den forrige regerings – SR-regeringen støttet af SF – gode økonomiske politik, for det er nemlig rigtigt, at beskæftigelsen var utrolig høj i 1990'erne, den steg og steg, og arbejdsløsheden var lav, og afløbet fra de beslutninger, der blev truffet under den forrige regering, holdt et stykke tid under VK-regeringen.

Men da VK-regeringens egne beslutninger trådte i kraft med indskrænkninger i den offentlige sektor, med opbremsning af økonomien, så steg arbejdsløsheden. Det er fuldstændig korrekt.

Det er derfor, jeg spørger: Kan hr. Lars Barfoed ikke selv høre, at det lyder hult at sige, at det går fantastisk godt, når virkeligheden er, at arbejdsløsheden er steget med 45.000 under den borgerlige regering?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Lad os få én ting på det rene: Vi er fuldstændig enige om, at det er meget ulykkeligt, at arbejdsløsheden stiger. Det gør den i hele Europa. Forskellen er bare, at i resten af Europa er arbejdsløsheden klart højere, end den er i Danmark, og ikke mindst hvis vi sammenligner Danmark med Tyskland; den er jo klart højere i Tyskland, end den er i Danmark.

Men når man så skal se på, hvordan det forholdt sig under den tidligere regering, så vil jeg sige: Det er jo ikke noget kunststykke at få en stigende beskæftigelse i en periode, hvor der er en stigning i de internationale konjunkturer. Det ville da være utroligt, hvis det ikke kunne lykkes netop i den situation at skabe vækst i beskæftigelsen. Så det er såmænd ikke noget at prale af.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er utroligt, som hr. Lars Barfoed prøver at tale udenom og prøver at male et skønmaleri af, hvad regeringen gør. Det, som hr. Lars Barfoed er så glad for at man har gjort i regeringen, er milliardskattelettelser til erhvervslivet.

Hvad er det så, vi ser, når erhvervslivet får de her kæmpeskattelettelser, får rekordoverskud? Det er, at så går de ud og skærer ned, så går de ud og fyrer folk.

Den finansielle sektor, pengeinstitutterne, havde et rekordoverskud i 2003, det største overskud nogen sinde. Hvad er deres reaktion på det? Jo, nu skal der skæres 1.200 stillinger væk. TDC har enorme overskud, og hvad gjorde de? Jo, i 2003 fyrede de 1.600, og nu vil de nedlægge yderligere 500 stillinger. Arla har haft milliardoverskud, de har skåret 600 stillinger væk. Og sådan kunne man blive ved.

Jeg kan ikke helt se, at regeringens politik med at give milliardskattelettelser fører til flere i arbejde. Tværtimod ser det ud, som om det fører til flere arbejdsløse.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Fru Line Barfod har fuldstændig misforstået det og vendt tingene totalt på hovedet. Fru Line Barfod lever simpelt hen i en verden, der ikke eksisterer længere. Karl Marx er død for mange år siden, men der er stadig væk nogle få af hans disciple, herunder Fru Line Barfod, som mener, at

vi kan skabe beskæftigelse ved at brandskatte erhvervslivet, og som oven i købet, må jeg nu forstå på fru Line Barfods logik, mener, at jo mindre overskud vi sørger for at virksomhederne har, jo flere ansætter de. Skulle vi så ikke sørge for, at virksomhederne får underskud, for så ansætter de nok endnu flere? Det er jo fuldstændig bagvendt.

Det er klart, at virksomheder hele tiden er nødt til at rationalisere og blive skarpere i den internationale konkurrence. Jeg hørte tidligere i debatten fru Line Barfod sige, at Enhedslisten var fuldstændig klar over globaliseringen. Det skulle man ikke tro, når de ikke kan forstå, at når store virksomheder er nødt til at afskedige folk og optimere og blive mere konkurrencedygtige, er det for at klare sig i den internationale konkurrence.

Hvis de ikke gjorde det, blev de nødt til til sidst at nedlægge hele virksomheden, for så kunne den slet ikke være konkurrencedygtig og klare sig. Det er den form for logik, vi skal se på, og derfor er skattelettelser til erhvervslivet, så de bedre kan tjene nogle penge, klart til fordel for danske lønmodtagere, for det sikrer, at virksomhederne bliver i Danmark og skaber indtjening i Danmark, og det er det, vi skal leve af.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er utroligt, at hr. Lars Barfoed kan holde fast i, at hvis virksomhederne får milliardoverskud, betyder det flere job i Danmark, når det, vi kan se, er det modsatte, at de skærer ned; især de multinationale, der ikke betaler en krone i skat i Danmark, har lukket den ene virksomhed efter den anden. F.eks. blev alle isfabrikkerne i Danmark lukket af de multinationale, der ikke betaler en krone i skat i Danmark. Så det er svært at se, at bare vi giver skattelettelser til erhvervslivet, så skabes der job. Tværtimod ser det ud, som om det går den anden vej.

Det, Enhedslisten ønsker, er at skabe konkrete job. Vi ønsker at skabe arbejdspladser, f.eks. i Nordjylland, bygge på de ressourcer, der er, skabe nogle arbejdspladser, der kan konkurrere internationalt. På samme måde som vi gjorde med vindmøllerne, hvor vi har skabt et eksporteventyr med målrettede tilskud, udnyttelse af arbejdskraft, kunne vi gøre det i forhold til andre former for vedvarende energi.

Hvorfor vil De Konservative ikke være med til at skabe konkrete job?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg hørte godt før under debatten – jeg troede næsten ikke mine ører – at fru Line Barfod endda konkretiserede, hvad det var, man forestillede sig at der skulle gøres for at imødegå den stigende ledighed oppe i Nordjylland. Man forestiller sig – og jeg forstår, at det så er hele kredsen af socialistiske partier plus Det Radikale Venstre, der jo er enige om det her forslag til vedtagelse – at det klarer man ved, at nogle pædagoger og nogle producenter af økologisk kød skulle sætte sig sammen i et projekt oppe i Nordjylland og finde ud af at etablere et nyt slagteri.

Helt ærligt! Det er ikke den måde, vi skaber vækst på i Danmark, at lave nogle offentligt finansierede projektgrupper, der kan sætte sig ned og snakke sammen om, hvordan man kan levere økologisk kød til børnehaverne i Nordjylland. Det batter overhovedet ikke noget som helst.

Så vil man lave en skattereform, kan jeg forstå, igen Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialdemokratiet. Man har overhovedet ikke talt om, hvad den skal gå ud på. Der er ingen bud overhovedet fra oppositionen på, hvordan vi skaber vækst og beskæftigelse i Danmark.

Det er blålys og gammeldags marxistisk filosofi rodet sammen i en pærevælling. Det kan vi ikke bruge til noget som helst.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ved fra tidligere, at hr. Lars Barfoed har været meget optaget af turisme, og det er et af de områder i Nordjylland, hvor der måske er muligheder for lidt vækst, og som kunne trække nogle flere folk til, der kunne give nogle afledte arbejdspladser.

Hvordan ser Det Konservative Folkeparti på de par projekter oppe i Nordjylland? Der er noget, der hedder Fiskens Hus, hvor Skagen og Hirtshals Kommuner arbejder på sådan et projekt. Vil det være noget, som hr. Lars Barfoed og Det Konservative Folkeparti igennem regeringen vil være med til at understøtte?

Så har man et skiprojekt i Frederikshavn, hvor man vist skal skabe et par hundrede arbejdspladser, hvis det kommer til at gå efter de planer, man har. Er det også noget, man vil være med til at støtte fra regeringens side?

Det er begge to områder, hvor man har mulighed for at give støtte, uden at der er konkur-

renceforvridning eller noget som helst andet. Vil man støtte sådan nogle konkrete projekter?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hvis der er nogen, der er optaget af at skaffe turisme til Danmark, så er det mig. Jeg er stærkt optaget af, at vi skal have øget turismen i Danmark. Det er virkelig et erhverv, der er vækstpotentiale i, så det vil jeg fuldstændig støtte hr. Bjarne Laustsen i at vi skal gøre noget ved.

Men når vi har sådan en stor debat her i Folketinget om, hvordan vi på landsplan kan skabe vækst i Danmark eller skabe beskæftigelse i Danmark – de ting hører jo sammen – så er det måske ikke lige offentligt støtte til Fiskens Hus i Skagen, der løfter tingene. Det er sikkert et udmærket initiativ – jeg kender det jo ikke – men jeg kan jo ikke her tage stilling til, om det er noget, vi skal støtte. Jeg går ud fra, at det er noget, man tager sig af lokalt eller regionalt, men jeg kender ikke projektet.

Kl. 16.45

Hr. Bjarne Laustsen har det jo med, da hr. Bjarne Laustsen er valgt i området, at pege på nogle meget konkrete nordjyske sager og så bede os andre, som er valgt andre steder i landet, om at forholde os til dem. Det kan man jo ikke, når man ikke kender nærmere til det. Men jeg ønsker held og lykke med projektet i Nordjylland.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg troede netop, at man, når jeg henvendte mig til hr. Lars Barfoed, som også kender Skagen ganske udmærket og jo kommer der, så kunne sætte sig ind i, hvad det ville betyde i en situation, hvor fiskeriet er trængt. Det at kombinere de gode fiskeriprodukter, som vi laver, og at få en større åbenhed, måske få en højere pris ved at sætte fokus på det her, kunne være noget, der kunne vinde genklang.

Men o.k., det er jo, fordi der i dagsordenen står noget om Nordjylland i dag også, så derfor kunne det godt være, at man lige ville støtte sådan et par konkrete projekter.

Tidligere havde erhvervsministeren jo en varslingspulje til at gå ind og skabe nye arbejdspladser, hvis man havde lokale initiativer. I stedet for at man kom og bad om at få hele regningen betalt, kom man og sagde: Vi har et projekt, men vi har behov for en lille bitte smule støtte til det.

Og det kunne godt være, at det skulle støttes af amtskommunen, af den pågældende kommune, af det lokale erhvervsliv osv. Men det er sådan nogle initiativer.

Når nu man kommer med nogle initiativer, så er det, vi mangler at få at vide, om man kan få opbakning til dem. Er det noget, Det Konservative Folkeparti vil støtte?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal ikke stå her og tage stilling til nogle helt konkrete udviklingsprojekter fra hr. Bjarne Laustsens hjemegn. Det er sikkert udmærkede projekter, jeg ønsker held og lykke med dem, men det kan man jo ikke forholde sig konkret til i den her lidt bredere politiske sammenhæng.

Jeg må sige helt grundlæggende, at det jo er ganske typisk for Socialdemokratiet, at det, man kan finde på at nævne under sådan en debat, alt sammen er noget, der har at gøre med at øge de offentlige udgifter, altså lave offentligt støttede projekter til økologiske slagterier, der aldrig nogen sinde har en kinamands chance for at klare sig nogen steder. Det er sådan nogle tilfældige ting, man kan finde frem, i stedet for at tage fat om de grundlæggende forandringer i det her samfund, der skal til, for at vi er konkurrencedygtige og kan få vækst også på længere sigt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg troede ellers, det var dokumenteret, at en socialdemokratisk ledet regering, SR-regeringen, var langt bedre til at sikre beskæftigelsen, end vi har set under VK-regeringen. Jeg troede egentlig, at det stod klart for hr. Barfoed:

Det viste sig jo, at i den korte periode på 6 år steg beskæftigelsen med 200.000 – to tredjedele på det private arbejdsmarked. På 2 år har vi set et fald i beskæftigelsen på 45.000.

Nu siger hr. Barfoed, at det går bedre i Danmark end i andre lande. Jeg har en oversigt her, der viser, at vi er nummer sjok, hvad angår beskæftigelsen. Vi er nr. 25 blandt EU-landene. Vi har den største stigning i arbejdsløsheden af 25 EU-lande, plus 1,8 pct. Og ellers kommer de: Italien minus 0,7 pct., Storbritannien minus 0,2 pct. og Frankrig plus 0,9 pct. Men helt nede på 25.-pladsen ligger vi med den allerstørste stigning i arbejdsløsheden. Det er altså det, hr. Barfoed siger sådan: Det går bedre i Danmark.

Kan det virkelig være rigtigt, at det går bedre, når vi har den største stigning i arbejdsløsheden?

Lad mig så sige, at ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Den har lyst rødt dernede længe.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Undskyld, men hr. Jens Peter Verner sen kan læse op fra nu af og til juleaften af nogle statistikker, man har fundet frem, for at forsøge at overbevise mig om, at socialdemokratiske regeringer skulle være bedre til at skabe beskæftigelse end en konservativ-liberal regering.

Men det vil ikke lykkes hr. Jens Peter Verner sen at overbevise mig om det. For det er da klart, som jeg også sagde vistnok til hr. Ole Sohn før, at man kan skabe beskæftigelse i en periode, som det var tilfældet under den forrige socialdemokratiske regering, som vi gudskelov er sluppet af med nu, hvor der er højkonjunktur.

Det kræver da ikke noget særligt talent. Det er bare at læne sig tilbage i stolen og se, at det sker ude i det private erhvervsliv. Så skaffer de arbejdspladserne selv, når der er vækst. Det er overhovedet ikke den socialdemokratiske regerings skyld.

Men det, der faktisk skete, var, at den socialdemokratiske regering, som det jo er blevet dokumenteret tidligere under denne debat, syntes, at nu gik det godt nok lidt for vildt for sig. Så indførte man pinsepakken, for nu var der lidt for meget gang i det indenlandske forbrug. Så lavede man en pinsepakke for at bremse lidt op, da arbejdsløsheden var omkring det punkt, hvor den er i øjeblikket.

Det er det, den socialdemokratiske regering gjorde.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Nu ved jeg jo, at hr. Barfoed sådan set er modtagelig for fakta i modsætning til visse andre politikere. Fakta er jo, at vi i hvert fald under den seneste tid med Schlüter fik en stigning i arbejdsløsheden fra 220.000 til 360.000. Så fik vi Nyrup-regeringen, og der faldt arbejdsløsheden til 140.000. Det var altså 200.000 ekstra i beskæftigelse. Det er da tal, der trods alt må påvirke hr. Barfoed som det rationelle menneske, han er.

Nu har vi set her under VK-regeringen, at 45.000 job er væk. Jeg mener, at det vel er en mere end rimelig dokumentation af, hvordan udviklingen er. Og vi ligger så med den allerstørste stigning i arbejdsløsheden. Jeg kunne læse det op mange, mange gange, men det kan man jo heller ikke, for man har altså kun to muligheder. Men der ligger altså nogle faktuelle oplysninger her, som jeg er helt sikker på også påvirker hr. Barfoed. Det går skidt nu. Det er sådan set det, det går ud på.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Man skal følge konjunkturudviklingen og så se, at når det går nedad med konjunkturerne, så stiger arbejdsløsheden. Når det går opad med konjunkturerne, så falder arbejdsløsheden. Den enkle sammenhæng er der i det. Man skal ikke tro, at politikere kan gøre så store forskelle. Når konjunkturerne vælter ind over os, kommer de effekter, og det har de gjort under borgerlige regeringer, og det har de gjort under socialdemokratiske regeringer. Sådan er livet.

Men det, hr. Jens Peter Vernersen kan glæde sig over midt i alt sit mismod, som jeg i øvrigt deler, når det gælder den høje arbejdsløshed, er, at arbejdsløsheden i Danmark er det lykkedes os at fastholde betydeligt under arbejdsløshedsniveauet i resten af Europa. Det kan vi trods alt – tror jeg – blive enige om at glæde os over.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg forstod på hr. Lars Barfoed, at Palle fra »Krøniken« tænkte forkert i forhold til, hvordan vi skulle løse nutidens problemer. Hvis nu serien er så lang i de kommende år, at Palle flytter i ældrebolig, så tror jeg, hr. Lars Barfoed får at vide, at der er sket noget, og at Palle ville have været stolt over, at den regering, han formentlig stadig ville have støttet i 1990'erne, gjorde en forskel.

Jeg skal ikke bede hr. Lars Barfoed om at svare yderligere på det. Hr. Lars Barfoed begiver sig ud på sin rejse indtil juleaften, hvor han forklarer, at det, der skete i 1990'erne, alene var konjunkturbetinget. Det forstår jeg er det hr. Lars Barfoed vil. Så vil jeg bare udtrykke det ønske, at hr. Lars Barfoed ikke møder nogen undervejs, der er økonomisk kyndige, for så vil de sige til ham, at det passer ikke.

Mit spørgsmål til hr. Lars Barfoed er i forlængelse af det her med pædagoger og økologer, som man ikke havde nogen respekt for hos hr.

Lars Barfoed, når de satte sig ned i en eller anden rundkreds formentlig og fandt på noget. Kunne hr. Lars Barfoed lige genkalde sig erindringer om, hvordan vindmølleindustrien startede i dette land?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er stærkt forundret over, at hr. Jan Petersen nu vil påstå, at der ikke er en sammenhæng mellem konjunkturudviklingen og arbejdsløshedsudviklingen. Det er jo oplagt, og man kan bare følge kurverne. Når der er vækst i de internationale konjunkturer og vækst i de danske konjunkturer som følge af det, så stiger beskæftigelsen – og omvendt.

Så til vindmøller: Jo, det synes jeg er et godt eksempel, og jeg vil heller ikke underkende, at den offentlige sektor i nogle sammenhænge kan spille en konstruktiv rolle i retning af at udvikle noget i erhvervslivet. Det mener jeg bestemt der er gode eksempler på.

Det, jeg hæftede mig ved, var sådan set ikke noget med vindmøller, men det var et slagteri, som det åbenbart fremgår af forslaget til vedtagelse skulle etableres oppe i Nordjylland, efter at man havde sat sig ned i en rundkreds, nogle pædagoger, som gerne vil have økologisk kød til børnehaverne, nogle ledige slagteriarbejdere og nogle økologiske producenter, og så skulle man lave sådan et slagteri deroppe. Så er det bare, jeg siger: Det er altså ikke det, der flytter noget, når det gælder vækst og beskæftigelse i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg må indrømme, at hr. Lars Barfoed er en mere konservativ erhvervsleder, end jeg havde forestillet mig. Kunne man ikke forestille sig, at det var præcis på samme måde, som det skete på vindmølleområdet – lige præcis sådan et initiativ, hvor mennesker, der har en idé, sætter sig sammen, får noget støtte til at være spydspidser, og så vokser der noget frem, der er brug for og efterspørgsel på? Jeg må indrømme, at jeg troede ikke, hr. Lars Barfoed var så tilbageskuende. Men held og lykke med foredraget i Nordjylland, det skal nok gå galt.

Så vil jeg lige dementere, at jeg har udtalt mig sådan, at konjunkturer og arbejdsløshed ikke har noget at gøre med hinanden, selvfølgelig har de det. Det, der er problemet, er, at når der er lavkonjunktur, skal man gøre noget, og når der er højkonjunktur, skal man også gøre noget. Hr.

Lars Barfoed vil ikke gøre noget. Hr. Lars Barfoed vil bare følge kurverne. Lige præcis dér, hvor man gør noget, når der er højkonjunktur, nemlig sørger for, at det ikke brænder sammen, var det, vi gjorde i 1998, hvorefter der blev skabt grundlag for, at beskæftigelsen kunne vokse yderligere.

Kl. 16.55

Det, der skal gøres nu, er at modvirke stigende arbejdsløshed. Det er det, hr. Lars Barfoed og hans regering ikke har fantasi til at udfolde sig på, for man tror kun, at ledighed og konjunkturer skal følges af. Men politik kan gøre en forskel, og det er sådan set det, der er problemet med den her regering, at det tror den ikke på.

Derfor skal der være en ny regering en dag, og det bliver forhåbentlig snart.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen det er vi da fuldstændig enige om. Det er da også derfor, at beskæftigelsesministeren kunne fremvise stribevis af eksempler på, hvad regeringen netop har gjort for at imødegå den stigende arbejdsløshed, og jeg gjorde det også i mit indlæg. Vi har jo fremsat og fået gennemført en finanslov, som netop stimulerer beskæftigelsen i en situation, hvor konjunkturerne går den forkerte vej. Vi gennemfører en lang række arbejdsmarkedspolitiske tiltag. Hr. Jan Petersen har selv været med i et forlig om »Flere i arbejde«, der betyder, at vi gennemfører en arbejdsmarkedspolitik, der er møntet på at få flere direkte i job. Så den side af sagen er vi enige om.

Det, som jeg bare vil sige til hr. Jan Petersen, som åbenbart er mere interesseret i at stille spørgsmål end i at høre svarene på dem – det er han fortsat, kan jeg høre – er, at det intet talent kræver at skabe job i en situation, hvor der er højkonjunktur. Det var der i 1990'erne, da Socialdemokratiet havde regeringsmagten.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu har vi et par gange hørt den konservative ordfører lidt håne de resultater, der faktisk blev opnået i 1990'erne. Situationen var faktisk, at der blev opnået nogle fantastiske resultater, og at vi var bedre i Danmark, end man var i det øvrige Europa, til at skabe vækst og arbejdspladser. Vi var bedre, end man var i det øvrige Europa.

Nu ser vi den omvendte situation herhjemme, at det går tilbage. Vi har problemer på ar-

bejdsmarkedet, men ikke nok med det: Vi er ringere i Danmark, end man er i det øvrige Europa.

Vil den konservative ordfører ikke indrømme, at det er et grundlæggende problem for denne regering? Den tidligere regering var bedre end det øvrige Europa, denne her regering er ringere end det øvrige Europa.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, det kan jeg forsikre hr. Anders Samuelsen om at jeg ikke er enig i. Den her regering gennemfører, som jeg sagde før, en lang række tiltag for at imødegå den stigende arbejdsløshed. Det er lykkedes os at fastholde Danmark med en af de laveste arbejdsløshedsprocenter i Europa – 2 procentpoint lavere end EU-gennemsnittet. Det synes jeg egentlig er en ganske flot præstation.

Jeg har i forvejen over for hr. Ole Sohn forklaret, hvordan sammenhængen i det er, og at jeg godt forstår, at oppositionen lige præcis hæfter sig ved 2003-udviklingen og ikke ser på en lidt bredere periode end den. Men kendsgerningen er, at vi har en lavere arbejdsløshed i Danmark, end man har i Europa i øvrigt.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Kendsgerningen er den, at arbejdsløsheden i Danmark stiger hurtigere, end den gør i det øvrige Europa. Det er det, der er kendsgerningen; det er det, hr. Ole Sohn har redegjort for tidligere; det kan man bare ikke snakke sig udenom. Det er tilfældet. Tilfældet er også, at i den tidligere regerings tid faldt arbejdsløsheden hurtigere i Danmark, end den gjorde i det øvrige Europa, fordi man førte en aktiv politik, en målrettet, fremadrettet politik. Den her regering sidder med hænderne over kors og siger: Dollarkursen vender forhåbentlig på et tidspunkt. Er det tilfredsstillende?

Et af de punkter, der er med i det forslag til vedtagelse, som den anden side af salen har lagt frem i dag, er, at man ønsker en skattereform, som markant kan medvirke til at tage få i arbejde. Hvad har den konservative ordfører dog ondt af det for? Hvorfor bakker man ikke op om sådan et godt forslag?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

For det første har jeg overhovedet ikke nævnt dollarkursen. Men det er da klart, at det er en faktor, som er vigtig. Jeg har altså ikke sagt, at vi

skal sætte os ned og vente på, at dollarkursen ændrer sig. Oppositionen kan jo altså blive ved med at sige, at vi ikke foretager os noget på trods af kendsgerningerne, som ikke mindst i beskæftigelsesministerens indlæg kom til udtryk, hvor stribevis af eksempler på beskæftigelsesmæssige tiltag blev nævnt plus finansloven osv. Der er taget masser af tiltag, der klart har afdæmpet væksten i arbejdsløsheden i forhold til, hvordan den ellers ville have været.

Men jeg synes da i øvrigt, at det er en sympatisk tanke, som bl.a. hr. Anders Samuelsen er talsmand for, at man sådan skal lave en skattereform, der kan bidrage til en markant forøgelse af beskæftigelsen. Men jeg synes måske, det er mindre imponerende at fremsætte sådan et forslag til vedtagelse, uden at man overhovedet har nogen forslag til, hvad sådan en skattereform konkret skal indeholde. Det er jo lettere sagt end gjort.

Kl. 17.00

Men jeg forstår altså, at Det Radikale Venstres ambition er sammen med Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet at gennemføre en sådan skattereform, men man har bare ikke fundet ud af endnu, hvad den skal indeholde, ud over at jeg kan forstå, at den skal indeholde øgede skatter på erhvervslivet. Det skal nok hjælpe på beskæftigelsen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg blev meget inspireret af hr. Lars Barfoeds ordførerindlæg, ikke mindst fordi hr. Lars Barfoed i den grad var i stand til trods forkølelsen at benægte fakta og så oven i købet se ud, som om han selv troede på det, han sagde. Det synes jeg er lidt imponerende.

I det hele taget har det været en fantastisk debat i dag, hvor regeringspartierne i den grad inderst inde godt ved, at de har en ufattelig dårlig sag, da de ikke har noget bud på, hvordan man kommer arbejdsløsheden til livs. Når hr. Lars Barfoed så forsøger at lægge sig tæt hen til mikrofonen for ligesom at understrege vigtigheden af budskabet om, at man da ikke kan forestille sig, at langhårede marxister skulle være dem, der skulle drive dansk erhvervsliv frem, så vil jeg sige til hr. Lars Barfoed: Det er faktisk sådan virkeligheden hænger sammen.

Det var langhårede, det var marxister, de gik i islandske sweatere, fodformede sko og læste

Karl Marx, men de ville redde verden, og de spurgte: Hvordan gør vi det? Vi må da have alternativ energi i stedet for alle de her brændstoffer.

Og så begyndte de at sige: Vi skal da lave en eller anden vindmølle. Hvad ville dansk vindmølleindustri være i dag, hvis ikke nogle røde, langhårede folk blev ved at sige: Vi skal, og vi skal, og vi skal gøre noget ved den alternative energi? Til sidst lykkedes det at få sat nogle udviklingsmidler i gang, og så har vi fået verdens bedst fungerende vindmølleindustri, et af Danmarks bedste eksportområder.

Hvad er hr. Lars Barfoeds bidrag til den succes? Det er som det allerførste, denne her regering gjorde, da den kom til, at sløjfe al støtte til vindmølleindustriens udvikling, stoppe nogle havvindmølleprojekter, neddrole forskningen i alternativ energi, solenergi og lignende. Det er da fantastisk, at hr. Lars Barfoed ikke kan se, at det er her, fremtiden ligger.

Så er der en idé i Nordjylland om nogle pædagoger og nogle arbejdsløse slagteriarbejdere og nogle økologiske bønder, der, som hr. Lars Barfoed så smukt sagde, har en idé om, hvordan man kan lave noget alternativt kost. Jamen prøv nu at tænke tanken videre. Hvis man udviklede det til at sige, at vi vil udvikle et projekt, ikke bare i Nordjylland, men for hele Danmark – jeg skal love, at forslaget bliver fremsat, for SF arbejder på et sådant forslag – så der til samtlige børn i daginstitutioner og skoler hver eneste dag gives et sundt økologisk måltid mad, så kommer der pludselig gang i det. Og kommer der gang i det, får vi nogle sunderne børn, som så også bliver bedre til at lære, og som også får et sundere liv. Dermed er der nogle afledte besparelser i sundhedssektoren, og samtidig bliver der nogle eksportmuligheder for sådan en ny industri.

På samme måde kan man spørge: Hvorfor sætter vi ikke gang i renovering af vandledninger og af kloakledninger, for de er gennemtæret over hele landet? Arbejdskraften er til rådighed, producenterne af vandrør og kloakrør er til stede, entreprenørerne skriger efter at få lov at lave noget. Hvad er regeringens svar på det? Nej, det skal de ikke gøre, for arbejdskraften skal stå til rådighed for det private arbejdsmarkedet. Ja, hvem er det, der skal lave kloakledninger? Hvem er det, der skal lave vandledninger? Det er de private. Men det skal jo laves før eller siden, og hvorfor så ikke gøre det, når der er lavkonjunktur? Det er derfor, det er vigtigt, at en ansvarlig regering, som vil gøre no-

get for beskæftigelsen, griber ind, når der er lavkonjunktur, og trækker sig lidt tilbage, når der er højkonjunktur. Og det er den mekanisme, som den nuværende regering ikke kan forstå. Jeg tror faktisk heller ikke, at den vil forstå det, men den kan i hvert fald ikke forstå det.

Hvorfor ikke give boligejere mulighed for at få støtte til energibesparende foranstaltninger: massiv beskæftigelsesfremgang, udvikling af nye teknologier og industrier, ny eksport? Hvorfor ikke sætte meget mere målrettet energiteknologisk forskning og udviklingsindsats i gang? Der er en lang række muligheder. Man kunne genetablere Den Grønne Jobpulje, og vi bør ikke mindst for den store gruppe af borgere, som ikke har en jordisk chance for at nå at komme tilbage på arbejdsmarkedet, inden de skal gå på efterløn eller pensioneres, genetablere servicejobordningen.

Kl. 17.05

Til kritikken om, som hr. Jens Vibjerg var lidt inde på tidligere i dag, at det er en falliterklæring, vil jeg sige: Hvad er det da for noget frygteligt vås at sige? Er det en falliterklæring at være ansat som skolelærer i den offentlige sektor eller være ansat som pedel eller være ansat som chauffør i den offentlige sektor?

Alle offentligt ansatte bliver lønnet af offentlige støttekroner, af skatteyderne. Hvorfor søren skulle det være forkert at sige, at frem for at vi bruger offentlige kroner til arbejdsløshedsdagpenge, så vil vi sige til kommunerne: I får ekstra bloktilskud, hvis I ansætter lidt flere for at forbedre servicen? Det er da logik for burhøns, vil jeg sige. Det tror jeg faktisk også hr. Jens Vibjerg vil kunne se, hvis han vil kigge ud over de ideologiske briller, som er med til at holde tusindvis af arbejdsløse over 50 år ude i arbejdsløshed.

Der er masser af konkrete muligheder. Det, der er det mest imponerende, er, at det er oppositionen, der kommer med dem alle sammen. Så når valget er overstået, så går det fremad igen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn: Er det korrekt, at sidste gang vi havde servicejobbene, var det en eklatant fiasko? Man kunne simpelt hen ikke få kommunerne til at oprette servicejob. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu vil jeg sige, at begrebet fiasko vel er meget misvisende i den her sammenhæng. Der blev faktisk skabt 3.700 servicejob, så vidt jeg husker.

Hr. Jens Vibjerg har ret i, at det tog lang tid, inden det blev kørt ind, for det var en ny, aktiv måde at bruge pengene på frem for den meningsløse aktivering, som hr. Jens Vibjergs parti havde været medforfatter til gennem, jeg havde nær sagt årtier, i hvert fald gennem mange, mange år. Så det skulle brydes først.

Derfor så man, at mod slutningen af perioden, inden VK-regeringen fik det ødelagt, kom der faktisk en markant stigning. Alt andet lige: Hvert eneste servicejob, der bliver etableret, er en fordel for den enkelte, som får jobbet, og er en fordel for den kommune, som får forbedret velfærden, og det er en fordel for finansministeren, som sparer på dagpengekontoen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Er det ikke oplevelsen også fra sidste gang, at stort set alle de mennesker ville være kommet i job under alle omstændigheder? Vi er enige om, at det var meget få, og man skulle endda give et ekstra tilskud efter nogle år, og så fik man altså nogle få tusinde i gang. Men det var mennesker, der stort set ville være kommet i job.

Synes hr. Ole Sohn så ikke, at det er ganske, ganske urimeligt at sige til folk, at når de når 50 år, er de ubrugelige på arbejdsmarkedet, og så kan man ikke løfte en opgave, uden at man skal have en stor check i baglommen til sin arbejdsgiver? Jeg synes i hvert fald, at jeg ville blive meget pikeret over at skulle have den besked fra Folketinget, at med den alder, jeg har, er jeg ikke i stand til at gå ud og fylde en plads ud på arbejdsmarkedet; jeg er nødt til at have en stor check med i baglommen til min arbejdsgiver.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, at hr. Jens Vibjerg fuldstændig har misforstået den orden. Der er ikke nogen, som får at vide, at du er kasseret, og at du ikke kan bruges til noget. Det var stillinger, der blev slået op, som man kunne søge. Man kunne da vælge at søge et servicejob, eller man kunne lade være og sige: Jeg vil vente, til der kommer et job i det private. Den mulighed var der. Og der er ikke tale om, at man bliver erklæret uduelig. Det er det, der er det fundamentalt forskellige fra den of-

fentlige aktivering, som hr. Jens Vibjerg går ind for, nemlig at et servicejob er et fuldstændig ordinært job på lige fod med alle og til overenskomstmæssige vilkår. Alle regler skal overholdes. Det er fuldstændig normale vilkår.

Det eneste, der sker, er, at man præmierer den kommune, som vil løfte og forbedre servicen over for sine borgere, ved at sige: Forbedrer I servicen i ældreplejen, skoler, daginstitutioner og lignende, så får I forøget jeres bloktilskud med 100.000 kr. for hver ekstra person, I ansætter.

Den enkelte bliver ansat på fuldstændig ordinære vilkår, så derfor er der ikke noget som helst særligt ved en servicejobordning, bortset fra at det er en direkte måde at sige på: Vi vil hellere sikre, at man får en bedre velfærd, frem for at vi giver folk arbejdsløshedsdagpenge eller tvinger dem ud i meningsløs aktivering. Det er det, som hr. Jens Vibjerg og hans regering står for med den nuværende arbejdsmarkedspolitik.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil godt spørge hr. Ole Sohn, om hr. Ole Sohn har nogen forslag ud over øgede offentlige udgifter til at nedbringe arbejdsløsheden. Jeg tænker på, at alle de forslag, vi hører, jo bygger på offentlig støtte, støtte til job osv. Men det skal jo alt sammen finansieres, og hvordan finansieres det egentlig, når man tænker over det? Det finansieres jo ved, at der er nogle virksomheder, der tjener nogle penge her i landet. Men jeg har forstået det sådan, at den skattereform, som de fire partier i fællesskab nu lægger op til, skal betyde øgede skatter på erhvervslivet. Er det ikke sådan, at hr. Ole Sohn også mener, at vi skal interessere os for at give erhvervslivet nogle bedre rammer, så de bedre kan klare sig i den internationale konkurrence, og at en øget beskatning af virksomhederne fører til det modsatte?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er utrolig glad for at få det spørgsmål, som det vistnok hedder lidt klicheagtigt, for det har været rejst til alle ordførerne. For at sige det meget konkret: Partierne bag forslaget til vedtagelse har alle forslag til skattereform, som har det fælles sigte at nedbringe beskatningen af arbejdsindkomster med det formål at skabe øget beskæftigelse. Naturligvis er der forskellige

holdninger til, hvordan det skal gøres, men vi har det fælles sigte. Så er det ikke et problem, så er det en udfordring, som vi selvfølgelig undervejs løser både op til valget og i givet fald efter ud fra den styrke, de enkelte partier nu har.

Men det, der er det fælles, er at få lavet en skattereform, som virker aktivt beskæftigelsesfremmende. En af ideerne, som vi også har gode erfaringer med fra 1990'erne, er netop at investere i forskning og investere i udvikling, hvilket gør, at man tiltrækker nye virksomheder.

Jeg tror, at hr. Lars Barfoed, hvis han tænker lidt tilbage, faktisk vil erkende, at det var i 1990'erne – under den skrækkelige regering med dens endnu skrækkeligere støttepartier, at mange udenlandske virksomheder bosatte sig i Danmark, fordi vi havde et godt velfærdssystem, en god infrastruktur, ordentlige børnepasningsmuligheder osv., netop fordi vi krævede skatter op til investeringer i velfærdssamfundet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, at man er enig i sigtet med sådan en skattereform, men at man har helt forskellige bud på, hvad den skal indeholde. Hvis sådan et forslag nu blev vedtaget af et flertal her i Folketinget, altså at regeringen skulle fremsætte det, skal jeg så forstå det sådan – hvis man nu f.eks. fra regeringens side, det kunne jo være et udmærket forslag, foreslog en betragtelig nedsættelse af topskatten, for alle økonomer er jo stort set enige om, at det er det, der har den største beskæftigelseseffekt – at så ville det være i overensstemmelse med det, der står i vedtagelsen?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

En skattereform er jo noget, som en række partier forhandler sig frem til og lægger forslag frem om. Jeg er helt opmærksom på, at en ændring af topskattegrænsen, som SF i øvrigt også arbejder på, kan have en gavnlig effekt. Det, der er det helt afgørende, når man laver en skattereform, er, at man får en social profil, så man undgår den situation, som vi er i i dag, hvor det er de dårligst stillede, som bliver brandskattet, mens det er de bedst stillede, som får de store skattelettelser.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Grunden til, at vi står her i dag og har den her debat, er, at arbejdsløsheden stiger. Regeringen har i løbet af dagen forsøgt at forklare sig med, at det kan den ikke rigtig gøre for, jævnfør det der forslag til vedtagelse, som vi har fået, hvor der står, at det er udlændets skyld. Det er altid de andres skyld. Det er den internationale økonomiske afmatning efter 11. september; det er Irak-krig; det er SARS-epidemi, og det er faldet i dollarkursen, og det er, hvad ved jeg.

Hvis det skulle passe, at det var det, der var den altafgørende forklaring på situationen, så skulle man jo opleve, at arbejdsløsheden steg over hele kloden, og det gør den ikke. Lad os bare tage Europa. Der ved vi, at Litauen, Slovakiet, Letland, Grækenland, Estland, Italien, Polen, Ungarn og Finland har faldende arbejdsløshed. I Storbritannien falder arbejdsløsheden, i Tjekkiet falder arbejdsløsheden.

Så er der også i Europa en række lande, det er rigtig nok, hvor arbejdsløsheden stiger, men den stiger bemærkelsesværdigt nok procentvis meget mindre, end den gør i Danmark. Det drejer sig om Spanien, Irland, Slovenien, Østrig, Cypern, Frankrig, Malta, Tyskland, Sverige, Belgien, Luxembourg, Portugal og Holland. Alle disse lande har det til fælles, at de klarer sig bedre end Danmark.

Derfor er det et grundlæggende problem for den her regering, at den ikke kan give et svar på, hvad den vil gøre ved det her. Alle de andre steder, jeg har nævnt, har tilsyneladende nogle redskaber oppe af redskabsskuffen, som virker bedre end det, man er i stand til at præstere i Danmark. Det bliver man da nødt til at forholde sig til. Det skulle man synes. Men det er åbenbart ikke tilfældet, for regeringspartierne har i dag bare stået her i salen og råbt og skreget om marxisme og disciple, de sidste dages hellige, og hvad ved jeg, og konstateret, at de har lavet en masse ting.

Kl. 17.15

Hvad hjælper det, hvis de ting ikke virker, når man ved, at f.eks. den skattereform, eller hvad man nu skal kalde det, skattejustering, som regeringspartierne har vedtaget, har en meget, meget usikker effekt, ja, den kan sådan set lige så godt have den modsatte effekt af, hvad man håber på? Man håber på, at den har lidt positiv effekt, men man har slet ikke brugt pengene på en optimal måde, og det ved regeringen godt.

Det Radikale Venstre har et markant fokus på at få gjort noget ved beskæftigelsesproblemerne. Det havde vi også i 1990'erne, og vi havde succes med det i samarbejde med Socialdemokratiet, og med skiftende flertal i Folketingene blev der faktisk rykket meget markant.

Dengang var vi i Danmark kendetegnet ved den fuldstændig modsatte situation af, hvad der er tilfældet på nuværende tidspunkt for denne regering, for da var vi nemlig betragtelig bedre end den øvrige del af Europa. Det gik bedre i Danmark, end det gjorde i de andre europæiske lande. Vi har altså den modsatte situation i dag. Der går det dårligt i en række lande, men det går betydelig dårligere i Danmark, end det gør i de øvrige lande. Det er, som om regeringen nægter at forholde sig til det.

Jeg tror, forklaringen er, at regeringen er bemandet med en blanding af, jeg vil næsten ikke bruge ordet betonliberalister, men sådan en form for kræmmerliberalister og så en flok forstenede konservative på den anden side. Det kommer der ikke ret meget godt ud af. Der kommer ingen visionære politiske tiltag ud af det. Vi hører i hvert fald ikke om dem.

Man kan for at sætte det endnu mere på spidsen sige, at fra den dag regeringen indførte sit betonskattestop, gik det galt, for siden den dag har vi klaret os ringere end andre lande på arbejdsløhedsområdet, og det er da deprimerende. Det er da ufatteligt, at man ikke tager det op og begynder at diskutere: Hvad er det så, vi kan gøre anderledes? Det eneste, man gør, er, at man henviser til den dollarkurs og siger, at vi må håbe på, at den vender. Jamen hvad skal man så med en regering? Så kan man jo lige så godt have et administrationsdepartement.

Det må da være sådan, at man har nogle visioner for, hvad man vil, så man kan få banket denne her arbejdsløshed ned, så vi kan få gang i hjulene igen. Det kan vi da kun være interesserede i alle sammen. Tilsyneladende agter regeringen ikke at gøre en forskel. Den agter bare at sidde og så håbe på, at den med en skræmmekampagne kan overbevise befolkningen om, at det vil gå langt værre, hvis bl.a. Det Radikale Venstre kom tilbage til magten.

Det ser ud, som om regeringen har meget, meget lidt held med den strategi i øjeblikket. Vi har nu i 3 måneder set, at befolkningen har skiftet standpunkt, at der er et flertal til den anden side i salen. Det burde da også vække til en vis form for bekymring, men vi hører stadig væk ingenting fra regeringen og regeringspartierne, in-

genting andet, end at de har gjort en masse. Men det virker bare ikke. Det er det, der er problemet, og det er beskæmmende.

Derfor synes jeg, at regeringen burde sætte sig ned, nærlæse de her tal, konstatere med sig selv, at man gør det ikke lige så godt, som de gør andre steder i verden. Derfor skal man tage sken i den anden hånd, og derfor skal man begynde at lytte og komme i møde, f.eks. ved at tage fat i noget af det, som for alvor vil virke, nemlig en skattereform.

Det er der nu fire partier, som har lagt frem som ét af punkterne i et forslag til en vedtagelse. Det er på et af de felter, man skulle sætte ind for at få gjort noget ved arbejdsløsheden. Vi håber på, at der er andre partier i Folketingssalen, som er med på den tankegang, men indtil nu har det ikke lydt sådan i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil da gerne spørge hr. Anders Samuelsen om det med arbejdsløshedsprocenter, som jo var en væsentlig del af hr. Anders Samuelsen's tale.

Kan hr. Anders Samuelsen ikke bekræfte, at på trods af alt det, som nu blev gennemgået om væksten i arbejdsløsheden, som jo alt sammen koncentrerer sig om 2003, er det sådan, at Danmark har en arbejdsløshedsprocent på 6, at gennemsnittet i Europa er 8, og at der kun er tre lande i Europa, der har lavere arbejdsløshed end Danmark, og det er Irland, Østrig og Sverige?

Kunne vi ikke bare få det bekræftet og måske samtidig også, at gennemsnittet, når det gælder beskæftigelsesgraden i EU, er 64 pct., beskæftigelsen i Danmark er helt oppe på 76 pct.? Kan hr. Anders Samuelsen ikke også bekræfte det og dermed, at så ringe står det trods alt ikke til i Danmark, når vi sammenligner os med resten af Europa?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det, som jeg konstaterede i min ordførertale, er, at denne regering håndterer den situation i verdensøkonomien, som vi har på nuværende tidspunkt, relativt dårligere end andre lande, faktisk markant dårligere end andre lande, og det er det faktum, som den konservative ordfører burde forholde sig til.

Kl. 17.20

Det kan jo ikke nytte noget at sige, at man har overtaget trænersædet i en succesrig fodboldklub, nemlig fodboldklubben Danmark, hvor

den tidligere træner og det tidligere hold leverede en førsteplads videre til den næste træner, men fordi man nu er nede og klarer sig på en femteplads, siger man, at man egentlig gør det relativt godt, for der er stadig væk masser af hold, der ligger længere nede.

Man skal da mindst leve op til det, som den tidligere regering var i stand til at præstere, og det er det, man ikke gør. Det nytter ikke noget at sammenligne sig selv nedad i tabellen, når udgangspunktet var, at man var på en suveræn førsteplads.

Situationen er jo den, at den økonomi og den beskæftigelsesgrad, der blev leveret videre til den næste regering, nemlig til VK-regeringen, viste nogle fremragende tal. Man har simpelt hen ikke formået at vedligeholde og helst forbedre tallene. Man har forringet dem.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Selv om hr. Anders Samuelsen vist ikke rigtig kan lide at sige det så direkte, forstod jeg alligevel, at det i hvert fald ikke blev imødegået, og at hr. Anders Samuelsen er enig med mig i, at arbejdsløsheden er betydelig lavere i Danmark end i resten af Europa, at beskæftigelsen er højere i Danmark end i resten af Europa. Det er jo i hvert fald et meget godt afsæt.

Kan hr. Anders Samuelsen så ikke også bekræfte, at de procenter, hr. Anders Samuelsen af gode grunde interesserer sig mest for, alene relaterer sig til væksten i 2003? Ser man på hele konjunkturbilledet tilbage fra 2002, er det sådan, at danske virksomheder simpelt hen har reageret senere på lavkonjunkturen ved at igangsætte afskedigelser senere, og dermed er afskedigelserne i Danmark mere blevet koncentreret i 2003, så væksten i ledigheden har været stærkere i 2003 end i resten af Europa.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, jeg kan ikke engang bekræfte den påstand, som den konservative ordfører kommer med. De tal, som jeg relaterer til, er de tal, som OECD har opgjort, og de dækker perioden december 2001 til december 2003. Det er faktisk lige præcis lig med den periode, hvor Venstre og De Konservative har siddet på magten, og hvor de har formøbet nogle gode resultater, som den tidligere regering stod for.

Den logik, som den konservative ordfører benytter sig af, svarer jo til, at vi stadig væk er et

par procent bedre, altså i arbejdsløshedsprocenten, end en række andre lande. Betyder det så, at den konservative ordfører stadig væk vil være glad, når arbejdsløsheden er steget med 1 pct. eller 1½ pct. mere? Hvor langt er man tilfreds, hvor fattige resultater kan man leve med som konservativ?

Vi synes som Radikale ikke, det er tilfredsstillende. Vi vil gerne gøre noget ved det her, og det er det, vi beklager at denne her regering ikke vil.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes, det er lidt interessant, at det her forslag til vedtagelse også omhandler uddannelser, og derfor bliver jeg nødt til at spørge Det Radikale Venstre og hr. Anders Samuelsen, om det er sådan, at Det Radikale Venstre faktisk ikke længere står ved et ønske om det udvidede AMU-koncept, et ønske om de ændringer, som vi har lavet på erhvervsuddannelserne? Jeg troede sådan set, at vi havde et forlig på det område. Det vil jeg bare have bekræftet. Er det ikke sandt, at vi har et forlig?

Så vil jeg spørge til hele det her forslag til vedtagelse, som indeholder en masse forskellige initiativer. Jeg har forstået, at hr. Anders Samuelson siger, at det selvfølgelig skal finansieres. Nu var det lidt svært at få et svar fra den socialdemokratiske ordfører på, hvorledes det skal finansieres, om der er enighed blandt de fire partier, faktisk fem, som har fremsat forslaget til vedtagelse. Så jeg vil spørge hr. Anders Samuelson, om hr. Anders Samuelsen kan løfte sløret for, hvordan man sammen, alle fem partier, vil finansiere de her forslag.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det, som jeg kan konstatere, er, at de partier, som står bag det forslag til vedtagelse, som vi diskuterer nu her, er enige om, at det er nødvendigt at lave en skattereform. Det synes jeg er et rigtig godt udgangspunkt for de fortsatte drøftelser.

Vi har så fra Det Radikale Venstre lagt vores bud frem. Finansministeriet har vurderet vores bud og sagt, at det kunne give en beskæftigelseseffekt på op imod 70.000. Det er da et ret godt bidrag i en situation, hvor det jo går stærkt ned ad bakke for den siddende regering.

Så spørger fru Gitte Lillelund Bech til uddannelsespolitikken. Hvis man nu læser forslaget til vedtagelse, så står der bl.a., at det, som vi har i

tankerne, er at prøve at komme med nogle regionalpolitiske tiltag som et af elementerne, egentlig ud fra sådan en form for frikommunetankgang. Ordet fri burde jo vække nogle mindelser hos en forhenværende liberal som fru Gitte Lillelund Bech. Men det er faktisk det, der er tanken. Lad os dog prøve at tænke nyt.

Vi står inde for de forlig, som vi har lavet, men det forhindrer os da ikke i at tænke nyt. Vi sætter os da ikke i en situation, hvor vi så ikke kan tænke længere. Vi prøver at tænke videre og se på: Hvad kan vi gøre yderligere af ting, hvordan kan vi bringe Danmark videre? Det er egentlig det, som jeg også synes Venstres ordfører burde gøre.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg er glad for, at hr. Anders Samuelsen bekræfter, at man står ved de forlig, man har indgået også på uddannelsesområdet. Jeg synes også, det er helt fint, at man tænker videre. Det gør vi andre også. Nu synes jeg så, at det måske er meget hensigtsmæssigt, at man så også lige ser, hvilke konsekvenser forligene har, før man tænker så meget videre.

Jeg bliver nødt til at spørge helt konkret til finansieringsdelen: Er Det Radikale Venstre med på den lønsumsafgift, som Socialdemokratiet har foreslået? Indgår det som et led i finansieringen af dette forslag til vedtagelse, vel vidende at en lønsumsafgift på virksomhederne vil føre til et tab på 2.000 arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstres udgangspunkt er, at en finansiering skal tilrettelægges på en sådan måde, at det overordnede mål nås: at vi får sat gang i beskæftigelsen.

Vi har lagt vores modeller frem. Socialdemokratiet har lagt andre modeller frem. SF har lagt nogle modeller frem. Enhedslisten har lagt nogle modeller frem. Udgangspunktet for, at man kan have en dialog, er, at man kommer på banen.

Det er simpelt hen bare mere, end man kan sige om V og K. De kommer ikke på banen. De sidder og gemmer sig som andre hulemænd i Irak eller sådan noget, de gemmer sig i en hule og håber på, at de ikke bliver opdaget. Men vi har opdaget, hvordan situationen er: Arbejdsløsheden stiger, og regeringen vil ingenting gøre

ved det. Det er der, vi opfordrer og beder til, at man dog kommer på banen – også Venstre, Danmarks tidligere liberale parti.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes, vi er nødt til at have den radikale ordfører lidt ud af busken med hensyn til det her femhovedede skatteuhyre. Vi har hørt, at Socialdemokraterne vil beskatte ansat arbejdskraft, og at de vil indføre en afskedigelsesskat. Vi har hørt, at Enhedslisten vil opsuge alt overskud i virksomhederne. Så er vi nødt til at få på det rene: Hvad er De Radikales bidrag til det her skatteuhyre, som vi er ved at kunne se konturerne af?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstres bidrag til det, som man kalder et skatteuhyre, er skattelettelser på arbejde. Det er det, der er vores målsætning. Finansministeriet har regnet på, hvad effekten kunne være af det, og de siger, at det kan give op mod 70.000 i beskæftigelseseffekt. Det synes vi egentlig er et ret godt bidrag.

Hvad er regeringens bidrag på nuværende tidspunkt? Det er at notere sig, hvad den mener den har foretaget sig. Er det nok at notere sig det, når man kan se, at det stadig væk ikke rykker noget, at tingene ikke vender, at man er ringere end lande som Slovenien, New Zealand og Grækenland? Vi er simpelt hen det ringeste land i Europa på nuværende tidspunkt i forhold til at håndtere den beskæftigelsessituation, når vi måler på procenter.

Er det virkelig tilfredsstillende for Venstre, Danmarks tidligere liberale parti? Kom dog i arbejdstøjet. I stedet for at fokusere på at finde fluer i andre folks suppe, så prøv at komme med en ret serveret over et måltid, som er til at spise, i stedet for at vi skal leve af tørt brød.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu synes jeg, det er svært at tale om fluer i en suppe, når det, vi har hørt fra Socialdemokraterne og Enhedslisten, er skatteforhøjelser, det er skat på ansat arbejdskraft, det er skat på afskedigelse af folk, og det er at opsuge overskud i de større virksomheder. Hvordan kan Det Radikale Venstre få det til at være skattelettelser?

I min verden er det at opsuge overskud i virksomhederne, at pålægge skat på arbejdskraft og

at pålægge skat på afskedigelser flere skatter. Det tegner i hvert fald et klart billede af et skatteuhyre. Hvordan hr. Anders Samuelsen så kan få det til at være skattelettelser, kunne jeg godt tænke mig at høre.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er da ikke særlig vanskeligt at forklare. Det, som vi i Det Radikale Venstre går efter i vores skatteudspil, er at fjerne nogle særordninger fra erhvervslivet; særordninger, som erhvervslivet selv peger på at de gerne vil af med, hvis de bare til gengæld får lettet skatten på arbejde. Det har vi udsagn fra erhvervslivet om, at det er de helt med på.

Den anden del er f.eks. at gå efter multinationale selskaber, som ikke betaler skat i Danmark. Det kan da godt være, at Venstre er imod, at man skal gå efter at få dem til at betale skat. Det er så bare ikke Det Radikale Venstres politik, så deler vi os der.

Venstre mener, at det er o.k. med en nulskatteprocent for multinationale selskaber. Vi mener egentlig, at de godt må betale lidt skat, når nu de alligevel er her og tjener penge. Vi går ikke ud fra, at det er sådan, at Coca-Cola og andre overhovedet ikke tjener én krone på den indsats, de yder i Danmark. Jeg tror faktisk, at de tjener nogle penge.

Kl. 17.30

Hvad er det, Venstre vil? Endnu har jeg ikke hørt noget forslag om, at man ligefrem vil sænke erhvervsbeskatningen eller f.eks. fjerne virksomhedsskatten, men det må da være helt oplagt at gøre det, eftersom enhver krone, man tager fra erhvervslivet, ifølge hr. Jens Vibjerg er det samme som at ødelægge samfundsøkonomien. Men det har jeg ikke hørt, så det er altså ren dobbeltmoral.

Det Radikale Venstre har lagt et bud frem på, hvordan man kan sænke skatten markant og få en beskæftigelseseffekt på op mod 70.000. Jeg synes, vi skulle starte debatten med det som udgangspunkt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, hr. Mogens Nørgård Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Fra december til januar faldt den sæsonkorrigerede ledighed med 1.900 personer. Det er dog alt for tidligt at konkludere, at kurven er knækket. Bl.a. er antallet af aktiverede steget fra december til januar, hvilket reducerer ledigheden, uden at flere er kommet i beskæftigelse.

Kristendemokraterne er med i aftalerne om »Flere i arbejde«, og vi vedkender os naturligvis disse aftaler. Som led i aftalerne er der allerede blevet gjort noget. Der er gjort op med den meningsløse aktivering, hvilket er positivt, men det har dog fået den samlede aktivering til at falde og dermed fået ledigheden til at stige.

Det er også positivt, at der gøres en særlig indsats for personer, der er opsagt, men ikke fra-trådt, i forbindelse med større afskedigelser. Her kan arbejdsformidlingen yde tilskud til opkvalificering i opsigelsesperioden.

Antallet af korte vejlednings- og afklaringsforløb samt jobsøgningskurser er steget efter den nye arbejdsmarkedsreform. Det er udmærkede redskaber, men i en periode med stigende ledighed må redskaberne suppleres med mere opkvalificering og uddannelse af de ledige. Når en større del af ledigheden bliver konjunkturbetinget, bliver det vanskeligere for de ledige at finde et job. Ledigheden kan ikke bare nedbringes, ved at de ledige tager sig mere sammen i bestræbelserne på at finde et arbejde, og derfor er det vigtigt, at de ledige bliver opkvalificeret til at kunne bestride de typer job, hvor der er stillinger til rådighed.

Med en stigende ledighed er der behov for at opprioritere de direkte opkvalificerende forløb i aktiveringsindsatsen. Vi må sikre, at aktiveringsindsatsen forøges, så flere ledige kan komme i arbejde, og i den forbindelse har regeringen lempet reglerne, så nye ledige, der har behov for omskoling eller opkvalificering, kan få en uddannelse på op til 1 år. Uddannelsen skal rettes mod et erhverv eller en branche, hvor der aktuelt er ledige job eller udsigt til mangel på arbejdskraft, men vi må stadig se på, om der kan gøres mere. Derudover er der behov for at gøre en ekstra indsats over for de ledige akademikere, og også for de ufaglærte må der gøres en særlig indsats.

Der må også gøres en særlig beskæftigelsesfremmende indsats i områder af landet med en høj ledighed. Det gælder især Bornholm med en ledighed på 11,7 pct. og Nordjylland med en ledighed på 8,2 pct. i december 2003, mens gennemsnittet for hele landet var 6,6 pct. i december 2003. Regionalpolitikken må sikre bedre beskæf-

tigelsesmuligheder i yderområderne, f.eks. i Nordjylland, hvor 4.000 mennesker har mistet arbejdet de seneste måneder.

Derudover må vi målrette skattelettelserne til at få nedbragt skatten på arbejde. En høj skat på arbejde er med til at gøre arbejdskraften dyrere, men i stedet har regeringen med sit skattestop givet skattelettelser til bilejere og boligejere.

Jeg kan runde af med at sige, at vi naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, som er fremsat af fru Line Barfoed fra Enhedslisten m.fl., qua vi selv er medforslagsstiller på det.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis nogen skulle mene andet, vil jeg gerne understrege, at beskæftigessituationen i Danmark ikke er uafhængig af, hvordan det ser ud i resten af verden. Det har selv LO erkendt, og lad mig blot citere LO's formand, Hans Jensen, der har sagt:

»Danmarks beskæftigelsespolitik tegnes på den internationale horisont. Det er dem, der bestemmer betingelserne for, om vore medlemmer kan komme i arbejde eller ej, og hvilke kvalifikationer der skal til, for at vi kan konkurrere med udlandet.«

Kl. 17.35

Det danske arbejdsmarked bliver stadig mere knyttet sammen med arbejdsmarkedet i andre lande. Internationaliseringen har for alvor taget fart, og nu taler vi mere om *globaliseringen*. Med globaliseringen skabes en større åbenhed og en større gennemsigtighed markeder imellem, og der stilles en række nye betingelser for mange danske virksomheder, ligesom den har tilsvarende betydning for udenlandske virksomheder.

Verdensøkonomien er rykket nærmere og har betydning for udviklingen af vores arbejdsmarked, og det kan være på både godt og ondt. Man skal passe på med at fokusere på det negative i den udvikling, selv om det er trist, når danske virksomheder afskediger folk, eller når man kan ærgre sig over, at 2.000 arbejdspladser måske går til udlandet, for tingene fungerer på den måde og har gjort det længe.

Vores dynamiske arbejdsmarked er en vigtig forudsætning for, at vi får gevinsterne fra globaliseringen. Der er 800.000 jobskift i Danmark pr. år, der skabes 300.000 nye job om året, og der nedlægges 300.000 job om året i runde tal. Det er medvirkende til, at danske virksomheder løbende udvikler sig, specialiserer sig og kan blive fremtidens vindere.

Endelig vil jeg stiltfærdigt tilføje, at Danmark faktisk fortsat er det EU-land, hvor den største andel af befolkningen er i beskæftigelse. 76 pct. af alle danskere mellem 15 og 64 år er i beskæftigelse, mens gennemsnittet for de andre 15 EU-lande er 64 pct. Danmark er fortsat også et af de lande i EU, som har den laveste ledighed. Vi står med aktuelle problemer, men de er mindre end i andre lande. Regeringen vil fortsat holde et vågent øje med udviklingen, og vi vil løbende justere vores politik for at sikre den højest mulige beskæftigelse.

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren må godt blive stående lidt. Der er foreløbig to, der har meldt sig, og der kommer nok flere. Først er det fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi har kunnet forstå på debatten, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke har ét eneste konkret forslag til, hvor der skal skabes nye job, og hvilke brancher der skal sættes på for at få nye job.

Jeg vil gerne høre, om ministeren deler den konservative ordførers foragt for at lytte til de ideer, der kommer fra de mennesker, der selv står midt i problemerne. Er ministeren ligesom De Konservative af den opfattelse, at man ikke skal støtte de konkrete projektideer, der f.eks. kommer fra Nordjylland, hvor folk går sammen og siger: Her har vi nogle ressourcer, der kan bruges til at udvikle nye arbejdspladser, som kunne føre til f.eks. et nyt vindmølleeventyr på andre områder. Deler ministeren De Konservatives opfattelse?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg mener, vi skal sikre, at dansk erhvervsliv er konkurrencedygtigt, og at rammebetingelserne for dansk erhvervsliv er de bedst mulige, så vi kan udnytte opsvinget, når det kommer. Vi skal selvfølgelig hele tiden sørge for at efteruddanne og opkvalificere medarbejderne på virksomhederne, så vi kan skabe job dér, hvor fremtidens beskæftigelse ligger.

Jeg må sige, at efter at have lyttet til debatten mellem fru Line Barfod og hr. Lars Barfoed fra De Konservative deler jeg hr. Lars Barfoeds syn på tingene. Det var jo gammelmarxistisk tankegang, som det er svært for mennesker, der står

med et ansvar i nutidens Danmark, at forholde sig til, som blev fremført af fru Line Barfod. Det var jo fåget tale fra en fjern fortid.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Venstre ligesom De Konservative befinder sig i fortiden. Man ønsker ikke at gøre noget som helst for at skabe konkrete job. Man vil bare have, at folk skal stå i arbejdsløsheds køen, indtil der måske en dag kommer nogle job dumpende fra udlandet. Ministeren og regeringen vil ikke gøre noget som helst for at skabe konkrete arbejdspladser.

I det forslag til vedtagelse, som Venstre er med på, og som jeg går ud fra at ministeren er enig i, henviser man stolt til – som ministeren også var inde på i sit eget indlæg – at der er afsat nogle penge til efteruddannelse, omskoling og opkvalificering. Vil ministeren være med til at fjerne de barrierer, der findes, så vi kan sikre, at bl.a. de mange ufaglærte i Nordjylland kan komme på de kurser, de gerne vil, i stedet for at få afslag på afslag, som de får i øjeblikket?

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Alle ledige kan i den første ledighedsperiode få tilbud om en uddannelse på op til 6 uger og kombinere det med 6 ugers selvvalgt uddannelse. Ledige har altså mulighed for at få uddannelse i op til 3 måneder i det første år af ledigheden, og det rækker f.eks. til alle AMU-uddannelser.

Så har der været en diskussion under debatten om loft over uddannelsesaktiviteterne. Her er det gjort klart, at fra januar i år skal uddannelse i første ledighedsperiode ikke tælle med i opgørelsen over, hvor meget uddannelsen må fylde i den samlede aktiveringsindsats. Ledige kan også i det første år af ledigheden få uddannelse i op til 1 år med mulighed for forlængelse, hvis det er inden for områder med aktuel eller fremtidig mangel på arbejdskraft.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til fru Line Barfod.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at efter at vi har kaldt til afstemning, er der flere, der har meldt sig med spørgsmål til ministeren. Der er fem tilbage, der vil stille spørgsmål til ministeren, og jeg beder de medlemmer, der ikke har haft lejlighed til at følge hele debatten, om at for-

holde sig i ro, mens vi afvikler de fem medlemmers kommentarer til ministeren.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg forstod på ministeren, at nu bliver der skabt ca. 300.000 job om året i Danmark, og der bliver nedlagt ca. 300.000 job om året. Men så kan jeg ikke forstå, at der i de sidste par år er tabt 45.000 job, for så må der da i de 2 år være skabt færre job, end der er blevet nedlagt. Jeg synes, beskæftigelsesministeren skulle komme med en mere præcis beskrivelse af den faktiske situation på det danske arbejdsmarked på det punkt. Det er det ene.

Det andet spørgsmål, jeg har, går på: Jeg forstod på ministerens besvarelse af forespørgslen, at der ikke er kapacitet til at lave en væsentlig større fremrykning af offentlige investeringer, fordi der kun er omkring 8.800 ledige bygningsarbejdere. Såfremt det er det tal, ministeren henholder sig til, vil jeg spørge, om ministeren helt har set bort fra, at der er en kæmpe stor arbejdsløshed, også blandt bygge- og anlægsarbejdere, som ikke er opgjort i den arbejdsløshedskasse, ministeren har sine tal fra.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg prøvede bare i al stilfærdighed at gøre opmærksom på, at mål og midler jo skal være realistiske, og derfor kan forslaget om at fremrykke for 7 mia. kr. investeringer 1 år, nemlig til i år, i sig selv give nogle praktiske vanskeligheder.

Grunden til, at vi diskuterer stigningen i arbejdsløsheden, er jo, at der er blevet flere arbejdsløse i Danmark. Jeg tror ikke, der er nogen her i salen, der har villet skjule den kendsgerning, så derfor er det da klart, at når jeg taler om det dynamiske arbejdsmarked, er det jo, fordi der hele tiden skabes nye arbejdspladser og nedlægges gamle arbejdspladser. Det er jo på den måde, et dynamisk, fremadrettet samfund hele tiden ruster sig til at møde de udfordringer på, som kommer til os fra udlandet.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jamen problemet er jo, hr. minister, at regeringen ikke formår at skabe overskud, så der bliver skabt flere arbejdspladser, end der bliver nedlagt. Det er sådan set det, der er kernen i debatten.

Jeg vil godt lige vende tilbage til ministerens udtalelse i besvarelsen, hvoraf det fremgik, at der ikke var kapacitet nok i byggefagene til at kunne bære en fremrykning af de offentlige investeringer, idet ministeren kun kunne finde 8.800 arbejdsløse. Såfremt ministeren kan bekræfte, at det var det tal, han anvendte, vil jeg godt høre, om ministeren helt ser bort fra, at der er en hel del arbejdsløse murere, som ikke er registreret i den samme arbejdsløshedskasse, og der er også jord- og betonarbejdere, som er registreret et helt andet sted end det sted, hvis tal ministeren brugte. Derfor er der kapacitet i dansk økonomi og blandt de arbejdsløse til at foretage en betydelig større fremrykning end det småtteri, ministeren og hans regering har præsteret indtil nu.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det jo altid sådan, at det er nemmere at være i opposition, fordi man kan tale ansvarsfrit. Men vi er jo også nødt til at se på de faktiske forhold, og de faktiske forhold er vel sådan, at i praksis vil det rent teknisk være vanskeligt at fremrykke så mange investeringer til i år, så derfor synes jeg ikke, det er et tema, vi skal skændes om. Vi er nødt til at sikre, at det, vi foretager os, er det rigtige, at det sker på det rigtige tidspunkt, og at det er ansvarligt. Det skylder vi de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er lidt fantastisk, at ministeren i vanlig flottenheimerstil skælder ud over, hvordan man kan tro, at offentlige investeringer kan sætte gang i en ny erhvervsgræn ...

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det har jeg ikke sagt!

Kl. 17.45

Ole Sohn (SF):

Jo, det er det, ministeren gør, når han kalder det gammelmarxistisk tale. Ja, det var gammelmarxistiske langhårede flippere med islandske sweaters, der startede vindmølleindustrien. Det kan man da ikke benægte. Men det, der er en kendsgerning, er, at regeringen har skåret havvindmølleparker væk, forskningsmidler væk, udviklingspenge væk til vind, sol, biogas osv.; alle de

steder, hvor der var udviklingsmuligheder for at skabe nye erhvervssejventyr.

Det er det, jeg ikke forstår: Hvorfor erkender regeringen ikke, at det var en brøler? Det er aldrig for sent at erkende, at man laver en brøler, specielt ikke, når arbejdsløsheden er steget så voldsomt, som den er under den her regering.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstod fru Line Barfods indlæg på den måde – vi har jo haft de her debatter før – at fru Line Barfod synes, at alle skal ansættes af staten. Der tænkte jeg såmænd bare, at jeg godt ville gøre opmærksom på, at det nok ikke er vejen frem i et moderne samfund, og at det er nogle teorier, som vi andre har forladt for mange år siden, fordi det ikke gav en eneste holdbar arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ministeren bliver ved at benægte. Sandheden er, at det var den form for udviklingsprojekt, der satte vindmølleindustrien i gang, som er blevet et af Danmarks største eksporterhverv. Så er det, jeg ikke forstår, hvorfor regeringen så ikke vil være med til at forsøge at give de muligheder, genskabe de muligheder inden for andre alternative energisystemer. Det kan være solenergi, biogas, eller det kan være projektet i Nordjylland med sund økologisk mad. Hvorfor ikke tænke kreativt og visionært? Det er jo netop i en lavkonjunktur, at en ansvarlig regering skal gå ind og sige, at her kan der gøres noget, for at være fødselshjælper for et nyt erhvervssejventyr inden for den private sektor.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det mener jeg også der kan nævnes mange eksempler på. Jeg er sådan set enig med hr. Ole Sohn i, at vindmølleindustrien er et eksempel på et samarbejde mellem stat og private virksomheder, og at det er eksempler til efterlignelse.

Jeg vil lige nævne, at vi jo har stillet forslag om at ville gennemføre en forskningsfond, hvor man hvert år sætter 2 mia. kr. af til forskning i ny teknologi, informationsteknik, nanoteknik, bioteknik, og det er jo lige præcis det, der er meningen med at afsætte økonomiske midler, at det of-

fentlige går hånd i hånd med det private erhvervsliv om udvikling af den slags projekter.

Så det er skam ikke en vej, der er fremmed for os.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ministeren siger, at det altid er nemmere at være i opposition, og det er selvfølgelig noget, som Venstre kender noget til. Det har man været i mange år, inden man så fik regeringsmagten. I alle de mange år var der ingen grænser for de løfter, som blev givet til befolkningen om, hvor godt det skulle gå. Så fik man magten, og så gik det ned ad bakke.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ministeren kunne forklare, når nu man påstår i sin vedtagelse, at den primære årsag til stigningen i arbejdsløsheden er de internationale konjunkturer, hvordan det så kan være, at arbejdsløsheden falder i f.eks. Storbritannien og Finland, mens den stiger i Danmark.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det gør den vel, fordi de gør nogle foranstaltninger ud fra deres forudsætninger. Finland har jo på mange måder været et mønstersamfund – også for os – med hensyn til at satse midler på forskning.

Jeg synes, at den debat, vi har haft i eftermiddag, om ledighedsstigningen, som hr. Anders Samuelsen har bidraget så livligt til, jo lidt bunder i manglende forståelse af almindelig procentregning. Det er klart, at en stigning fra 2 til 4 er på 100 pct. En stigning fra 4 til 6 er på 50 pct. osv., så derfor vil en stigning i arbejdsløsheden i Danmark jo fremstå som en større stigning end i de andre lande.

Men sandheden er jo, når vi ser på tallene, at ledigheden i Danmark er væsentlig lavere end i de andre EU-lande, og derfor har vi klaret os bedre igennem krisen.

Men jeg kan forstå på hr. Anders Samuelsen, at han ikke tillægger de internationale konjunkturer nogen betydning overhovedet, og derfor er jeg bange for, at Det Radikale Venstre lidt nærmer sig Enhedslistens økonomiske tænkning.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jamen det kunne jo være, at der så var en enkelt socialdemokrat, der var glad for, at jeg bevæge-

de mig i den retning. Det må jeg jo så lære at leve med.

Men jeg synes egentlig, at ministeren slog hovedet på sømmet her i forklaringen på, hvorfor man i Finland og England oplever, at arbejdsløsheden falder. Ministeren siger, at det er, fordi de gør noget dér; de investerer, de laver nogle strukturtilpasninger.

Kl. 17.50

Hvorfor er det, at regeringen ikke vil gøre noget? Hvorfor er det, at vi skal finde os i, at Litauen, Slovakiet, Letland, Grækenland, Estland, Italien, Polen, Ungarn, Finland, Storbritannien, Tjekkiet, Spanien, Irland, Slovenien, Østrig, Cypern, Frankrig, Malta, Tyskland, Sverige, Belgien, Luxembourg, Portugal, Holland ud over lande som New Zealand, Australien, Canada, Japan og USA klarer sig bedre end Danmark? Hvorfor skal vi finde os i at være nummer sjok?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Danmark ligger i bunden med hensyn til ledighed i EU. Ledigheden i Danmark er godt 6 pct., og den gennemsnitlige ledighed i EU er 8 pct., og alene den kendsgerning burde jo få hr. Anders Samuelsen til at reflektere lidt over Danmarks placering, og hvordan vi har klaret det.

Jeg vil gerne sige, at vi har en kernesund økonomi i Danmark, overskud på betalingsbalancen, overskud på de offentlige finanser, lav rente, lav inflation. Vi har en rigtig god økonomi, så vi kan udnytte det opsving, der kommer på det tidspunkt. Derfor vil jeg sige, at opgaven består i at opkvalificere, efteruddanne, omskole medarbejdere til de industrier og til de områder i fremtiden, hvor der vil være beskæftigelse. Det er den forpligtelse, vi har som politikere til at sikre, at det danske samfund kan klare sig i en globaliseret verden.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ministeren sagde, at det var meget lettere at være i opposition. Det synes jeg godt man kan tvivle lidt på, når man ser på, hvordan det så er gået, mens vi har været i opposition. Der er talt 45.000 arbejdspladser, og det har sandelig ikke været let at se på.

Hvis vi ser på den foregående periode, hvor vi havde en socialdemokratisk-radikal regering, var der 200.000 flere, der kom i job. Det er dog

trods alt noget, der må gøre indtryk på ministeren.

Det kan man så sammenholde med det, som vi nu har fået fremlagt her flere gange i dag, at vi er på en 25. plads i negativ beskæftigelse. Vi er på slutpladsen. Alle disse lande, som hr. Anders Samuelsen har nævnt, ligger foran os. Vi har den største stigning i arbejdsløsheden med 1,8 procentpoint.

Det samme gælder, hvis man ser på OECD-landene uden for EU. Det er præcis det samme billede, man ser. Det er da tragisk i opposition at se på, at fra at være førende på beskæftigelsesområdet er det i løbet af 2 år lykkedes os at komme på en slutplads, på en jumboplads.

Det er da virkelig gammeldags liberal politik at acceptere det i stedet for at gøre en langt mere aktiv indsats.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ledigheden i EU er i gennemsnit 8 pct. I Danmark er ledigheden godt 6 pct. Det vil sige, at Danmark har den fjerdelaveste ledighed blandt EU-landene. Den kendsgerning er jeg bange for måske ikke forstyrrer hr. Verner, for jeg kan jo godt se på de initiativer, som Socialdemokraterne har taget for at højne den danske konkurrenceevne, sikre danske arbejdspladser, at de ikke har ændret sig i forhold til den sidste periode.

Jeg står med en dejlig liste her over 27 skatteforhøjelsesforslag, som Socialdemokraterne er kommet med siden regeringsskiftet. Det vil sige, at Socialdemokraterne jo loyalt har fortsat den politik med forhøjelse af en ny skat, en ny afgift hver måned, så man kan jo ikke sige om hr. Verner, at det har betydet nogen forskel, om han er kommet fra regering til opposition.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg må jo konstatere, at beskæftigelsesministeren rent ud sagt glemmer, at lige så mange skatter, der blev hævet, lige så mange blev der sænket over præcis den samme periode. Det ville tjene beskæftigelsesministeren at komme med den hele forklaring i denne sag.

Så vil jeg også godt sige, når man kritiserer Socialdemokratiets politik, at sagen jo var, at den virkede, i modsætning til det, vi ser nu. Nu virker det ikke. Nu stiger arbejdsløsheden. Jeg synes, det er beskæmmende for regeringen, at vi

kan konstatere, at det er den måde, det er foregået på.

Uanset at vi har en lav arbejdsløshed, så har vi den jo, fordi vi bragte arbejdsløsheden så langt ned. Men siden vi gik af for 2 år siden, er det gået sin skæve gang. Der er det jo, at arbejdsløsheden er steget mest i Danmark – plus 1,8 pct. – og der ligger 24 lande foran i EU, hvor man har en lavere stigning.

Det må da gøre indtryk på beskæftigelsesministeren. Det kan da ikke nytte, at man bare skøjter hen over virkeligheden.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, at det hjælper de arbejdsløse ret meget, at vi skal stå her og skændes om stigningstakten i arbejdsløsheden. Det, der er det afgørende, må jo være, at vi hele tiden tilpasser vores politik, sådan at vi kan skaffe arbejdspladser til danske lønmodtagere og til dem, der bliver ledige; at vores arbejdspladser er konkurrencekræftige.

Når jeg står og ser på, hvad Socialdemokraternes bidrag har været, så er det forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget til 18 pct., forhøjelse af SP-bidrag, skat af virksomheders kapitalafkast, forøgelse af topskatten med 5 pct., formuetillæg i topskatten, ophævelse af ejendomsværdiskat – en endeløs liste af skattestigninger.

Der må jeg bare sige, at hvis det er Socialdemokraternes bud, ja, så er vi jo tilbage i de gamle dage med en skat, en afgift hver måned. Der har vi lagt kursen om. Vi vil sikre, at danske virksomheder har en konkurrenceevne i fremtiden, sådan at danske lønmodtagere også har noget at lave i fremtiden.

Første næstformand (Svend Auken):

Der melder sig stadig nye talere. Der er foreløbig kommet to nye til. Det er først hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren gør jo meget ud af at vise handlekraft, og stor var glæden i Nordjylland oven på den sørgelige besked om, at man på Flextronic i Pandrup ville afskedige 500 medarbejdere. Med det samme sendte man de stærkeste kort, regeringen havde, beskæftigelsesministeren og videnministeren, til Pandrup for at sige der-

oppe, at hvis der var nogle barrierer, eller hvis der manglede nogle penge, så ville man sørge for, at alting var i orden. Der var ikke et øje tørt, det var lige før, at de to ministre havde vundet nordjyderne hjertet. Men ikke så snart var tv-skærmen slukket, før de barske realiteter meldte sig, og det var, at der stadig væk var en lang række barrierer, som ministeren ikke ville fjerne.

Nu har vi diskuteret i flere timer i dag, hvad årsagen er til, at ministeren ikke tør lade nordjyderne administrere de aktiveringsmidler, der er afsat til området, i en situation, hvor ministeren heller ikke kan pege på et eneste sted, hvor man kan lave noget beskæftigelse.

Hvorfor tager man ikke og lader de tusind blomster blomstre og siger til nordjyderne: I den her periode, indtil opsvinget kommer, uddan jer til hvad som helst, der kan forbedre jeres kompetencer, således at I er klar til at tage fat, når arbejdspladserne kommer?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg så gentage, hvad jeg sagde før: Alle ledige kan i den første ledighedsperiode få et tilbud om uddannelse i op til 6 uger og kombinere det med 6 ugers selvvalgt uddannelse. Ledige har altså mulighed for at få uddannelse i op til 3 måneder i det første år af ledigheden. Det rækker til alle AMU-uddannelser.

Ledige kan endvidere i det første år af ledigheden også få uddannelse i op til 1 år med mulighed for forlængelse, hvis det er inden for områder med mangel på eller fremtidig mangel på arbejdskraft. Arbejdsløse, der har været ledige i mere end 1 år, kan få et uddannelsesstilbud i AF i helt op til 3 år frem til det tidspunkt, hvor dagpengereetten ophører.

Vi har i forbindelse med uddannelsesmulighederne samtidig fastholdt, at uddannelsesindsatsen skal ske ud fra princippet om, at uddannelse skal være jobrettet. Og hvorfor gør vi det? Fordi danske lønmodtagere skal være rustet til fremtidens job, og derfor er det vigtigt, at vi satser på uddannelse, omskoling og opkvalificering af medarbejderne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren svarer ikke på det meget enkle spørgsmål: Hvorfor skal der være barrierer for, hvor meget nordjyderne vil uddanne sig? Det er

et helt simpelt spørgsmål, som ministeren bør forholde sig til.

Nu siger ministeren, at det er bedre, at de går derhjemme og er passive, og at de ikke foretager sig noget. De ledige er blevet straffet nok af den borgerlige regering ved, at de ikke har et arbejde med alle de følger, der kommer med der.

Nu kommer nordjyderne og siger, at de gerne vil uddanne sig, i en situation, hvor der ingen arbejde er, for at få det kompetenceløft, som ministeren gerne vil have. Hvorfor tager ministeren så ikke og lægger kortene på bordet og siger: Vi fjerner de barrierer, der er? For de barrierer er der jo stadig væk.

Det kan jo ikke hjælpe noget, at ministeren rejser til Nordjylland og siger til tv: Vi fjerner alle de barrierer og sørger for, at alle pengene er der. Grunden til, at der er penge nok, er alle barriererne. Hvorfor tør ministeren ikke vise arbejdsmarkedsrådet i Nordjylland den tillid at fjerne de barrierer, der er der? Det hjælper ikke noget, at ministeren står og læser op af adskillige papirer om alle de barrierer, der er der. Vi ved godt, at de er der, men giv dem dog den frihed; det er det, de beder om.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er ingen begrænsninger på det, vi skal gøre, så længe der er et job eller en mulighed for et job i den anden ende. Det mener jeg er helt afgørende i vores indsats. Vi skal hele tiden sikre, at det er jobfokuseret, det er virksomhedsrettet. Så længe det er det, er der ingen barrierer, og jeg skal love, at der kommer ikke til at mangle nogen penge i den forbindelse.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Lige før gav ministeren hr. Ole Sohn et svar på et spørgsmål om, hvorfor regeringen totalt har nedprioriteret energisektoren, som både tjener valuta ind og giver beskæftigelse. Svaret var: Jamen vi har jo denne her Nordsøfond.

Det er det, jeg kalder en hvid kanin. Der står ikke ét ord i regeringens beskrivelse om, at der skal sættes på vores energisektor, til trods for at det om noget er den, vi er kendt for i udlandet. Det skulle da lige være med undtagelse af H.C. Andersen.

Jeg vil godt have ministeren til at forklare, hvordan den Nordsøfond, som i øvrigt ikke en-

gang er en kanin i øjeblikket, overhovedet kan komme ind og sikre et løft på det område, hvor vi er virkelig dygtige, og hvor der er mulighed for beskæftigelse, produktudvikling, et ordentligt hjemmemarked og eksport.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige, at vi har givet 7,3 mia. kr., hvis jeg husker ret, i øgede forskningsbevillinger frem til 2007.

Vi vil lave en Nordsøfond, hvor vi kan yde støtte til forskning, så det kan skabe danske arbejdspladser herhjemme. Det er det, hele vores politik går ud på. Det er jo derfor, at vi afsætter de her midler til forskning, for vi ved, at der er en tæt sammenhæng mellem, hvor meget vi kan forskningsmæssigt, og hvordan det kan omsættes i arbejdspladser. Det er jo hele meningen med alt, hvad vi foretager os herinde.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

7 mia. kr. lyder jo af meget, men det, der er sket, er, at regeringen har holdt status quo, så forskningsbevillingerne nu på femte år ikke er faldende, men heller ikke stigende. Jeg vil godt have ministeren til at bekræfte, at der overhovedet ikke i den Nordsøfond står et ord om, at man vil sætte på den danske energisektor, ikke et ord. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I Nordsøfonden vil vi sætte på bioteknologi, nanoteknologi og kommunikationsforskning. Derudover har vi afsat 7,3 mia. kr. til forskning.

Hvis det, fru Anne Grete Holmsgaard siger, er konstaterbart, vil det jo sige, at det flertal, som fru Anne Grete Holmsgaard tilhørte før folketingsvalget, havde droppet forskningsbevillingerne ned, siden en tilførsel på 7,3 mia. kr. kun er status quo. Det er jo en trist repræsentant for forskningen, vi taler med her.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Der er åbenbart ingen grænser for, hvad man fra Folketingets talerstol skal høre af fordrejninger og det, som statsministeren har kaldt for snuske-de kampagner med plat, forkerte tal og påstan-

de, fra en – må jeg gå ud fra – seriøs og ansvarlig minister.

Mener ministeren virkelig, at det er seriøst at stå med en seddel, hvor man siger, at der står 27 socialdemokratiske forslag til skattestigninger, uden at nævne, at der også er forslag om en fjernelse af den statslige bundskat, den statslige mellemskat, en forhøjelse af topskattegrænsen og et beskæftigelsesbidrag på 10 pct., som selv efter Finansministeriets beregning så langt overstiger det her?

Synes ministeren virkelig, at det er korrekt og i overensstemmelse med en sandfærdig og fair fremstilling af det, politiske modstandere foreslår?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu bygger jeg jo også min bedømmelse på mange års erfaring ved at følge dansk politik, og jeg mener ikke at kunne konstatere, at hr. Jacob Bukstis parti har indkrævet færre skatter i noget år. Tallet er steget år for år, og fra 1998 til 2001 forhøjede man en ny skat og en ny afgift hver eneste måned.

Det, vi kan se her, er, at den dårlige vane er fortsat. Der er stadig en ny skatteforhøjelse og en ny afgift hver eneste måned. Jeg tror simpelt hen ikke på de tanker om, at de samlede skattebetalinger efter hr. Bukstis reform skulle betyde mindre i skat, for sådan har det aldrig tidligere været.

Kl. 18,05

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er simpelt hen så utroligt at høre beskæftigelsesministeren; det er direkte i modsætning til al historisk kendsgerning. Det er sådan, at det er en historisk kendsgerning, at skatterne siden krigen er steget mest under borgerlige regeringer, og den regering, hvor de er steget mindst og faktisk er blevet holdt i ro, er under Nyrupregeringen. Der er de steget med 0,8 procentpoint. Det har finansministeren bekræftet for mig for så sent som for 14 dage siden.

Det er også helt utroligt, at ministeren står og siger, at en skat blev sat op hver eneste dag og hver måned, når der samtidig også blev sat en ned. Fakta er, at skatterne blev sat op 105 gange og de blev sat ned 103 gange. Sådan er det. Det er groft og fordrejlende at skulle høre dette fra

Folketingets talerstol. Det slår alt. Et er ude i forsamlingshusene. Det er direkte løgnagtigt.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi har diskuteret meget skat i dag, men det er arbejdsløsheden, der er hovedtemaet, og jeg vil bede om, da vi nærmer os afstemningstidspunktet, at vi måske indskrænker skattedebatten.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det største og vigtigste, der er foretaget på skatteområdet i nyere tid, er det skattestop, som denne regering har indført. Ingen skat, ingen afgift er blevet forhøjet. Så kan hr. Jacob Buksti tale om, hvordan man jonglerer rundt med 100 mia. kr., men resultatet vil være, at der bliver krævet flere penge ind i skat efter hr. Bukstis reform end før reformen. Det er det eneste, vi kan være helt sikre på.

Når eftertiden skal bedømme vigtigheden af de ting, der foregår i dag, bliver det, at der under denne regering blev foretaget et effektivt brud med tidligere socialdemokratisk dårlig vane med, at hver gang man mødte et eller andet problem, skruede man på en afgift dér, hævede et gebyr dér osv. Det er der sat en stopper for, og det er det, vælgerne skal bedømme vores indsats på.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er en beskæftigelsesdebat, men jeg indrømmer blankt, at beskæftigelsen hænger sammen med mange ting. Nu har der meldt sig tre nye med indlæg. Den første er hr. Ole Vagn Christensen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det har fremgået af debatten, at der er en række ubesatte stillinger. Nu har Nordjylland jo været i fokus, og derfor kunne jeg godt tænke mig at stille beskæftigelsesministeren et spørgsmål: Hvor mange af de der 10.000 stillinger er man vidende om findes i Nordjylland? Hvad har man gjort for at iværksætte det forarbejde og de ting, for ministeren har stået og sagt: Vi gør alt, bare I kommer? Men hvordan skal de komme, hvis det er sådan, at man ikke kan få det tilrettelagt? Det kan man jo kun, hvis man ved, hvem de er. Ved ministeren, hvor mange stillinger det er i Nordjylland?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal være den første til at indrømme, at vores formidlingssystem, vores indsats i kommunerne med hensyn til at formidle job har sine svagheder. Det tror jeg alle, der har arbejdet med de her systemer, kender noget til.

Det er derfor, jeg tror, det er meget vigtigt, at vi nu skaber et enstrengt beskæftigelsessystem, så vi får et samlet overblik over, hvilke ledige job der er. Vi skal have gennemsigtighed på markedet, sådan at man i den ene ende af landet kan se, hvilke job der er i den anden ende af landet.

Jeg tror, vi skal hjælpe hinanden med at få forbedret de systemer, for vi kan ikke leve med, at der, samtidig med at der er ledighed, er ubesatte job. Det er da et af de paradokser, som vi står med i situationen, og som vi må gøre noget ved. Jeg tror, at hvis vi kan lave et enstrengt beskæftigelsessystem, vil vi kunne komme nogle af disse skavanker til livs.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det lyder interessant, at hvis man gør alle til sociale klienter, eller hvad det nu er, man sådan forestiller sig, skulle det kunne give åbenhed og oplysninger. Jeg mener, at det vil styrke bureaukratiet, og at det vil sætte alle folk i en klientsituation, og det er jo ikke det, vores arbejdsmarked har brug for.

Når jeg spurgte om, hvor mange af de 10.000, der hører hjemme i Nordjylland, hvor vi ved, at arbejdsløsheden har haft en kolossal stigning, er det ikke mindst, fordi der er en række områder, hvor man har sagt, at der er frie muligheder. Det er inden for sundhed, det er inden for nærings- og nydelsesmiddel, det er inden for hotel og restauration, og så er det visse områder inden for metal.

Kl. 18.10

Disse områder er jo i den situation, at det faktisk er dem, der lider, for det er der, arbejdsløsheden er blevet skabt. Derfor har vi altså brug for, at der bliver åbnet op for, at der er flere muligheder i Nordjylland, hvis vi skal nå frem til, at vi skal få gjort noget ved de ting.

Jeg forstår, at ministeren ikke kender tallene, at ministeren ikke har lukket op for andre end de svage områder, som sådan er ramt af arbejdsløshed. Det er lidt svagt.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lige præcis på det område, hr. Ole Vagn Christensen nævner, går vi jo ind og siger, at der er uddannelsesmuligheder, for der har man i Nordjylland identificeret, at der vil blive mangel på arbejdskraft. Derfor er det da relevant, at nogle mennesker bliver omskoleet og uddannet inden for visse metalfag, inden for hotel- og restaurantbranchen, inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien osv. Det er da formålet med hele vores indsats på det her område.

Jeg kender ikke tallet for, hvor mange ubesatte job der er i Nordjylland, men hvert ubesat job er da et for meget. Vi skal da arbejde for, at vi får et formidlingssystem, der er hurtigt og effektivt og allermost gennemsigtigt for alle parter, sådan at der er den fuldstændige gennemsigtighed med hensyn til, hvilke job der er, og hvilke virksomheder der søger folk. Det er jo formålet med alle de bestræbelser, vi udfolder på beskæftigelsesområdet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg lyttede for et øjeblik siden til debatten mellem beskæftigelsesministeren og hr. Jacob Buksti. Mit indtryk er, at beskæftigelsesministeren på voldsom vis er fanget i sin egen propaganda.

Vil beskæftigelsesministeren ikke medgive, at når vi tager perioden fra 1994 til efter regeringsskiftet i 2001, oplevede vi hver eneste måned et fald i ledigheden og en stigning i beskæftigelsen?

Mener beskæftigelsesministeren ikke, at vi har behov for herindefra at være i stand til at gennemføre reformer, hvad enten det er på skattemrådet, på beskæftigelsesområdet eller på en række andre områder? Kan beskæftigelsesministeren ikke give mig ret i, at problemet for regeringen er, at den med sine mange løfter om ikke at ændre noget som helst har forhindret sig selv i at lave de ting om, der kan få Danmark til at vende tilbage til en gunstig beskæftigelsessituation?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er da helt enig i, at det er vores opgave her i Folketinget at skabe rammerne for, at danske virksomheder er konkurrencedygtige, at dan-

ske virksomheder vil kunne skabe job, også i den nye globaliserede verden, vi arbejder i.

Det er da rigtigt, som hr. Ole Stavad siger, at arbejdsløsheden var lav og meget lav i 1990'erne under den socialdemokratisk-radikale regering. Det tror jeg ikke at der er nogen der vil benægte. Det, der bare virker som et paradoks, når vi i dag drøfter de her ting, er, at venstrefløjen plus Det Radikale Venstre frakender de internationale konjunkturer enhver betydning for, hvordan danske virksomheder kan konkurrere og eksportere i den verden, vi lever i. Det er bare det, der for mig er uforståeligt.

Hans Jensen fra LO er kommet til den erkendelse, at vi lever i en globaliseret verden, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har tidligere påpeget, hvad den lave dollarkurs betyder, og derfor er det en forbløffelse for mig at stå her og høre, at internationale konjunkturer ikke betyder noget. Det må jo så betyde, at når konjunkturerne vender, vil hr. Ole Stavad og partifæller rose os meget for, at arbejdsløsheden falder.

Det er absurd, at vi skal stå og skændes på den måde om nogle banale kendsgerninger, nogle vilkår, vi lever under i denne verden.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu synes jeg jo, at beskæftigelsesministeren tilføjede mig noget, jeg ikke har sagt noget om. Jeg underkender ikke, at de internationale konjunkturer spiller ind.

Men det bekymrer mig dybt, at når vi ser på, hvordan beskæftigelsesudviklingen i Danmark har været de seneste 2 år, er vi det EU-land, som har haft den ringeste beskæftigelsesudvikling, som har tabt forholdsmæssigt flest arbejdspladser. Og der synes jeg alligevel, det må gøre indtryk også på beskæftigelsesministeren, at hvis vi tager perioden fra midt i 1990'erne og frem til regeringsskiftet i 2001, så var Danmark det land, der stod som det lysende eksempel for de øvrige europæiske lande, hvor der blev skabt forholdsmæssigt flest nye arbejdspladser. Vi er altså gået fra en situation, hvor vi lå i toppen beskæftigelsesmæssigt og udviklingsmæssigt i Europa til nu at ligge i bunden.

Kl. 18.15

Uanset hvordan konjunkturerne er, så er de de samme for os og vore nabolande, og der kan vi desværre konstatere, at det ser ringest ud hos os. Derfor har vi et behov for at være i stand til at kunne ændre dér, hvor regeringen bare graver sig ned i dybe, sorte huller.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har man jo det privilegium som minister, at man dagligt forsynes med kendsgerninger om, hvordan verden er. Og forrige onsdag var jeg til rådsmøde i EU, hvor vi kunne se, hvordan de forskellige lande lå beskæftigelsesmæssigt, med hensyn til beskæftigelsesgrad, kvinders andel af beskæftigelsen osv., osv. Og jeg kan berolige hr. Ole Stavad med, at Danmark ligger fuldstændig i top, når vi sammenligner os med de andre EU-lande.

Det er jo så nogle af de kendsgerninger, som man gratis bliver fodret med som minister i det daglige.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Marianne Jelved. Hun er foreløbig den sidste, og så går vi til afstemning.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Ministeren kom desværre til at provokere med et udsagn for kort tid siden. Jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte eller afkræfte det, og i tilfælde af at det bekræftes, vil jeg bede ministeren om at begrunde sin påstand.

Ministeren sagde, som jeg hørte det: Skattestoppet er det mest fantastiske, der er sket for vort skattesystem i nyere tid.

Er det korrekt hørt, og i bekræftende fald hvorfor er det det mest fantastiske?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, jeg sagde, at det var det mest fantastiske for vores skattesystem, men det var det mest fantastiske for skatteyderne, der er sket her i landet, nemlig at der nu ikke er nogen stigning i skatter og afgifter.

Jeg har ikke villet foregive, at det var en ændring af skattesystemet. Men for første gang er der nu lagt loft over stigning i skatter og afgifter, og hver eneste vælger kan her i landet kontrollere, om regeringen har levet op til sine løfter. Det er et helt eklatant nybrud i dansk politik, og derfor vil det være den bedømmelse, der står tilbage, at det netop var i disse år, at vi lagde grunden til en ny mentalitet, nemlig at vi ikke bare skruede lidt her og regulerede lidt der og indførte et gebyr der, som samlet medførte, at dansker-

ne kom af med flere penge efter en reform, end de betalte før reformen.

Men jeg har ikke villet foregive, at det var et nybrud i skattesystemet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Regeringen har altså skabt et nybrud for borgerne ved at lave et skattestop. Dette skattestop har som konsekvens, at regeringen har låst sig fuldstændig fast og nærmest er handlingslammet i forhold til de udfordringer, vi står over for.

Det rammer, så vidt jeg ved, også borgerne, og Danmark har, uanset hvordan ministeren bruger tallene, en stærkt stigende ledighed. Og ministeren kan ikke anvise en egentlig strukturændring, som kunne forandre de her ting, fordi skattestoppet er låst fuldstændig fast.

Er det til gavn for borgerne, at der ikke kan ændres for at skabe en helt anden kultur, så vi får en stigende beskæftigelse igen?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt sige til fru Marianne Jelved, at de, der føler, at et skattestop, et stop i stigningen af skatter og afgifter til det offentlige, er et problem, er jo folk, der vil sætte skatten op. Anden forklaring kan der jo ikke være på det. Ellers er der jo intet menneske i dette land, der kan føle et skattestop som en hæmsko. Kun hvis man har én tanke, nemlig at man vil gerne sætte skatten op.

Og derfor er det et nybrud, det er en ny ting i dansk politik, og det er noget, vælgerne vil værdsætte.

Kl. 18.20

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 66 af Jens Vibjerg (V), Bent Bøgsted (DF) og Lars Barfoed (KF) (se side 6585) vedtoges, idet 53 (V, DF og KF) stemte for, 43 (S, SF, RV, EL og KD) imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 65 af Line Barfod (EL), Jan Petersen (S), Ole Sohn (SF), Anders Samuelsen (RV) og Mogens Nørgård Pedersen (KD) (se side 6580).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 163: Forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (Bestemmelser om dørmænd, bestyrere og diskoteker).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(FremSAT 18/2 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Denne lov skal være med til at sikre, at besøg på et diskotek eller et værtshus kan ske i tryghed. Det er stor uret, hvis man som gæst skal føle sin personlige sikkerhed truet af vold og våben. Det er stor uret, hvis man bliver tilbudt ulovlige stoffer. Det er stor uret, hvis der skabes miljøer i forbindelse med disse værtshuse, hvor unge under 18 år presses ind i en alkoholkultur. Og det er stor uret, hvis der diskrimineres ved adgangen til værtshuset f.eks. over for etniske unge.

Venstre ser dette lovforslag som et slag for den frie og ærlige borgers ret til at færdes uhindret og trygt i festlivet. Venstre ser dette lovforslag som en bestræbelse på at give de unge en større sikkerhed og personlig tryghed, når de færdes i nattelivet.

Når det gælder dørmændene, så vil Venstre gerne kvittere for de mange dørmænd og bevilningshavere, som udfører et godt stykke arbejde, som holder deres sti ren, som holder diskotekerne fri for stoffer, som holder ro og skaber tryghed og har indlevelsesevne, de dørmænd, som kan magte unge og ældre, der er påvirket af alkohol, og som står i en lang og utålmodig kø.

Ideen med dette lovforslag er, at alle skal blive gode til denne opgave. Forslaget går ud på, at dørmandsuddannelsen skal gøres obligatorisk, og at alle dørmænd skal autoriseres med billedidentifikation.

Uddannelsen skal bestå i kommunikation, konflikthåndtering, personlig sikkerhed, førstehjælp og håndtering af store menneskemængder og selvfølgelig også emnet retsregler, f.eks. gen-